

پژوهشگر دولزد هم‌ملک

تهریه و تنظیم:

هادی پولادی

09147688263

@Arabi_Pouladi

فهرست مطالب

۳	عربی دوازدهم
۴	درس ۱
۱۸	درس ۲
۳۴	درس ۳
۵۰	درس ۴
۶۶	پاسخنامه

مکتبه دوانزد هم

تحمیل و تنظیم: حادی پولادی

@Arabi_Pouladi

09147688263

09147688263

@Arabi_Pouladi

جزوه عربی
پولادی

لُفَاتْ مِهْمَ دَرْسْ اُولْ :

أَصْنَامٌ : بَتْ هَا (مَفْرِدٌ : صَنَمٌ)	أَحْضَرَ : حاضر كرد (أَحْضَرَ / يُحْضِرُ)	آلهة : خدایان (مفرد : إله)
أَقِمْ وَجْهَكَ : روی بیاور	أَقِمْ : به پا دار (فعل امر از (آقام / يُقيمُ))	أَعِنْيَ : (أَعِنْ + ن + ي) مرا یاری کن (فعل امر از أَعَانَ / يُعِينُ)
إِكْتَشَفَ : کشف کرد	الْأَنْشُودَةُ : سرود (جمع : الأناشيد)	
تَدَيْنُ : دینداری	إِحْمِنَى : (إِحْمَنْ + ن + ي) مرا حمایت کن (فعل امر از (حَمَنِي / يَحْمِنِي))	أَنِيرٌ : روشن کن (فعل امر از (آنَار ، يُنِيرُ))
خَنِيفٌ : یکتاپرست		
الْبَسَمَاتُ : لبخندها (مفرد : البسمة)	تَجَبْ : دوری کردن (مصدر از (تَجَبَ / يَتَجَبَ))	الإِنْشَرَاحُ : شادمانی بَعْثٌ : برانگیختن ، رستاخیز
سُدِّيٌّ : بیهوده ، باطل ، بی هدف	الْحَظَّ : بخت ، شانس ، نصيب (جمع : الْحُظُوْظُ)	حَضَارَة : تمدن
شَعَائِرٌ : مراسم ، شعارها		دَاء : بیماری
حَرَّقُوا : بسوژانید (فعل امر از (حَرَّقَ / يُحرِّقُ))	حَدَّثٌ : صحبت کرد (حَدَّثَ / يُحَدِّثُ) سِجْنٌ : زندان (جمع : سُجُونٌ)	تَهَامَسٌ : پچ پچ کرد (تَهَامَسَ / يَتَهَامِسُ)
عَافِيَةٌ : سلامتی	سِيرَةٌ : روش ، شیوه زندگی	السَّلَامُ : آشتی ، صلح
عَظْمٌ : استخوان	طِينٌ : گل	صِرَاعٌ : کشمکش ، مبارزه (مصدر از (صَارَعَ ، يُصارِعُ))
قَرَابِينٌ : قربانی ها (جمع : قُربان)	فَأَسٌ : تبر	
قَدَّفُوا : انداختند (قَدَّفَ / يَقْذِفُ)	قَيلَ : گفته شد ، فعل مجھول از (قال / يَقُولُ)	عَلْقٌ : آویزان کرد (عَلَقَ / يُعلِقُ)
المُجِيبُ : اجابت کننده ، پاسخ دهنده	أَسْوَأً : بدتر	كَسَرٌ : شکست (كَسَرَ / يُكَسِّرُ)
نُقُوشٌ : کنده کاری ها ، نگاره ها (مفرد : نقش)	الدار : خانه	مُدَوَّنَة : وبلاگ
	كَيْفٌ : شانه ، کتف (جمع ، أَكتافٌ)	مَفْسَدَة : عامل تباہی و فساد
	مَرْصُوصٌ : استوار ، محکم	
خِداعٌ : فریب	تَبَعٌ : تعقیب کرد	تَأَكَّدَ : مطمئن شد
كُونُوا : باشید	خُذُوا : بگیرید	مَكْسُورٌ : شکسته
تَكَسِّبُونَ : كسب می کنید ، به دست می آورید (إِكتَسَبَ ، يَكَسِّبُ)	جَائِعٌ : گرسنه	لَا تُطِعِمُوا : مخورانید ، اطعم نکنید

٧٨٢. عین الخطأ عن تكميل الفراغات:

١. هو التارك للباطل و المائل إلى الدين الحق!: الحنيف
 ٢. الأُم للعشاء طعاماً لذيداً من القمح!: أحضرت
 ٤. هذه..... تدل على وجود حضارة قديمة كانت هناك!: النقوش
 ٣. نوع من أشربة حُرْم شربها في الإسلام!: الصَّنم

٧٨٣. عین الخطأ فيما يلي:

١. الابتعاد عن المعاصي يسبب الاقتراب من الجنة!: مرادفه « التجنب »

٢. استقرَ السَّلْمُ فِي الْبَلَدِ بَعْدَ تِلْكَ الْحَرْبِ الْعَظِيمَةِ!: مرادفه « الصراع »

٣. ازدادت خرافات الناس في أدیانهم على مِرَّ العصور!: مضاده « قل »

٤. رمى القوم أبراهيم في النار و لكن الله أنفذه!: مرادفه « قذف »

٧٨٤. « الناس إبراهيم في النار لأنَّه كان قد أصنامهم بـ ولكنَّ الله أنفذه! » عين الصحيح للفراغ:

٢. قَدَفُوا - گَسَرَ - الفَاسِ

٤. جَعَلُوا - تَجَنَّبَ = الفَاسِ

١. جَعَلُوا - خَرَبَ - النَّحَاسِ

٣. عَلَقُوا - صَارَعَ - النَّحَاسِ

٧٨٥. « في بعض الأديان غير الإلهية عبادات تكون خرافية مثل تعدد الآلهة و تقديم القرابين لها لكسب رضاها و تجنب شُرورها! » كم جمعاً ساماً و جمع تكسير - على الترتيب - جاء في العبارة؟

١. واحد ، أربعة
 ٢. اثنان ، ثلاثة
 ٣. واحد، خمسة
 ٤. اثنان ، أربعة

٧٨٦. « هذه على وجهك تَدَلُّ على أَنْكَ فَإِنِّي أَعاهدك أَنْ حيَاكَ بِالسُّرُورِ وَالْفَرَحِ! »:

٢. الْبَسْمَاتِ - سَامِحْتَنِي - أَمْلَأً

٤. الأَنْشِيدَ - جَرِحْتَنِي - أَحْسَنَ

١. الأَنْشِيدَ - رَحَبْتَنِي - أَسْجَلَ

٣. الْبَسْمَاتِ - سخِرتَ مِنِّي - أَحْوَلَ

٧٨٧. « قَيْلَ ادْخَلَ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمَى يَعْلَمُونَ بِمَا غَفَرَ رَبِّى وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكَرَّمِينَ » عين الصحيح في ترجمة المفردات التي أشيرت إليها بخط:

٢. گفته شد - بدانند - اکرام شدگان

١. گفت - می دانند - اکرام کنندگان

٤. گفته شد - بدانند - گرامی دارندگان

٣. گفت - آگاه بودند - گرامی شدگان

٧٨٨. « لا يمكن للأصنام أن تتنطق إن إبراهيم يريد أن يسخر منا فحرقوه و ارموه النار » عين الصحيح:

١. كه حرف بزند - كه ما را مسخره كند - او را سوزانند
 ٢. تا سخن بگويد - كه ما او را مسخره كيم - او را سوزانند

٤. كه حرف بزني - ما را مسخره مي كند - او را سوزانند

٧٨٩. « بعدما فهم المدرس أن زميلي گَسَرَ أنفي في الصَّفَّ فأخرجَه من الصَّفَّ و بدأ زملائي يتهامسون» عين الصحيح حسب الجملة:

٢. شکسته شد - خارج کرد - پچ پچ کردن

١. شکسته است - خارج شد - پچ پچ می کنند

٤. شکسته شد - اخراج کرد - پچ پچ می کنند

٣. شکست - بیرون کرد - پچ پچ کردن

● حروف مشبّهة بالفعل :

این حروف بر سر جمله اسمیه می آیند و مبتدا را منصوب و خبر را مرفوع می کنند. در این حالت به مبتدا، اسم حروف مشبّهة بالفعل می گوییم و به خبر، خبر حروف مشبّهة بالفعل می گوییم.

حروف مشبّهة بالفعل عبارتند از:

آن (که - اینکه) - إِنْ (همانا - بدرستیکه - قطعا - بی گمان) - كَانَ (گویی - مانند) - لَيْتَ (ای کاش) - لَعَلَّ (شاید - امید است) - لِكِنْ (اما)

مثال: أَللَّهُ عَلِيمٌ (الله مبتدا - علیم خبر) ⇔ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ (الله اسم إن - علیم خبر إن)

● انواع اسم حروف مشبّهة بالفعل :

- (۱) اسم ظاهر : إِنْ الصَّلَاةَ مِعَارِجُ الْمُؤْمِنِ (الصلاة اسم إن)
- (۲) ضمیر بارز : إِنَّهُ نَشِيطٌ (ضمیر هُ اسم إن)

● انواع خبر حروف مشبّهة بالفعل :

الف) خبر مفرد ب) خبر جمله (فعلیه - اسمیه) ج) شبه جمله

إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًّا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ (نا اسم إن - سمعنا خبر إن از نوع جمله فعلیه)

لَيْتَ أَخَاهُ قَلْبُهُ رَوْفٌ (اخا اسم إن - « قلب روف » خبر إن از نوع جمله اسمیه)

إِنَّ الْأَنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ (الانسان اسم إن - لفی خسیر خبر إن از نوع شبه جمله)

إِنَّ الْمُسْلِمَ مَنْ لَا يُؤْذِي النَّاسَ (المُسلِم اسم إن - من خبر إن از نوع خبر مفرد)

● نکات تكمیلی :

۱) خوب است بدانیم :

گاهی به دنبال حروف مشبّهة بالفعل حرف (ما) می آید که به آن (ما)ی کافه و بازدارنده می گویند یعنی مانع عمل حروف مشبّهة بالفعل می شود و مبتدا و خبر را به حالت خود (مرفوع) باقی می گذارد و در آن تغییری ایجاد نمی کند . (در ترجمه : فقط ، منحصراً)

المُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ ⇔ إِنَّ الْمُؤْمِنِينَ إِخْوَةٌ

۲) هرگاه یکی از حروف مشبهه بالفعل بر سر ضمایر منفصل مرفوعی (هُو - هُما ... آنَتَ ...) وارد شود ، این ضمایر به ضمایر متصل منصوبی معادل خود تغییر می یابند و در صورت آمدن (ما) کافه به حالت اول خود بر میگردند .

إِنَّمَا أَنْتُمْ مُومِنُونَ	↔	إِنَّكُمْ مُومِنُونَ
كَانَّمَا أَنْتُمْ مُحِدُّونَ	↔	كَانَّكُمْ مُحِدُّونَ

دقت: **كَانَ** با **كَانَ** اشتباه گرفته نشود .

۳) (إِنَّ) که مع مولاً در آغاز عبارت می آید ، بیانگر معانی تاکید است بنابراین جمله هایی که دارای (إِنَّ) می باشند در ترجمه فارسی معمولاً همراه کلماتی از قبیل (همانا، براستی، حتماً و ...) می آیند و گاهی هم می توانیم از آن ها استفاده نکنیم .

همانا خداوند آمرزنده و مهربان است .
خداوند آمرزنده و مهربان است .

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

۴) (آنَّ) معمولاً در میان دو عبارت می آید و به معنای حرف ربط فارسی (که) یا (اینکه) است که دو عبارت را به همدیگر پیوند می دهد .

مثال : عَلِمَتْ أَنَّ أَخَاكَ ناجِحٌ : (دانستم که برادرت قبول است)

۵) معنای (إِنَّ) و (آنَّ) در ترکیب با کلمات دیگر چنین خواهد بود .

إِلَّا آنَّ (جز اینکه ، اما) - حَيْثُ آنَّ (چون ، زیرا) - مَعَ آنَّ (با اینکه) - لَآنَّ (برای اینکه ، زیرا ، چون)
رَغْمَ آنَّ (علی رغم اینکه ، هر چند که ، با وجود اینکه) - غَيْرَ آنَّ (جز اینکه)

۶) **لَيْتَ** بعضی اوقات به صورت **يَأْلَيْتَ** استفاده می شود . **لَكِنَّ** برای کامل کردن پیام و برطرف کردن ابهام از جمله ماقبل خودش استفاده می شود .

يَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا : کافر می گوید ای کاش خاک بودم .

إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلِ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ : همانا خدا دارای بخشش بر مردم است ولی بیشتر مردم سپاسگزاری نمی کنند .

هشدار: لَكِنْ را با لَكِنْ (بدون تشدید) اشتباه نگیرید. لَكِنْ هرف عطف بوده و بِزَوْ هروف مشبّهة بالفعل

نیست و همراه فعل ها هم استفاده می شود.

۷) (لَيَّتْ و لَعَلَّ) + فعل مضارع = مضارع التزامی مثال: لَيَّتَ الشَّبَابَ يَعُودُ : ای کاش جوانی برگردد.

۸) لَيَّتْ + فعل مضاری = مضاری استمراري (یا مضاری بعيد)

مثال: لَيَّتَ نَاصِرًا إِبْتَدَأَ عَنِ الْكَسْلِ : کاش ناصر از تنبلی دوری می کرد (دوری کرده بود)

۹) اگر بخواهیم بعد از (لَيَّتْ) یا (لَعَلَّ) مضاری استمراري بیاوریم بهتر است از ساختار (کانَ + مضارع) کمک

بگیریم: لَيَّتَ النَّاسَ كَانُوا يَفْهَمُونَ حَقِيقَةً كَلَامِ الْأَنْبِيَاءِ : کاش مردم حقیقت سخن انبیاء را می فهمیدند.

هشدار: (لَيَّتْ) از هروف مشبّه بالفعل است و (لَيْسَ) بِزَوْ افعال ناقصه. این دو را اشتباه نگیرید.

۱۰) موارد کاربرد (إنَّ):

الف) هرگاه در ابتدای جمله آورده شود. مثال: إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي صُدُورِكُم

ب) بعد از فعل (قالَ) و مشتقات آن قرار گیرد. مثال: قَالَ: إِنَّهُ عَلِيمٌ

ج) بعد از منادی قرار بگیرد. مثال: رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا

۱۱) انواع ان :

إنْ : ابتدای جمله شرطیه می آید و فعل شرط و جواب آنرا مجزوم می کند.

آنْ : همراه فعل مضارع می آید و آن را منصوب می کند.

إنَّ : ابتدای جمله اسمیّه می آید و حالت تأکید دارد.

آنَّ : همراه جمله اسمیّه به کار میرود و مثل حروف ربط دو جمله را به هم وصل میکند.

نتیجه: (إنْ و آنْ) همراه فعل می آیند ولی (إنَّ و آنَّ) همراه فعل نمی آیند.

عنوان و تیتر سؤالات حروف مشبهه بالفعل

- ✓ عین ما فيه من الحروف المشبّهة بالفعل [إن، أن، كأن، لكن، ليت، لعل]
- ✓ عین حرفًا جاء للتعليق ← [معمولاً فإنَّ بعد از فعل طلبی (امر و نهی) و لأنَّ]
- ✓ عین الكلمة التي ترفع الإبهام عن جملة ماقبلها ← [لكنَّ]
- ✓ عین العبارة التي تدل على الرجاء لوقوع الفعل ← [لعلَّ]
- ✓ عین الكلمة التي تكملُ جملة ما قبلها ← [لكنَّ]
- ✓ عین عبارةً أكَّدَ معناها ← [إنَّ]
- ✓ عین حرفًا جاء للتأكيد ← [إنَّ]
- ✓ عین حرفًا يُوَكِّدُ مضمون الجملة ← [إنَّ]
- ✓ عین حرفًا يرتبطُ بين الجملتين ← [أنَّ]
- ✓ عین حرفًا جاء للربط بين الجملتين ← [أنَّ]
- ✓ عین ما لا يُمْكِنُ وقوعه ← [ليت]
- ✓ عین حرفًا جاء للتنبيه ← [ليت]
- ✓ عین حرفًا يُكملُ مقصود الجملة ← [لكنَّ]
- ✓ عین حرفًا جاء لرفع الإبهام عن ما قبله ← [لكنَّ]
- ✓ عین حرفًا جاء للترديد ← [كأنَّ]
- ✓ عین حرفًا يغيِّرُ معنى الفعل ← [ليت و لعلَّ]
- ✓ عین حرفًا جاء للترجمي ← [لعلَّ]

● لای نفی جنس (لا الناسخة) :

عاملی است که بر سر جملات اسمیه وارد می شود و مانند حروف مشبّهة بالفعل عمل می کند یعنی مبتدا را به عنوان اسم ، منصوب و خبر را به عنوان خبر خود مرفوع می کند.

لا ثمرة ناضجة : (هیچ میوه ای رسیده نیست) (ثمرة اسم لای نفی جنس - ناضجة خبر لای نفی جنس)

﴿ فرق لای نفی جنس با «لَيْسَ» این است که لَيْسَ معنای ساده «نیست» را می‌رساند ولی «لا» معنای

«هیچ ... نیست» را می‌رساند و به نوعی نبودن چیزی را با تاکید و شدت می‌گوید :

لَيْسَ فِي قَرِيَّتِنَا طَيِّبٌ : در روستای ما پزشکی نیست . **لَاطَّيِّبَ فِي قَرِيَّتِنَا** : هیچ پزشکی در روستای ما نیست .

■ نکات تكمیلی :

(۱) (لا) نفی جنس بر سر جمله اسمیه وارد می‌شود . (لای نفی جنس + اسم نکره مفرد)

هشدار : از مصادرهایی که ظاهرشان شبیه اسم‌ها می‌باشد مواظب باشید تا آنها را فعل نگیرید : مثلاً لائف ، لاتعلم ، لاتبادل ، و ...

(۲) اسم لای نفی جنس همیشه مبني بر فتح و محلًّا منصوب است یعنی **هیچ گاه تنوین نمی‌گیرد** .

(۳) اسم لای نفی جنس همیشه نکره است یعنی (ال) قبول نمی‌کند .

(۴) خبر لای نفی جنس همیشه مرفوع است .

(۵) هیچگاه خبر لای نفی جنس بر اسمش مقدم نمی‌شود .

(۶) در ترجمه لای نفی جنس غالباً از کلماتی هم چون(هیچ ... نیست) یا (اصلاً ... نیست) استفاده می‌کنیم .

هشدار ۱ : در برخی موارد کلمه (هیچ) را در ترجمه لای نفی جنس نمی‌آوریم : مثلاً لابد (ناچار)

هشدار ۲ : وقتی عبارتی با (ما + مِن + اسم نکره ...) نیست)

استفاده می‌کنیم : ما مِن رجِلٍ يَعْرِشُ غَرْسًا إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ مِنْ ثَلَاثَةِ بَرَدَرْ ترجمه آن نیز از (هیچ

۷ در ترجملسم لای نفی جنس ، معمولاً مثل نکره ها ترجمه می‌کنیم :

﴿ دقت کنیم اگر بعد از لای نفی جنس ، فعلی به کار رود آن فعل هم به صورت منفی ترجمه می‌شود (از کلمه نیست استفاده نمی‌کنیم) :

لاتلمیڈ رسَبَ فِي هَذِهِ الِامْتَحَانَاتِ : هیچ دانش آموزی در این امتحانات مردود نشد .

۸) خبر لای نفی جنس به سه صورت ظاهر می‌شود :

الف) اسم (خبر مفرد) : لاشیءَ أَجْمَلُ مِنَ الصَّبَرِ : (هیچ چیزی زیباتر از صبر نیست)

ب) جمله : لاتَصِيَحَةَ تَنَقَّعُ الْعَنْوَدَ : (هیچ نصیحتی به شخص لجباز سود نمی بخشد)

ج) شبه جمله : لاشِيَّةَ قَبْلَهُ : (هیچ چیزی قبل از آن نیست)

مثال:

- نتیجه الف) لاطالباً فی الْبَيْتِ (غلط)

- نتیجه ب) لا الطالب فی الْبَيْتِ (غلط)

لا طالب فی الصَّفِ

- نتیجه ج) لا فی الْبَيْتِ طالب (غلط)

- ترجمه: (هیچ دانش آموزی در کلاس نیست) (صحیح)

نکته: گاهی خبر لای نفی جنس محفوظ (حذف شده) می باشد و این در موارد زیر اتفاق می افتد :

الف) اگر بعد از (لا) نفی جنس دو کلمه (إِلَّا) یا (سِوَى) قرار بگیرد خبر کلمه (موجوٰد) محفوظ است.

لا إِلَهَ إِلَّا الله (إِلَه اسم لای نفی جنس - خبر محفوظ) در اصل \Leftrightarrow لا إِلَهَ موجوٰد إِلَّا الله

لا معبودٰ سواك (معبد اسم لای نفی جنس - خبر محفوظ) در اصل \Leftrightarrow لا معبودٰ موجوٰد سواك

ب) گاهی خبر (لا) نفی جنس به خاطر وجود قرینه ای در جمله قبل، حذف می گردد.

لا قِيمَةَ لَهُ وَ لَا شَأْنَ (قيمة اسم لای نفی جنس - له خبر لا / شان اسم لا - خبر محفوظ)

در اصل \Leftrightarrow لا قِيمَةَ لَهُ وَ لَا شَأْنَ لَهُ

ج) در اصطلاحات (که بعد از اسم لا هیچ کلمه ای واقع نمی شود) :

لابد (ناگزیر) - لابأس (اشکالی ندارد) - لاشک (هیچ شکی نیست) - لاریب (هیچ شکی نیست)

■ یادآوری :

- (لا) نفی : بر سر فعل مضارع قرار می گیرد و تغییری در آن ایجاد نمی کند. (**لا + فعل مضارع مرفوع**)

مثال : و اللہ یعلمُ و انتم لاتَعلَمون : و خدا می داند ولی شما نمی دانید .

- (لا) نهی : بر سر فعل مضارع قرار می گیرد و آن را مجازوم می کند. (**لا + فعل مضارع مجازوم**)

مثال : لاتَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقةٍ : از یک در وارد نشوید و از درهای مختلف وارد شوید .

- (لا) نفی جنس : بر سر اسم در اول جمله اسمیه قرار می گیرد. (**لا + اسم نکره**)

مثال : لاتَلَمِيَّدَ فِي الصَّفَّ : هیچ دانش آموزی در کلاس نیست .

- (لا) حرف عطف : بین دو اسم تنوین دار و یا دو اسم ال دار قرار می گیرد. (**اسم + لا + اسم**)

مثال : قرأتُ المجلةَ لا الصحيفةَ : مجله را خواندم نه روزنامه را

- لا جواب به معنی (نه) : در پاسخ به سوال (هل) و (أ) :

مثال : آأنتَ مِنْ تَبَرِيزْ : لا ، آنا مِنْ تهران

هشدار :

مواظب کلمه (آلا : آگاه باش) باشد که جزو هیچکدام از انواع لای ذکر شده نیست .

مثال : آلا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُ الْقُلُوب

٧٩٠. عین الخطأ:

١. إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيغُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ: بِي شَكَ اللَّهُ، پاداش نیکوکاران را تباہ نمی کند!
٢. أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ: می دامن یقیناً اللَّهُ بر هر چیزی توانا است!
٣. كَأَنْ إِرْضَاءَ النَّاسَ غَايَةٌ لَا نَدْرَكُ: گویی راضی ساختن مردم هدفی است که به دست نمی آوریم!
٤. يَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كَنْتُ تَرَابًا: کافر می گوید: ای کاش خاک بودم!

٧٩١. «إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ»:

١. همانا ما قرآن را به عربی قرار دادیم، شاید شما خردورزی کنید!
٢. بِي شَكَ ما آن را قرآن عربی قرار داده ایم، شاید بیندیشید!
٣. يَقِينًا مَا آن را قرآنی عربی قرار دادیم، شاید شما تعقل ورزید!
٤. بِي گمان ما قرآن را به زبان عربی نازل کردیم به این امید که شما اندیشه کنید!

٧٩٢. «فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ لَكُنُوكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ»: پس.....

٢. این روز رستاخیز است اما شما نمی دانید!
٤. این روز رستاخیز است ولیکن شما نمی دانستید!

٧٩٣. «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفَّا كَانُهُمْ بُنْيَانُ مَرْصُوصٌ»:

١. يَقِينًا خداوند کسانی را که در راهش کشته می شوند، دوست می دارد ، گویا آن ها بنایی محکم هستند!
٢. به درستی که خدا کسانی را که در راه او پیوسته مبارزه می کنند دوست دارد، گویا شما دارای گروهی استوار هستید!
٣. قطعاً خداوند دوست دارد کسانی را که در راه او در یک صف می جنگند؛ گویا آن ها ساختمانی استوار هستند!
٤. خداوند کسانی را که در راه او همچون صفي می گشند دوست می دارد ، مثل این که آن ها بنیانی محکم دارند!

٧٩٤. «لِنِكَسْرٍ كُلُّ الْأَصْنَامِ الْمُوجُودَةِ فِي نُفُوسِنَا لِأَنَّ الْقُرْآنَ قَدْ حَدَّثَنَا عَنْ شَرِّهَا!»:

١. برای این که همه بت های موجود در نفسمان را بشکنیم قرآن از شرخ برای ما سخن گفته است!
٢. باید همه بت های موجود در نفس خود را بشکنیم ، زیرا قرآن با ما در مورد بدی آن سخن گفته است!
٣. همه بت های موجود در نفس را می شکنیم ، زیرا قرآن از بدی آن با ما سخن می گوید!
٤. باید هر بت موجود در نفس خود را بشکنیم، زیرا قرآن از شر آن برای ما سخن گفته است!

٧٩٥. «إِنَّ صِرَاطَ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ مَعَ أَقْوَامِهِمُ الْكَافِرِينَ قَدْ كَانَ لِتَبْيَانِ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ!»:

١. کشمکش پیامبران خداوند با اقوام کافر خود برای آشکار شدن راه مستقیم بوده است!
٢. يَقِينًا دعواهای پیامبران خداوند با اقوامشان که کافر بودند برای بیان کردن راه مستقیم است!

۳. همانا کشمکش پیامبران خداوند با اقوام کافرشان بوده است تا راه مستقیم را بیان کند!

۴. نزاع پیامبران خداوند با اقوام کافر برای آشکار شدن راه درست می باشد!

۷۹۶. «أَصْنَامُ النَّاسِ الْمَكْسُرَةُ فِي قَصَّةِ إِبْرَاهِيمَ (ع) تُبَيَّنُ أَنَّهُ كَانَ يَطْلُبَ أَنْ يُقْدِرَ قَوْمَهُ مِنْ عِبَادَةِ هَذِهِ الْخَرَافَاتِ!»:

۱. بت های مردم در داستان ابراهیم (ع) شکسته شد و بیان کرد که او قصد داشت که قومش را از عبادت این خرافه ها نجات دهد!

۲. بت های شکسته مردم در قصه ابراهیم (ع) آشکار شد که همانا او می خواهد که قومش از عبادت این خرافات نجات داده شود!

۳. بت های شکسته شده مردم در داستان ابراهیم (ع) بیان می کند که او می خواست قوم خود را از عبادت این خرافات نجات دهد!

۴. بت های شکسته شده مردم در قصه ابراهیم (ع) آشکار شد تا او بتواند قومش را از عبادت آن خرافات رهایی دهد!

۷۹۷. «قَدْ بَيِّنَتِ الْحَضَارَاتُ الَّتِي عَرَفَهَا الْإِنْسَانُ مِنْ الْآثارِ الْقَدِيمَةِ التَّدْلِينَ الْفَطَرِيَّ فِي الْإِنْسَانِ!»:

۱. تمدن هایی که انسان آن ها را از آثار قدیمی شناخته است، دینداری ذاتی را در انسان آشکار کرده است!

۲. تمدن هایی که به انسان ها در آثار قدیمی معرفی شد، دین فطری انسان را بیان کرده است!

۳. گاهی تمدن هایی که انسان از آثار قدیمی شناخته است دینداری فطری در انسان را بیان می کند!

۴. در تمدن هایی که انسان به وسیله آن آثار کهن را شناخت دینداری ذاتی انسان بیان شده است!

۷۹۸. «لَمَّا شَاهَدَ النَّاسُ أَصْنَامَهُمُ الْمَكْسُرَةَ تَهَامَسُوا : يَا لَيْتَنَا مَا خَرَجْنَا مِنَ الْمَدِينَةِ!»:

۱. مردم زمانی که دیدند بت هایشان شکسته شده با یکدیگر پچ پچ کردند: کاش از شهر خارج نمی شدیم!

۲. در این زمان مردم بت های شکسته شده را دیدند، پس پچ پچ کردند: ای کاش به خارج شهر نمی رفتیم!

۳. زمانی که مردم بت های شکسته شده شان را دیدند، پچ پچ کردند: ای کاش از شهر خارج نشده بودیم!

۴. وقتی مردم دیدند بت هایشان شکسته شده است، پچ پچ کنان گفتند: کاش به بیرون شهر نرفته بودیم!

۷۹۹. «سَيْحَضَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي سَأَلَهِمُ اللَّهُ: أَكْنَتُمْ تَحْسِبُونَ أَنَّكُمْ تُتَرَكُونَ سَدِّيًّا؟»:

۱. مردم در روز قیامت حاضر خواهند شد و خداوند از آنان می پرسد: آیا خیال می کردید که شما بیهوده رها می شوید؟

۲. مردم را در روز قیامت حاضر خواهند کرد و خداوند از آنان خواهد پرسید: آیا خیال کرده بودید که بی هدف رها می شوید؟

۳. در روز قیامت مردم را حاضر خواهند کرد و خداوند از ایشان سؤال می کند: شما خیال می کردید که پوج و بیهوده رها می شوید؟

۴. مردم در روز قیامت حاضر خواهند شد تا خداوند از آنان سؤال کند: آیا می پنداشتید که بیهوده رهایتان می کنیم؟

۸۰۰. «لَنْ تَجِدُوا فِي الْكَسْلِ مَا يُسْبِبُ نِجَاحَكُمْ ؛ فَإِنَّهُ لَا نِجَاحَ لِمَنْ لَا يُحَاوِلُ الْأَهْدَافَ!»:

۱. در تبلی آن چه را که سبب موفقیتتان شود، نخواهید یافت؛ زیرا برای کسی که برای اهدافش تلاش نمی کند، هیچ موفقیتی وجود ندارد!

۲. آن چه را که باعث موفقیت شما شود، در تبلی هرگز نمی یابید، چه کسی که برای اهداف خود تلاش نکند، موفق نخواهد شد!

۳. هرگز در تبلی چیزی که باعث موفقیت شود، یافت نخواهد شد؛ زیرا هیچ موفقیتی برای کسی که تلاش نکرده است، وجود ندارد!

۴. در تبلی چیزی را که دلیل موفقیتتان باشد، نمی یابید؛ چه ، کسی که برای هدف های خود تلاش نمی کند ، موفق نمی شود!

٨٠١. «لآخر في ود شخص يجرك إلى الضلال بأعماله القبيحة!»:

١. در دوستی با کسی که با اعمال زشت تو را به گمراهی می کشاند، خیری نمی یابی!
٢. در دوستی با شخصی که کارهای زشتی باعث کشانده شدن تو به تباہی می شود، خیری نیست!
٣. هیچ خیری در دوستی با کسی که با اعمال زشتی تو را به گمراهی می کشاند، نیست!
٤. دوستی با کسی که تو را با کارهای زشت به تباہی می کشاند، خیری به تو نمی رساند!

٨٠٢. عین الصَّحِيحِ:

١. لا يَحْزُنُهُمْ قُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ! سخن کسی که روز و اپسین کافر شده است، آن ها را ناراحت نمی کند!
٢. لَا تَأْكِلُونَ مَا لَمْ يَذْكُرْ أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ! از آن چه اسم خداوند بر آن ذکر نشده، نخورید!
٣. إِنْكُنْ لَا تَقْصُرُونَ فِي أَدَاءِ الواجبات الدراسية! شما نباید در انجام تکالیف درسی تان کوتاهی کنید!
٤. لَا رَجَاءَ لِنَجَاهَةِ مِنْ غَرَقٍ فِي الدُّنُوبِ! هیچ امیدی به نجات کسی که در گناهان غرق شده است، نیست!

٨٠٣. «کاش انسان در آینده بتواند دستگاهی اختراع کند که احساسات را تشخیص دهد!»:

١. ليت البشر يقدر على اختراع آلة في المستقبل تميّز الأحساسين!

٢. لعل الإنسان يستطيع أن يخترع آلة تميّز الأحساسين في السنوات القادمة!

٣. رُبَّما يقدر الإنسان على اختراع أداة في المستقبل تميّز أحاسيسه!

٤. لعل البشر يختሩ في القادرم أداة تميّز الأحساسين!

٨٠٤. «هیچ کاری بهتر از تحمل سختی های زودگذر در دنیا نیست!»:

١. لا عملاً أحسن من تحمل المشتقات المتأخرة في الدنيا!

٢. ليس عملً أحسن من تحمل المشاكل العديدة في الدنيا!

٣. لا يوجد عملً أفضل من تحمل المصاعب العارضة الدنيوية!

٨٠٥. «امید است هم کلاسی های من در کلاس پچ پچ نکنند تا درس را بفهمند!»:

١. لعل زملائي لا يتهمسن في الصّفّ حتى يَفْهَمُوا الدّرَسَ!

٢. ليت زميلاتي لا يتهمسن في الصّفّ حتى يَفْهَمُوا الدّرَسَ!

٣. لعل زميلاتي لا يتهمسن في الصّفّ حتى يَفْهَمُوا الدّرَسَ!

٨٠٦. عین الصَّحِيحِ:

١. هیچ دگرگونی در سنت های الهی نیست!: لا تبدیل للسنن الإلهیة!

٢. هیچ ارزشی برای علم بی عمل نیست!: لا قيم لعلوم ليس له عمل!

٣. هیچ یأسی در دل بندۀ صالح راه ندارد!: لا ينفذ اليأس في قلب العبد صالح أبداً!

٤. هیچ عاقلی را نمی شناسم که از تجارب عبرت نگیرد!: لا أعرف العاقل لم يعتبر بالتجارب!

٨٠٧. عَيْنُ الْجَوَابِ الَّذِي كُلُّ كَلْمَاتِهِ مِنَ الْحَرْفِ الْمُشَبَّهِ بِالْفَعْلِ:

٤. أَنَّ ، لَكَنَّ ، لَيْتَ ، لَعَلَّ ٣. إِنَّ ، أَنَّ ، كَانَ ، لَيْتَ ٢. لَكَنَّ ، أَنَّ ، لَيْتَ ، لَعَلَّ ١. إِنَّ ، لَيْتَ ، لَعَلَّ ، كَانَ

٨٠٨. عَيْنُ مَا فِيهِ كَلْمَةٌ غَرِيبَةٌ (حَسْبُ الْقَوَاعِدِ):

٤. مِنَ ، فِي ، عَلَى ، حَتَّى ٣. أَنَّ ، لَنَّ ، كَيْ ، حَتَّى ٢. كَانَ ، لَيْسَ ، صَارَ ، لَيْتَ ١. إِنَّ ، مَنَ ، مَا ، لَمْ

٨٠٩. عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي قِرَاءَةِ « اَنْ » فِي الْعِبَارَةِ التَّالِيَةِ حَسْبُ التَّرْجُمَةِ وَالْقَوَاعِدِ:

« اَنْ اَكْثَرُ النَّاسِ يَعْتَقِدُونَ اَنَّ الْإِسْلَامَ مَنْعُ الْمَرْأَةِ اَنْ تَحْضُرَ فِي الْمَجَمِعِ ! »

٤. إِنَّ ، إِنَّ ، إِنَّ ٣. إِنَّ ، أَنَّ ، أَنَّ ٢. أَنَّ ، أَنَّ ، أَنَّ ١. إِنَّ ، إِنَّ ، إِنَّ

٨١٠. عَيْنُ الْخَطَأِ فِي التَّشْكِيلِ لِحُرْفِ « اَنْ »:

٢. إِنَّ تَتَنَاهُوا الظَّعَامُ مَعَ وَالَّدِيكِ يُكتَسِبُ رَضَاهُمَا!

١. إِنَّ مَثَلُ الْعُلَمَاءِ فِي الْأَرْضِ كَمِثْلِ النَّجُومِ فِي السَّمَاءِ!

٤. لَا أَشْكُ أَنَّكُمْ لَنْ تَكَذِّبُوا أَبْدًا فِي حَيَاتِكُمْ!

٣. عَلَيْنَا أَنْ نَعْظِمَ شَعَائِرَ اللَّهِ فِي جَمِيعِ الْأَحَوَالِ!

٨١١. عَيْنُ الْخَطَأِ لِتَكْمِيلِ الْفَرَاغَاتِ:

١. « قُلْ اللَّهُ قَادِرٌ عَلَى يَنْزِلُ آيَةً » : إِنَّ - أَنَّ

٢. تُحْسِنُ إِلَى وَالَّدِيكِ فَاعْلَمُ أَجْرُكَ عَلَى اللَّهِ! : إِنَّ - أَنَّ

٣. الَّذِينَ آمَنُوا يَجِبُ عَلَيْهِم يَصْلَوُ خَمْسَ مَرَّاتٍ فِي الْيَوْمِ! : إِنَّ - أَنَّ

٤. هَلْ تَصْدِقُ الدَّلَافِينَ تَسْتَطِعُ تَرْشِدَنَا إِلَى مَكَانٍ غَرْقَ السَّفَنِ؟ : إِنَّ - أَنَّ

٨١٢. عَيْنُ الْخَطَأِ عَنْ قِرَاءَةِ « اَنْ » فِي الْعِبَارَاتِ التَّالِيَةِ:

١. نَرِيدُ اَنْ نَسَافِرَ إِلَى جَزِيرَةِ كِيشِ بِالطَّائِرَةِ! : أَنَّ

٣. لَا تَحْسِبُ اَنَّ النَّجَاحَ يَنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ جَاهِزًا! : أَنَّ

٨١٣. « أَنْتُمْ مُجَتَّهُونَ فِي الْقِيَامِ بِأَمْرِكُمْ! » عَيْنُ الصَّحِيحِ مَعَ « لَيْتَ » :

١. لَيْتَ أَنْتُمْ مُجَتَّهُونَ.....!

٣. لَيْتَكُمْ أَنْتُمْ مُجَتَّهُينَ.....!

٢. لَيْتَكُمْ مُجَتَّهُونَ.....!

٤. لَيْتَكُمْ مُجَتَّهُينَ!

٨١٤. عَيْنُ عِبَارَةِ تَدْلُّلٍ عَلَى « التَّمَنِي » :

١. « يَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تَرَابًا »

٣. لَعَلَّ الْمَوْدَةَ تَسْتَقِرُّ بَيْنَ جَمِيعِ النَّاسِ فِي الْعَالَمِ!

٨١٥. عَيْنُ الصَّحِيحِ عَنْ نَوْعِ « لَا » :

١. لَا تَعْلَمُ يَغْنِيَنَا مِنَ الْأَسْتَاذِ . (نَافِيَةٌ لِلْجَنْسِ)

٤. لا دينَ ملِن لا عهد له. (نافية للجنس)

٣. طوبى ملن لا يهتم بزخارف الدّنيا. (نافية)

٨١٦. عَيْنُ الصَّحِيحِ عَنْ تَعْبِينِ نَوْعِ « لَا » فِي الْعَبَارَاتِ التَّالِيَةِ:

٢. لا تتكلّم بناتي عن عيوب الآخرين أبداً! نافية
٤. العاقل يغتنم فرصاً تسنح له لا الجاهل!: النافية للجنس
١. لا تأكلوا مما لم يذكر اسم الله عليه!: نافية
٣. « لا علم لنا إلّا ما علمنا ». النافية للجنس

٨١٧. عَيْنُ « لَا » النَّافِيَةِ:

٢. علينا أن نبتعد عن العجب وألا نذكر عيوب الآخرين!
٤. لن تجد على الكرة الأرضية شخصاً لا عيب فيه!
١. « يا أيها الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخُرُ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ »
٣. تتصحنا الآيات الكريمة و تقول: لَا تلْقَبُوهُمْ بِأَلْقَابٍ يَكْرَهُونَهَا!

٨١٨. عَيْنُ الْخَطَأِ فِي نَوْعِ الْحُرُوفِ الْعَامِلَةِ فِي الْعَبَارَةِ عَلَى التَّرْقِيبِ:

١. « قالَ أَعْلَمُ أَنَّ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ »: (من الحروف المشبهة بالفعل - من الحروف الجارة)
٢. « إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ »: (من الحروف المشبهة بالفعل - من الحروف المشبهة بالفعل)
٣. لا كنز أغنى من القناعة!: (نافية للجنس - من الحروف الجارة)
٤. لتلزم الأمانة لا الخيانة!: (من الحروف الجارة - نافية للجنس)

٨١٩. عَيْنُ الْخَطَأِ فِي نَوْعِ « لَا »:

٢. لا تتوقعُ الخير إلّا من كُدُّ يميننا و فضل ربّنا! (نافية)
٤. لا ترجوا الخير مِنْ حَقْرِ نَفْسِهِ و أهانَاهَا! (نافية)
١. هذه ستة قد جعلها الله بأنّه لا تقدّم مع الجهل! (نافية للجنس)
٣. لا تطلب الْأُمَّةُ الْمُتَكَاسِلةُ التَّقْدُمَ و النَّجَاحَ! (نافية)

٨٢٠. عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي « لَا » النَّافِيَةِ لِلْجَنْسِ:

٢. قلت لزميلتي: لا شَكَّ فِي انتصارِ الحقِّ!
٤. أيّها الغنّى ! لا إنفاقَ الأموال إلّا في سبيل الله!
١. هذا شاعرُ جليل لا تاجرُ نشيط !
٣. لا يذهب المؤمنُ إلى مجالسِ السوءِ!

٦٠ لغات مهم درس دوم

اِشتاقَ : مشتاق شد (اِشتاق / يَشْتاقُ)	اِستعينوا : کمک بگیرید (اِسْعَان / يَسْتَعِينُ)	آتَمَّنِي : آرزو دارم (تَهْنَى / يَتَمَّنِي)
بُنْيَ : پسرکم		آمَاه : مادرجان ، ای مادرم
اللَّفَاظُ : تلویزیون	بَاعَ : بلعید (بَاعَ / يَبَاعُ)	بُنْيَةً : دخترکم
حَجَّ : طواف کرد (حَجَّ / يَحْجُّ)	تَسَاقَطَ : افتاد (تَسَاقَطَ / يَسَاقِطُ)	ثَمُرُ : می گزند (مَرَ ، يَمُرُ)
تُولُمُ : به درد می آورد / تُؤْلُمُنِی رِجْلِی : پایم درد می کند (آلم / يُؤْلِمُ)		الجَرَازَةُ : تراکتور
زُرْتُ : دیدم (زار / يَزُورُ)	جَوْلَةً : گردش	خِيَام : چادرها (مفرد : خِيَمة)
قِمَةً : قله (جمع : قِمم)	دُمْوع : اشک ها (مفرد : دَمْع)	الفَمُ : دهان
لَجَأَ إِلَى : پناه برد (لَجَأَ / يَلْجَأَ)	الفرَائِسُ : شکارها (مفرد : الفریسه)	گَمَا : همان طور که
مُعَطَّلَةً : خراب شده	لَاتَهِنُوا : سست نشود	مَشَهَدُ : صحنه ، منظره
يُوتُونَ : می دهنند (آتی / يُؤْتَی)	(فعل نهی از (وَهَنَ / يَهِنُ))	(جمع : مَشَاهِد)
أَطْلَقَ : رها کرد (أَطْلَقَ / يُطْلِقُ)	مُصَلِّحٌ : تعمیر کننده	مَوْقِفٌ : گاراژ (جمع : مَوَاقِف)
الهُوَا : هواداران ، علاقمندان (مفرد : الهاوی)	يَتَعَبَّدُ : عبادت می کند (تَعَبَّدَ / يَتَعَبَّدُ)	سَمَكَةُ السَّهْمُ : ماهی تیرانداز
	السَّهْمُ : تیر	اَمْتَنَالِي : پی در پی
إِنْتَصَرَ : پیروز شد	السَّعْيُ : دویدن	رَمَيَ الْجَمَرَتْ : پرتاب ریگ ها (در مراسم حج)
وُجُوهٍ : (وجہ) صورت ها	الْمُحْسِنُونَ : نیکوکار	أَذَنَبَ : گناه کرد

٨٢١. « سَأَلَتْ صَدِيقَتِي وَالدِّيْهَا: هَلْ كَنْتُمَا قَدْ شَاهَدْتُمَا غَارَ ثُورَ الَّذِي لَجَأَ إِلَيْهِ الرَّسُولُ (ص) أَثنَاءَ هِجْرَتِهِ إِلَى الْمَدِيْنَةِ » عَيْنَ الصَّحِيحِ:

۱. نگاه کرده بودید - پناه ۲. دیده اید - پناه برد ۳. مشاهده کرده اید - پناه برد ۴. دیده بودید - پناه برد بود

٨٢٢. « مَا هُوَ أَهْمَمُ ذَكْرِيَاتُكُمْ عَنِ الْحَجَّ؟ رَوْيَةُ مَشَاهِدِ خِيَامِ الْحَجَّاجِ فِي مِنْيَ وَعِرَافَاتِ وَرَمَيِ الْحَجَرَاتِ وَغَيْرَهَا مِنْ مَرَاسِمِ الْحَجَّ » عَيْنَ الصَّحِيحِ:

۱. خاطره ها - مناظر - نگاه کردن - کاروان
۲. یادآوری - مشاهده - صحنه - چادرها
۳. خاطرات - دیدن - صحنه ها - چادرها
۴. خاطرات - رویت - نگاه کردن - خیمه ها

٨٢٣. « نَحْنُ مِنْ هُوَا هَذِهِ الأَسْمَاكُ وَمُعَجَّبُونَ بِهَا جَدًا وَهِيَ تُفَضِّلُ الْفَرَائِسَ الْحَيَّةَ عَلَى الْمَيَّتِهِ »:

۱. علاقه مندان - تعجب کننده - برتر می داند - طعمه
۲. سرگرم شدگان - خودپسندان - ترجیح می دهد - شکارها
۳. علاقه مندان - شیفته - ترجیح می دهد - طعمه ها
۴. علاقه مندان - اعجاب برانگیز - برتر می دانی - شکار

٨٢٤. « رَأَيْتُ سَمَكَةً تُسْمَى السَّهْمُ وَهِيَ أَعْجَبُ الأَسْمَاكِ صَيْدًا لَأَنَّهَا تُنْطَلِقُ قَطْرَاتٍ إِمَاءَ مُتَتَالِيَّةٍ إِلَى الْهَوَاءِ شَبِيهَةً بِاطْلَاقِ السَّهْمِ » عَيْنَ الصَّحِيحِ:

۲. می نامد - شلیک می کند - پشت سرهم - سهمگین - به طرف

۱. نامیده می شد - رها می کند - پی در پی - تیر - به سمت

۴. نامیده می شود - شلیک می کند - پشت سرهم - تیر - دور کردن

۳. نام می نهد - رها می شود - به دنبال هم - ترس - به سوی

٨٢٥. عین الخطأ في الترافق:

۲. إنَّ كهف «علَى صدر» من أجمل الأماكن في همدان!: غار

۱. خمسة أشياء قليلها كثير منها الوجع!: الألم

۴. اضطررت المشاكل الطالب إلى أن يترك دراسته!: لجأ

۳. إنَّ الفرصة تقرَّ من السحاب و العاقل يغتنمها!: تمضي

٨٢٦. «فريق من الرياضيين الإيرانيين استطاعوا أن يصعدوا «افرست» في الأسبوع الماضي فانتشرت منه في يوم أمس!» عين المناسب للفراغ:

۲. جَبَلٌ - ذِكَرِيَاتٍ - المجلات

۱. مَضِيقٌ - صُورٌ - الإنترنٽ

۴. شَلالٌ - نقوشٌ - التَّلْفَاز

۳. قِمَةٌ - مشاهدٌ - المِذِياع

٨٢٧. عين الخطأ للفراغات:

۱. وسيلة مشاهدة مشاهد متحركة و يعمل بالطاقة الكهرباوية!: التلفاز

۲. لفظ يطلق على أعلى نقطة في الجبل!: القمة

۳. سيارة تستخدم للعمل الزراعي في المزارع!: الجرارة

۴. حالة من النشاط والبهجة نشعر به عند الفرح!: الوهن

٨٢٨. عين الخطأ عمّا طلب منك:

۱. هذا الفلاح يشتغل في مزرعة قمح نشيطاً!: مضاده «كسلان»

۲. إنِّي أعود بربِّي عندما يosoسي الشيطان!: مرادفه «ألاجاً»

۳. «كان الناس أُمّةً واحدةً بعث الله النبيين مبشرين»: مضادة «منذرين»

۴. «ولا تنهوا ولا تحزنوا وأنتم الأعلون»: مرادفه «لا تتأسوا»

٨٢٩. «الذين السعادة و الفرح للآخرين و إلى تقديم وطنهم، نحسبهم من و إن كانوا أغنى الناس!»: عين

الصحيح للفراغات:

۲. لا يَتَمَنَّونَ - لا يَشْتَاقُونَ - الأَرَادُل

۱. لا يُصْلِحُونَ - لا يَشْتَاقُونَ - الأَذْنَاب

۴. لا يطلبونَ - لا يَتَعَبُّدونَ - الْعُدَاة

۳. لا يحبونَ - لا يُساعِدونَ - الأَسَاوِر

٨٣٠. «هذا المزارع يحتاج إلى حتى يستطيع أن يزرع الحبوب في مزرعته ولكن لا يُساعدونه!» عين الصحيح

للفراغين:

۴. مِحرَارٍ - الجيران

۳. مُسَجِّلٌ - المزارعين

۲. جَرَاجِةٌ - المراقبين

۱. مُصَلِّحٌ - الجيران

● حال : (در زبان فارسی قید حالت است)

اسم یا جمله ای است منصوب که حالت و چگونگی فاعل، مفعول[ّ] به، مجرور به حرف جرّ و یا نایب فاعل را در هنگام وقوع فعل نشان می دهد و صاحب حال (ذو الحال) همان فاعل یا مفعول[ّ] به و ... است که حالت آن بیان می شود.

أنواع حال :

الف) حال به صورت یک اسم (حال مفرد) ب) حال جمله (جمله حالیه) (فعلیه و اسمیه)

الف) حال به صورت یک اسم (حال مفرد) :

« فرمول حال مفرد = اسم - منصوب - نکره - *مشتق (معنای وصفی) »

توضیح :

✓ حال مفرد همیشه **منصوب** است یعنی در مفرد و جمع مکسر ، فتحه (---) یا تنوین نصب (---)، در مثنی با سینِ ، در جمع مذکر سالم با سینَ و در جمع مونث سالم با (اتِ) همراه می شود .

وَقَفَ الْمُهَنْدِسُ الشَّابُ فِي الْمَصَبِّ مُبْتَسِماً : مُبْتَسِماً حال و المهندرس صاحب حال می باشد .

اللَّاعِبُونَ الْإِيرَانِيُونَ رَجَعُوا مِنَ الْمُسَابِقَةِ مُبْتَسِمِينَ : مُبْتَسِمِينَ حال و اللاعبونَ صاحب حال می باشد .

هَاتَانِ الِبِنْتَانِ قَامَتَا بِجُولَةٍ عِلْمِيَّةٍ فِي الْإِنْتِرِنِتِ مُبْتَسِمَتَيْنِ : مُبْتَسِمَتَيْنِ حال و هاتان البنتان صاحب حال می باشد .

✓ حال مفرد همیشه **نکره** است و هیچ وقت با الـ نمی آید .

✓ حال مفرد همیشه **مشتق** است یعنی معنای وصفی دارد و غالبا به یکی از صورت های زیر می آید :

اسم فاعل ، اسم مفعول ، صفت مشبهه (فَعِيل ، فَعِيل ، فَعَلان) ، اسم مبالغه ..

بنابراین کلمات زیر چون معنای غیر وصفی دارند نمی توانند حال شوند :

قالفة (کاروان) ، سَبِيل (راه) ، شمس (خورشید) و ...

✓ حال نمی تواند معنای مصدری داشته باشد مثلاً کلمات زیر نمی توانند حال باشند زیرا مصدر هستند: اجتهد (تلاش کردن) ، صعوبة (سخت بودن) ، عبادة (پرستیدن) و ...

✓ حال از نظر جنس (ذکر و موئث) و عدد (فرد ، مثنی و جمع) باید تابع **ذوالحال** باشد . یعنی مثلاً اگر صاحب حال مثنی و موئث باشد حال نیز باید مثنی و موئث باشد .

شاهدت البنت والدها مسروقة : اینجا از نظر معنا هم البنت می تواند صاحب حال باشد و هم والد ولی از آنجا که مسروقة موئث می باشد بنابراین البنت صاحب حال می باشد .

✓ چنانچه صاحب حال جمع غیر انسان باشد حال مفرد موئث می آید .

مثال : طارت الطیور مُسرِعَةً : « مُسرِعَةً حال و منصوب - الطیور جمع غیر انسان ، صاحب حال و فاعل »

« معرفه بودن صاحب حال و نکره بودن حال یک شرط اساسی در تشخیص حال است »

✓ دقت کنید حال نقش است ولی صاحب حال نقش محسوب نمی گردد بنابراین صاحب حال ، نقش می گیرد (فاعل ، مفعول ، نایب فاعل و ...)

مثال: حَصَرَ تلميذ المدرسة ضاحكاً : « ضاحكاً حال و منصوب - تلميذ صاحب حال و فاعل »
ترجمه: دانش آموز مدرسه در حالی که خندان بود حاضر شد .

قَصَى الخائن ليلته خائفاً مُضطرباً : « خائفاً و مضطرباً حال - الخائن صاحب حال و فاعل »
ترجمه: خائن شب را ترسان و مضطرب سپری کرد .

رَأَيْتُ الطَّفَلَ باكيًّا : « باكيًّا حال و منصوب - الطفل صاحب حال و مفعول »
ترجمه: کودک را گریان دیدم .

تذکرہ:

(۱) هرگاه اسم استفهام (کیف؟) قبل از فعل قرار بگیرد دارای نقش حال می باشد و در جواب آن نیز باید (حال) آورده شود .

مثال: کیف حَرَجْتَ مِنَ المدرسة؟ حَرَجْتُ مِنَ المدرسة مُتَبَسِّماً (کیف حال - مُتَبَسِّماً حال)

(۲) دقت کنید اینطور نیست که به هر کلمه منصوبی بعد از اسم معرفه ، حال بگوییم . منصوبات دیگری داریم که ممکن است ما را به اشتباه بیندازنند :

✓ مفعول اول و مفعول دوم : سَأَلَ الْمُعْلِمُ التِّلْمِيذَيْنِ سُؤَالَيْنِ : التلميذین مفعول اول و سوالین مفعول دوم

✓ صفت : رأيٌ تلميذاً مسروحاً : تلميذاً مفعول / مسروراً صفت

✓ خبر کان : كَانَ اللَّهُ خَبِيرًا بَصِيرًا : خبيراً خبر اول کان و بصيراً خبر دوم کان

✓ اسم حروف مشبه بالفعل : أَنْ فِي الْبَيْتِ رَجُلًا : رجلاً اسم مؤخر ان

✓ مفعول مطلق : أَعْفُوا مِنَ الْمُخْطَى عَفْوًا : عَفْوًا مفعول مطلق

(۳) هرگاه در تشخیص صاحب حال دچار تردید شدیم معمولًا آن را که اسم ظاهر است انتخاب می کنیم مثال :

مانند : جاء الطَّلَابُ وَ جَلَسُوا عَلَى گَرَاسِيهِمْ صَامِتِينَ : « صامتین حال - الطالب صاحب حال »

ترجمه : دانش آموزان آمدند و ساكت روی صندلیهایشان نشستند

(۴) ممکن است در یک جمله بیش از یک حال داشته باشیم :
يا ايّتها النفس المطمئنة ارجعى الى رَبِّكِ راضيَةً مرضيَّةً : راضیه حال اول و مرضیه حال دوم

(۵) هرگاه صاحب حال ضمیر متکلم وحده (ضمیر بارز تُ يا ضمیر مستتر اتا) باشد حال می تواند مذکور يا مونث باشد . و در صورتی که ضمیر متکلم مع الغیر (ضمیر بارز نا يا ضمیر مستتر نحنُ) باشد حال می تواند به صورت مثنی يا جمع و نیز مذکر يا مونث بباید .

ذَهَبَتُ الى بَيْتِ صَدِيقِي فَرِحًا (يا فَرِحَةً) : « فَرِحًا ، فَرِحَةً حال - ضمیر تُ صاحب حال و فاعل »

نستمع الى القرآن خاشعینَ (يا خاشعاتٍ يا خاشعینَ يا خاشعَتِينَ) : « خاشعین ، خاشعات ، خاشعین ، خاشعَتِينَ حال و منصوب ، ضمیر مستتر نحنُ صاحب حال »

(۶) برخی از فعل های عربی بطور کلی حال پذیرند و احتمال آمدن حال بعد از آنها زیاد است . مانند : عاشَ ، ماتَ ، بَقِيَ ، تَرَكَ ، أَسْتُشْهِدَ ، ظَهَرَ ، بدَأَ و

(۷) هرگاه حال ، یک اسم جمع و یا مثنی باشد مفرد ترجمه می کنیم : رأيُ الْأَطْفَالَ باکینَ : کودکان را گریان دیدم .

(۸) حال از نقش های اصلی جمله نیست بنابراین میتوان آنرا از جمله حذف کرد و این خود می تواند در تشخیص کمک کند .

(۹) حال به ندرت معرفه می آید و در صورت معرفه بودن فقط معرفه به اضافه می آید .

كُنْتُ آعِيشُ فِي وَطَنِي مَرْفُوعَ الرَّأْسِ كانت طفلاً في الشّوارع حافيةَ الْقَدَمَيْنِ

ب) جمله حالیه :

● حال به صورت جمله اسمیه:

هرگاه مبتدا و خبر پس از جمله ای بیایند که آن جمله به اسم معرفه ای ختم شده باشد و معنای آن جمله کامل باشد، این مبتدا و خبر نقش حال به صورت جمله اسمیه را دارند و محلام منصوب می باشند.

مثال: تَكَلَّمُ الْخَطِيبُ وَ هُوَ واقِفٌ : « هُوَ واقِفٌ جمله حالیه - الخطیب صاحب حال و فاعل » خطیب در حالی که ایستاده بود صحبت کرد.

هشدار مهم : وقتی حال به صورت جمله می آید با حرکه آن کاری نداریم و آن را محلام منصوب گوییم . یعنی می دانیم مبتدا و خبر هردو مرفوع هستند و وقتی در جمله حالیه می آیند حرکه آنها همچنان مرفوع می باشد و نباید همانند حال اسمی ، آنها را منصوب کنیم :

✿ **اشتباه** : رایتُ التلميذَ وَ هُوَ مجتهدًا ⇔ (هوَ مجتهدًا) به صورت یکجا حال میباشد بنابراین مجتهد که به تنهایی نقش خبر می باشد باید مرفوع بیاید . (هوَ مجتهدُ)

✿ **اشتباه** : رایتُ التلاميذَ وَ هُمْ مجتهدینَ ⇔ (همْ مجتهدینَ) به صورت یکجا حال می باشد و از آنجایی که مجتهدين به تنهایی خبر می باشد بنابراین باید در حالت مرفوعی بیاید . (هُمْ مجتهدونَ)

تذکر مهم ! : قبل از حال به صورت جمله اسمیه (او) حالیه می تواند بیاید و یا نیاید، ولی اگر حال به صورت جمله اسمیه با ضمیر منفصل مرفوعی شروع شده باشد آمدن (او) حالیه ضروری است.

شاهدتُ صدیقی وَ هُوَ مَسْرُورٌ : « او حالیه ، هو مسرور جمله حالیه ، صدیق صاحب حال »

جاءَ الطَّالِبُ بِيَدِهِ مَحْفَظَةً يَا جاءَ الطَّالِبُ وَ بِيَدِهِ مَحْفَظَةً « او حالیه » (بیده محفظة جمله حالیه)

پس: « وَ + ضمیر منفصل مرفوعی » خودش یک اساس شناخت جمله حالیه در سوالات است. (به شرطی که بعد از یک معرفه قرار بگیرد)

کنکه برای تشخیص جمله حاليه ، خوب است بدانیم جمله حاليه :

﴿بعد از یک جمله کامل می آید .

﴿مطلوبی را درباره اسم معرفه ای که قبل از آن آمده است بیان می کند .

﴿نقش اصلی ندارد یعنی با حذف آن عبارت ناقص نمی شود .

• حال به صورت جمله فعلیه :

هرگاه فعلی پس از جمله ای باید آن جمله به اسم معرفه ای ختم شده باشد و معنای آن جمله کامل باشد، این فعل نقش حال به صورت جمله فعلیه دارد.

شاهدنا في الطريق قطرات الماء تجري في النهر : « تجربی جمله حاليه - قطرات صاحب حال و مفعول »

﴿ در راه قطرات آب را در حالی که در رود جاری می شد دیدیم .

تذکر مهم : اگر قبل از حال به صورت جمله فعلیه (لَمْ و لَمّا همراه مضارع) و (قَدْ + مضاری یا مضارع) و مای نافیه باید باشد قبل از حال به صورت جمله فعلیه (واو حاليه) بیاوریم. یعنی واو حاليه مستقیماً بر فعل وارد نمی شود .

لَمْ تُؤذونَنِي و قَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ : « واو حاليه ، قد تعلمون جمله حاليه »

چرا در حالی که می دانید من رسول خدا(ص) به سوی شما هستم مرا اذیت می کنید.

حَضَرَ التَّلَمِيذُ وَلَمْ يَقْرَأْ دَرْسَهُ : « واو حاليه ، لَمْ يَقْرَأْ جمله حاليه - التلمیذ صاحب حال »
دانش آموز در حالی که درسش را نخوانده بود حاضر شد.

پس: به طور کلی می توان چنین نتیجه گرفت:

- جمله فعلیه + واو + جمله اسمیه

طريقه تشخيص واو حاليه: - جمله فعلیه + واو + لَمْ و لَمّا همراه مضارع

- جمله فعلیه + واو + قَدْ همراه مضاری

﴿ می تواند بین اسم معرفه (صاحب حال) و جمله حاليه فعلیه **فاصله** بیفتد . مثال :

- قَامَ الرَّجُلُ بِعَمَلٍ يَرْجُونَ الثَّوَابَ (يرجون جمله حالیه - الرجال صاحب حال)
- جَلَسَتِ التَّلَمِيذَةُ عَنْدَ بَابِ الْبَيْتِ تَضَحَّكُ (تضحك جمله حالیه - التلميذة صاحب حال)

تذکر مهم :

- ✓ اسم معرفه + جمله حالیه : شاهدتُ الطَّفْلَ يَلْعَبُ : « الطَّفْلُ مَعْرِفَهُ وَ صَاحِبُ حَالٍ - يَلْعَبُ جَمْلَهُ حَالِيهُ »
- ✓ اسم نکره + جمله وصفیه : شاهدتُ طِفْلًا يَلْعَبُ : « طِفْلًا نَكْرَهُ وَ مَوْصُوفٌ - يَلْعَبُ جَمْلَهُ وَصَفِيَّهُ »

نکته: در ترجمه جمله های حالیه ابتدا عبارت (در حالی که، که) را می نویسیم، آنگاه خود فعل معمولاً طبق الگوی زیر ترجمه می شود. دقت کنیم که **نباید حال را به صورت صفت** ترجمه کنیم .

- (۱) جمله اصلی (ماضی) + جمله حالیه (ماضی) ⇔ جمله حالیه ماضی بعید یا ساده فارسی
جاءَ التِّلَمِيْدُ وَ قَدْ ذَهَبَ اِلِّيْمُ ⇔ دانش آموز آمد در حالی که معلم رفته بود.(یا رفت)
- (۲) جمله اصلی (ماضی) + جمله حالیه (مضارع) ⇔ جمله حالیه ماضی استمراری فارسی
جاوَوَا آبَاهُمْ عِشاَءَ يَبْكُونَ ⇔ شبانه پیش پدرسنان آمد در حالیکه گریه می کردند.

هشدار : ترجمه (واو) حالیه به صورت « و » صحیح نیست .

تبدیل انواع حال به یکدیگر :

حال مفرد (به صورت اسم) و جمله حالیه می توانند به یکدیگر تبدیل شوند . مطابقت حال و صاحب حال فراموشتان نشود .

شاهدتُ حمیداً و هُوَ فرُخُ ⇔ شاهدتُ حمیداً فرحاً

٨٣١. « لَا تَهْنُوا وَ لَا تَحْزِنُوا وَ أَنْتُمُ الْأَعْلَوْنُ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ»:

١. نباید سست شوید و نباید ناراحت بشوید و شما برتر هستید اگر ایمان داشته باشید!
٢. سست نشوید و غمگین نشوید در حالی که شما بهتر هستید اگر مؤمن باشید!
٣. سستی نمی کنید و غمگین نمی شوید چرا که شما بهتر هستید و با ایمان می باشید!
٤. تبلی نکنید و ناراحت نباشید در حالی که اگر شما مؤمن باشید بهتر است!

٨٣٢. « إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ وَ الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ رَاكِعُونَ»:

١. سرپرست شما فقط خدا و رسولش است و کسانی که ایمان آورند، کسانی که نماز بر پا می دارند و در حالی که در رکوع هستند، زکات می پردازند!
٢. خداوند و رسول او و کسانی که ایمان بیاورند و کسانی که نماز به پا می کنند و زکات می پردازند و رکوع می کنند ولی امر شما هستند!
٣. بی شک ولی شما خداوند و رسول اوست در حالی که آنان ایمان آورند و نماز به پا داشتند و در حالت رکوع زکات پرداختند!
٤. ولی شما فقط خدا و رسول او و کسانی است که ایمان آورند و نماز برپا می دارند و زکات پرداخت می کنند و آن ها از رکوع کنندگان هستند!

٨٣٣. « أَنَا أَتَذَكَّرُ مُشَاهِدَةً جَبَلَ حَرَاءِ الَّذِي كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْغَارِ الْوَاقِعِ فِي قَمَّةِهِ!»:

١. من به یاد آوردم مشاهده کوه حرایی که پیامبر (ص) در قله این غار عبادت می کرد!
٢. من دیدن کوه حرا را به یاد می آورم که پیامبر (ص) در غار واقع در قله اش عبادت می کرد!
٣. من مشاهده کوه حرایی را که پیامبر (ص) در غار واقع در قله آن عبادت می کرد بیان می کنم!
٤. من به یاد می آورم کوه حرایی را که پیامبر (ص) در غار واقع در بالای قله اش عبادت می کرد!

٨٣٤. « جَرَتْ دَمْوَعِيْ مِنْ عَيْنَيْ عِنْدَمَا شَاهَدْتُ الْحَجَاجَ فِي الْمَطَارِ وَ هُمْ يَسَافِرُونَ مُشَاتِقِيْنَ إِلَى مَكَّةَ وَ الْمَدِيْنَةِ!»:

١. اشکم بر چشمم جاری شد وقتی که حجاج را در فرودگاه دیدم که با شوق به مکه و مدینه سفر می کنند!
٢. اشک هایم را بر چشم هایم جاری کردم هنگامی که حاجیان را در فرودگاه دیدم در حالی که آن ها با شوق به مکه و مدینه مسافت می کردند!
٣. اشک های من بر چشم هایم جاری شدند وقتی حجاج را در این فرودگاه دیدم که مشتاقانه به مکه و مدینه سفر می کنند!
٤. اشک هایم از چشم هایم جاری شد هنگامی که حاجیان را در فرودگاه دیدم در حالی که با اشتیاق به مکه و مدینه مسافت می کردند!

٨٣٥. « مَزَارِعُهُوْ هَذِهُ الْمَزارِعُ قَدْ أَصْبَحُوا مُتَقْدِمِيْنَ فِي الزَّرَاعَةِ لَأَنَّهُمْ يُضْلَلُوْنَ سَيَارَاتِهِمُ الْمَعْطَلَةَ وَ هُمْ لَا يَحْتَاجُوْنَ إِلَى مُصَلَّحٍ السَّيَارَاتِ الْأَجْنبِيَّةِ!»:

١. کشاورزان این مزرعه در کشاورزی پیشرفته شدند، چرا که آن ها ماشین هایشان را که خراب شده تعمیر می کنند و نیازی به تعمیرکار ماشین های بیگانه ندارند!
٢. کشاورزان این مزرعه ها در کشاورزی پیشرفته شده اند، زیرا آن ها ماشین های خراب خود را تعمیر می کنند در حالی که به تعمیرکار بیگانه ماشین ها احتیاج ندارند!
٣. مزرعه های این کشاورز در کشاورزی پیشرفته شده است، زیرا ماشین های خراب خود را تعمیر می کند و به تعمیرکار خارجی احتیاج ندارد!

۴. کشاورزان این مزرعه ها در کشاورزی پیشرفت کرده اند، زیرا آن ها ماشین های خراب شده را خودشان تعمیر می کنند در حالی که به تعمیرکار بیگانه ماشین احتیاج ندارند!

۸۳۶. «كان الناس في قديم الزَّمان يتعبدون الأصنام مصنوعةً من الأَخْشَاب وَ الْأَحْجَار فبعث اللهُ الْأَنْبِيَاءَ حتَّى يهدوهمَ مُبَشِّرِين!»:

۱. مردم در زمان های قدیم بت های ساخته شده از چوب و سنگ را می پرستیدند. بنابراین الله پیامبرانش را فرستاد تا ایشان را با بشارت هدایت نمایند!

۲. در زمان قدیم مردم بت ها را عبادت می کردند در حالی که از چوب ها و سنگ ها ساخته شده بودند، پس خداوند پیامبران را فرستاد تا آن ها را با بشارت هدایت کنند!

۳. چون مردم در زمان قدیم بت های ساخته شده ای از چوب ها و سنگ ها را عبادت می کردند، الله با بشارت پیامبرانی را فرستاد تا آن ها هدایت شوند!

۴. در زمان قدیم مردم بت هایی را که با چوب و سنگ ساخته بودند، می پرستیدند. پس خداوند پیامبران را فرستاد تا آن ها را هدایت کنند و به ایشان بشارت دهند!

۸۳۷. «عندما أَخْبَرْتُ تلْكَ الْمَرْأَةَ باسْتِشَهَادِ أَوْلَادِهَا الْأَرْبَعَةِ فِي مَيَادِينِ الْقَتْالِ رَأَيْتَ دَمَوْعَهَا تَسَاقَطُ مِنْ عَيْنِيهَا مِنْ الإِشْتِيَاقِ!»:

۱. زمانی که آن زن را از خبر شهادت چهار فرزندش در میدان های جنگ باخبر کردم، اشک هایش را دیدم در حالی که از چشمانش از روی شوق فرو می ریخت!

۲. هنگامی که به آن زن خبر دادم که چهار پسرش در میدان نبرد به شهادت رسیده اند، اشک هایش با حالت اشتیاق از چشمش جاری شد!

۳. وقتی که آن زن را از شهادت پسر چهارمتش در میدان های پیکار با خبر نمودم، او را دیدم در حالی که با شوق گریه می کرد و اشک هایش از چشمانش فرو می ریخت!

۴. هنگامی که به آن زن خبر شهادت چهار پسرش را در میدان جنگ دادم، دیدم که اشک هایش با شوق از چشمش جاری شد!

۸۳۸. «عَلَى قَمَّةِ ذَلِكَ الْجَبَلِ الْمُرْتَفِعِ الَّذِي يَقْعُدُ هَنَاكَ يَعِيشُ طَائِرٌ وَحْدَهُ لِجَأْ إِلَيْهِ مِنْ شَرِّ الْحَيَوانَاتِ الْمُفْتَسَدِ!»:

۱. بر قله آن کوه بلندی که آن جا قرار دارد، پرنده ای به تنها زندگی می کند که از شر حیوانات درنده به آن پناه برده است!

۲. پرنده ای که در بالای آن کوه بلند به تنها زندگی می کند، از شر حیوانات درنده به آن گریخته است!

۳. بر قله آن کوه بلند پرنده ای وجود دارد که به تنها آن جا زندگی می کند؛ زیرا حیوانات درنده آن را مجبور به این کار کرده اند!

۴. در بالای آن کوه بلندی که آن جا وجود دارد، پرنده ای به تنها به دور از حیوانات درنده زندگی می کند!

۸۳۹. «تَذَكَّرُوا النَّعْمَ الْإِلَهِيَّةَ الَّتِي أَعْطَاهَا لَكُمْ وَقَدْ كُنْتُمْ مَرْضِي وَمُمْكِنُ لَكُمْ شَيْءٌ!»:

۱. باید نعمت های خداوند را که به شما عطا کرده است به خاطر بیاورید آن زمان که بیمار بودید و چیزی نداشتید!

۲. به یاد بیاورید نعمت های خدایی را که به شما عطا شده است در حالی که شما بیمار هستید و چیزی ندارید!

۳. نعمت های الهی را که به شما عطا کرده است، به خاطر بیاورید در حالی که شما مریض بودید و چیزی نداشتید!

۴. نعمت های خداوند که به شما داده شده است به یاد بیاورید چون مریض بودید و چیزی نداشتید!

٨٤٠. «سَأْلَتْهُ مَتَعْجِبًا: لَمْ تَبْكِ وَأَنْتَ تَرَى النَّاسَ يَشْتَاقُونَ إِلَى أَنْ يَزُورُوا آثارَ الْفَنِيَّةِ؟»:

١. با تعجب از او پرسیدم: چرا گریه می کنی وقتی می بینی مردم برای دیدن آثار هنری تو مشتاق شده اند؟
٢. تعجب کردم و از او سؤال نمودم: چرا گریه می کنی در حالی که مردم اشتیاق دارند که آثار هنری ات را بینند؟
٣. با تعجب از او پرسم: دلیل گریه تو چیست وقتی مردم را می بینی که مشتاقانه به دیدن آثار هنری تو آمده اند؟
٤. با تعجب از او سؤال کردم: چرا گریه می کنی در حالی که مردم را می بینی که برای دیدن آثار هنری ات اشتیاق دارند؟

٨٤١. «سَمْكَةُ التِّيلَابِيَا تَبَتَّلُعُ صَغَارَهَا عِنْدَ الْخَطَرِ ثُمَّ تُخْرُجُهَا بَعْدَ زُوَالِ الْخَطَرِ!»:

١. ماهی تیلابیا هنگام خطر توسط بچه هایش بلعیده می شود سپس بعد از بین رفتن خطر خارج می شود!
٢. ماهی تیلابیا هنگام خطر بچه اش را می بلعد سپس بعد از رفع شدن خطر آن را بیرون می آورد!
٣. ماهی تیلابیا هنگام خطر خود را پنهان می کند سپس بعد از پایان خطر خارج می شود!
٤. ماهی تیلابیا بچه هایش را هنگام خطر می بلعد سپس بعد از برطرف شدن خطر، آن ها را خارج می کند!

٨٤٢. «حارس مرمي فريق برسبيوليس كان من أحبّ اللاعبين إلى هواه هذا الفريق الإيرانيّن و هم يشتهونه بالترّ!»:

١. دروازه بان تیم پرسپولیس محبوب ترین بازیکنان نزد هواداران این تیم ایرانی است که او را به عقاب تشییه می کنند!
٢. یک دروازه بان تیم پرسپولیس از محبوب ترین بازیکنان نزد تماشاگران این تیم ایرانی بود که به یک عقاب تشییه می شد!
٣. دروازه بان تیم پرسپولیس از محبوب ترین بازیکنان نزد علاقه مندان ایرانی این تیم بود که او را به عقاب تشییه می کردند!
٤. دروازه بان تیم پرسپولیس محبوب ترین بازیکن نزد هواداران ایرانی این تیم بود که او را به عقاب تشییه می کنند!

٨٤٣. عِنْ الْخَطَأِ فِي التَّرْجِمَةِ:

١. سَمْكَةُ السَّهْمِ أَعْجَبَ الأَسْمَاكَ صِيدًا: ماهی تیرانداز از نظر شکار از عجیب ترین ماهی ها است،
٢. فَإِنَّهَا تُطْلِقُ قَطْرَاتَ الْمَاءِ مِنْ فَهْمَهَا إِلَى الْهَوَاءِ: زیرا قطرات آب را از دهانش به هوا رها می کند،
٣. إِنَّهَا تُطْلِقُ هَذَا السَّهْمَ الْمَائِيَّ فِي اِتِّجَاهِ الْحَشَرَاتِ: آن ماهی این تیر آبی را در جهت حشرات رها می کند،
٤. هَوَاءُ أَسْمَاكِ الرِّزْيَّةِ مَعْجَبُونَ بِهَذِهِ السَّمْكَةِ!: علاقه مندان به ماهی های زیبا از این ماهی تعجب کرده اند!

٨٤٤. «عِنْدَمَا كَانَ يَشْتَغِلُ مُصْلَحُ السَّيَّارَاتِ بِتَصْلِيْحِ سِيَّارَتِيْ: كَيْتَ أَقْرَأَ مَقْـاَلَةَ صَدِيقِيِّ الطَّبِيَّةِ!»:

١. وقتی تعمیرکار ماشین، مشغول تعمیر ماشین من بود، مقاله پژوهشی دوستم را می خواندم!
٢. تا زمانی که تعمیرکار ماشین، به تعمیر ماشین من مشغول باشد مقاله دوست پژوهشیم را می خوانم!
٣. وقتی تعمیرکار ماشین، ماشین من را تعمیر می کرد، مقاله پژوهشی دوستم را خواندم!
٤. هنگامی که تعمیرکار ماشین، مشغول تعمیر ماشین ها بود، مقاله دوست طبییم را خواندم!

٨٤٥. عِنْ الْخَطَأِ فِي التَّرْجِمَةِ:

۱. الغار يَقْعُدُ فوقَ جبلٍ مرتفعٍ! غار در بالای کوه بلندی واقع است!

۲. لا يستطيع صعوداً إلَّا الأقوياءُ! فقط انسان های قوی می توانند از آن بالا بروند!

۳. أَنْتِ تعلمين أَنَّ رِجْلَى تُؤْمَانُنِى! تو می دانی که پای من درد می کند!

۴. أَدِيْتُ فَرِيْضَةَ الْحَجَّ فِي السَّنَةِ الْمَاضِيَّةِ! فریضه حج را در سال گذشته به جا آوردم!

٨٤٦ عَيْنُ الصَّحِيحِ:

۱. إِنَّ اللَّهَ أَرْسَلَ الْأَنْبِيَاءَ مُبَشِّرِينَ إِلَى النَّاسِ! خداوند پیامبران بشارت دهنده را به سوی مردم فرستاد!

۲. «وَ لَا تَهْنُوا وَ لَا تَحْزُنُوا وَ أَنْتُمُ الْأَعْلَوْنُ»: اگر شما برترید، نباید سست شوید و اندوهگین باشید!

۳. كَانَ النَّبِيُّ الْحَنِيفُ يَتَعَبَّدُ اللَّهَ مِنَ الْبَدَايَةِ! پیامبر یکتاپرست از ابتدای خداوند را عبادت می کرد!

۴. سَتَجَدُ صَدِيقِي مُتَفَائِلًا وَ مُبِتَسِمًا لِلْحَيَاةِ دَاهِمًا! دوست خوشبینم را همیشه در حال لبخند به زندگی خواهی یافت!

۵. ٨٤٧ «فَرَصَتُ هَاهِي طَلَابِي زَنْدَگَيِ مَانِ بِهِ سَرْعَتُ مِنْ گَذَرْنَدِ در حَالِي کَهْ ما گَافَلِيْمِ ازِ اینِ کَهْ شَانِسْ فَقْطَ يَكْ بَارَ در خَانَهِ مَانِ رَا مِنْ زَنْدَه!»:

۱. إِنَّ الْفَرَصَ الْذَهَبِيَّةَ لِحَيَاةِنَا تَمَرَّ بِسُرْعَةٍ وَ نَحْنُ غَافِلُونَ أَنَّ الْحَظْ يَطْرُقُ بَابَ بَيْتِنَا مَرَّةً فَقْطَ!

۲. تَمْضِي الْفَرَصَةُ الْذَهَبِيَّةُ لِلْحَيَاةِ سَرِيعَةً غَافِلِيْنَ أَنَّ السَّعَادَةَ تَضَرُّبُ بَابَ بَيْتِنَا تَارِةً فَقْطَ!

۳. نَحْنُ غَافِلُونَ أَنَّ الْحَظْ يَطْرُقُ أَبْوَابَ بَيْتِنَا مَرَّةً فَقْطَ وَ الْفَرَصَ الْذَهَبِيَّةُ لِلْحَيَاةِ تَمَرَّ بِسُرْعَةٍ!

۴. إِنَّ فَرَصَتِنَا الْذَهَبِيَّةَ فِي الْحَيَاةِ مَرَّتْ سَرِيعَةً وَ قَدْ غَفَلْنَا أَنَّ السَّعَادَةَ تَضَرُّبُ بَابَ بَيْتِنَا مَرَّةً فَقْطَ!

۶. ٨٤٨ «احسَاسِيْمِيْ کَرْدَمِ با از دَسْتِ دَادَنِ پَدَرِمِ رُوزَگَارِ بَسِيَّارِ بَرِّ مِنْ سَخْتِ خَوَاهِدِ گَذَشْت!»:

۱. كَنْتُ أَحْسَنَ أَنَّ الدَّهْرَ سِيمَرَ بِي بِصُعُوبَةِ كَثِيرَةٍ مَعَ فَقْدَانِ أَبِي!

۲. كان إحساسى هو أنَّ الدَّهْرَ سِيمَضِيَ عَلَى بِصُعُوبَةِ عِنْدَمَا فَقَدَتْ أَبِي!

۳. كَنْتُ أَشْعَرُ بِأَنَّ الْحَيَاةَ تَكُونُ صَعْبَةً جَدًّا عَلَى مَعَ فَقْدَانِ والَّدِي!

۴. كَنْتُ قَدْ أَحَسَسْتُ أَنَّ الْحَيَاةَ سُوفَ تَصْبِحُ صَعْبَةً جَدًّا عَلَى مَلَأَ فَقَدَتْ والَّدِي!

۷. ٨٤٩ «لَا يَتَرَكُ النَّاسُ شَيْئًا مِنْ أَمْرِ دِينِهِمْ لِإِصْلَاحِ دِينِهِمْ، إِلَّا حَلَّ عَلَيْهِمْ مَا هُوَ أَضَرُّ مِنْهُ»: مردم.....

۱. از دین چیزی را که صلاح دنیايشان باشد ترک نمی کنند، مگر این که آنچه برايشان فرود آيد، زیان بار است!

۲. نباید چیزی از امر دینشان را رها کنند برای اصلاح دنیايشان، جز این که آنچه به آن ها ضرر رساند، برايشان گشوده شود!

۳. چیزی از امر دین خود برای اصلاح دنیايشان خویش را ترک نمی کنند، مگر این که بر آن ها چیزی که از آن زیان بارتر است فرود آيد!

۴. برای بهبود کار دنیا خود چیزی از امور دینشان را از دست نمی دهند که این گونه، زیانی بیشتر بر آن ها فرود می آید!

۸۰. «أَيْهَا الْأَصْدِقَاءُ! إِذَا رَغَبْتُمْ فِي الْمَكَارِمِ، فَاجْتَنِبُوا الْمُحَارِمِ وَ اعْلَمُوا أَنَّهُ لَا يَتَزَيَّنُ الْإِنْسَانُ بِزِينَةٍ أَجْمَلَ مِنَ الْإِيمَانِ»: ای دوستان!.....

۱. اگر به خوبی ها رغبت دارید، پس از محارم اجتناب کنید و بدانید که انسان به زینتی زیباتر از ایمان آراسته نشده است!

۲. چنانچه شیفته خوبی ها بودید، پس از محارم دوری کنید و بدانید که انسان را زیباتر از ایمان، زینت نداده اند!

۳. هنگامی که راغب به مکارم هستید، پس از بدی اجتناب کنید و آگاه باشید که انسان به زینتی، زیباتر از ایمان زینت نیافت!

۴. اگر شیفته کار نیک هستید، پس از کارهای حرام دوری کنید و آگاه باشید که آنچه انسان را پیراسته می کند، زیباتر از ایمان نیست!

۸۰۱. «إن لم تستطع أن تفعَل الأعمال العظيمة فافْعُل الأعمال الصَّغيرة بالطُّرق العظيمة»:

۱. اگر نتوان انجام کارهای بزرگ را نداری کارهای کوچک را به شیوه بزرگی انجام بده!

۲. اگر نتوانستی کارهای بزرگ را انجام دهی، پس کارهای کوچک را با شیوه های بزرگ انجام بده!

۳. هرگاه نمی توانی با بزرگی کار کنی، پس با راه های بزرگ، کارهای کوچک را به انجام رسان!

۴. وقتی نتوانستی کارهای بزرگی انجام دهی، پس با شیوه های بزرگ کار کوچک کن!

۸۰۲. «هُوَا أَسْمَاكِ الْزَّيْنَة مُعْجَبُون بِهَذِهِ السَّمْكَةِ وَلَكِنْ تَغْذِيَّتَهَا صَعْبَةٌ عَلَيْهِمْ، لَأَنَّهَا تُفَضِّلُ الْفَرَائِسَ الْحَيَّةِ»:

۱. علاقه مندان به ماهی های زینتی، شیفته این ماهی هستند لیکن غذا دادن به آن برایشان دشوار است زیرا که آن شکارهای زنده را ترجیح می دهد!

۲. دوستداران ماهی های تزیینی از این ماهی تعجب می کنند اما تغذیه آن دشوار است چون که شکارهای زنده را برتر می شمارد!

۳. هواداران ماهی های زیبا با این که خوردن شان سخت است اما دوستدار این ماهی هستند چون که آن ها را مقدم می شمارند!

۴. علاقه مندان به ماهی زینتی شیفته این ماهی هستند اما به دلیل که تغذیه اش دشوار است شکارهای زنده را ترجیح می دهند!

۸۰۳. «هَلْ تَتَذَكَّرُ مَشَاهِدَة جَبَلٍ «حَرَاء» الَّذِي كَانَ النَّبِيُّ (ص) يَتَبَعَّدُ فِي الْغَارِ الْوَاقِعِ فِي قَمَّتِهِ؟»: آیا.....

۱. دیدن کوه «حرا» را به یاد آورده که پیامبر (ص) در غاری که بالای آن واقع است عبادت می کرد!

۲. مشاهده کوه «حرا» را به یاد می آوری که پیامبر (ص) در غار واقع در قله آن عبادت می کرد!

۳. دیدن کوه «حرا» که پیامبر (ص) در غار واقع در بالای قله آن عبادت کرد را به خاطر داری!

۴. به خاطر می آوری لحظه مشاهده کوه «حرا» که غاری در بالای قله آن واقع شده است و پیامبر (ص) در آن عبادت می کرد!

۸۰۴. «فِي عَصْرِنَا الْحَاضِرِ وَصَلَ الْإِنْسَانُ إِلَى درجة عظيمة من التقدُّمِ وَ صَنْعُ الْآلاتِ وَ الْأَدَواتِ الَّتِي تَخْدِمُهُ»:

۱. در عصر حاضر، انسان به پیشرفت عظیمی رسیده است و ابزار و وسایل را که به او خدمت می کند ساخته است!

۲. در عصر حاضر ما، انسان به درجه بزرگی از پیشرفت رسیده و ابزار و وسایل در خدمت او ساخته شده است!

۳. در عصر کنونی ما انسان به درجه بزرگی از پیشرفت رسیده است و ابزارها و وسایل را که به او خدمت می کند، ساخته است!

۴. در این عصر کنونی ما انسان به مرحله والایی در پیشرفت رسیده است و ابزارها و وسایل که به او خدمت خواهد کرد را ساخته است!

٨٥٥. عین الحال:

١. لا يكون العبد عالماً حتى لا يكون حاسداً لمن فوقه!

٣. رَحِمَ اللَّهُ قوماً كَانُوا سِرَاجاً وَ مَنَاراً!

٨٥٦. عین الحال:

١. الشعوب المستضعفة كانت مظلومة ولكنها أصبحت قوية الآن!

٣. السَّابِحَات يَتَحَرَّك بِسَرْعَةٍ فَلِمَا تَكُونَنِي ثَابِتَةً!

٨٥٧. عین الحال:

١. أَفْضَل النَّاسِ عَقْلًا أَحْسَنُهُمْ تَقْدِيرًا لِمَعَاشِهِ!

٣. وَأَمَدَنَاكُم بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا!

٨٥٨. عین الحال:

١. فَأَخْذَتْهُم الرَّجْفَة فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ!

٣. وَاسْتَغْفِرَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا!

٨٥٩. عین الحال:

١. نَصَحَّهُ صَدِيقُهُ أَنْ يُعَامِل النَّاسَ مَعَالِمَةً حَسَنَةً!

٣. كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ!

٨٦٠. عین العبارة التي ماجاء فيها الحال:

١. يطير الطائر بجناحيه في الهواء!

٣. تظاهر عمال المعلم مطالبين بحقوقهم!

٨٦١. عین الجواب يجيب عن الكلمة «كيف»:

١. إن الأبرار يشربون من كأس كان مزاجها كافوراً!

٣. شاهد الرجل عالماً يدعو إلى المطالعة والسعى!

٨٦٢. عین «واو» الحالية:

١. من نظر إلى سيرة العظام يجد لهم متوكلين!

٣. هناك نعم وافرة حولك و أنت لاتهتم بها!

٨٦٣. عین الحال جملة:

١. كان المسلمين يبحثون عن العلوم و يرحلون إلى أوروبا!

٢. قيل ادخلوا أبواب جهنم خالدين فيها!

٤. الإسلام لم يحمل أحداً حتى يُصبح مسلماً!

٢. ما يجعل الله في مسير الإنسان حكمةً ينتفع بها!

٤. لم يكن الرجل البدوي يبقى في المدينة مُنتظراً!

٢. المجاهدون رجعوا من الجبهة مُنتصرين!

٤. إن أكمل المؤمنين إيماناً أحسنهم خلقاً!

٢. ويقول الذين كفروا لست مرسلاً!

٤. وما خلقنا السماوات والأرض وما بينهما لاعبين!

٢. الباقيات الصالحة خير عند ربك ثواباً و خيراً أملاً!

٤. أعبدوا الله شُكراً لا خوفاً أو طمعاً!

٢. نحن نستمع إلى القرآن خاشعات!

٤. ارجع إلى البيت مرفوعاً رأسي!

٢. يا أيتها النفس المطمئنة إرجعى إلى ربك راضيةً مرضيةً!

٤. فَقُولُوا لَهُ قُولًا لَيْنًا لَعْلَهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشِي!

٢. من يعتمد على قدراته و يتوكّل على ربّه ينجح!

٤. المعلمون يبعدوننا عن الضلاله و يرشدوننا إلى الحق!

٢. كان الأستاذ يتحدى عن الأخلاق و هو يُرشدنا إليها!

٤. يَجِبُ أَنْ لَا نَكُونَ فِي غَفْلَةٍ وَ لَا نَفْعَلُ الْخَيْرَ رِيَاءً!

٣. نَحْنُ مُتَوَكِّلُونَ عَلَى اللَّهِ وَ صَابِرُونَ فِي الْمَصَابِ!

٨٦٤. عَيْنَ مَا لَيْسَتِ جَمْلَةُ حَالِيَّةٍ:

٢. الَّذِينَ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَ هُمْ رَاكِعُونَ!
٤. جَاءَ عَلَىٰ وَ مُحَمَّدٌ نَحْوُ الْمَدْرَسَةِ لِيُشَارِكَا فِي حَفْلَةِ الْيَوْمِ!

١. فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ وَ هُمْ يَعْلَمُونَ!

٣. يَخْتَارُ الْكُفَّارُ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةَ خَيْرٌ وَ أَبْقَى لَهُمْ!

٨٦٥. «اللَّاعِبُونَ لَا يَدْخُلُونَ الْمَلَعْبَ بَعْدَ دُخُولِ الْمَدْرَبِ» عَيْنَ اِمْنَاسِبَ بَدْلِ هَذِهِ الْعَبَارَةِ:

٢. الْلَّاعِبُونَ لَا يَدْخُلُونَ الْمَلَعْبَ وَ هُمْ مَتأخِّرُونَ عَنِ الْمَدْرَبِ!
٤. الْلَّاعِبُونَ يَدْخُلُونَ الْمَلَعْبَ وَ أَنْتُمْ مَتأخِّرُونَ عَنِ الْمَدْرَبِ!

١. الْلَّاعِبُونَ يَدْخُلُونَ الْمَلَعْبَ وَ هُمْ نَتَأْخَرُ عَنِ الْمَدْرَبِ!

٣. الْلَّاعِبُونَ لَا يَدْخُلُونَ الْمَلَعْبَ مَتأخِّرِينَ عَنِ الْمَدْرَبِ!

٨٦٦. عَيْنَ الْحَالِ:

٢. رَبُّ؛ أَرْزَقْنَا فَرْحًا لَا يُسَبِّبُ غَفْلَتَنَا عَنْكَ!
٤. رَجَعَتْ أُمْهَاتُنَا مِنْ مَكَّةَ الْمَكْرَمَةِ رَاضِيَاتٍ!

١. زَادَتِنِي حَفْلَةُ تَكْرِيمِ الْمُقَاتِلِينَ سَرورًا!

٣. أَجْعَلْتِنِي أُخْتِي أَمِينَةً عَلَى أَسْرَارِ حَيَاةِنِي!

٨٦٧. عَيْنَ «الْحَالِ»:

٢. نَسَأَلُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْخَائِفِينَ!
٤. كَانَ طَلَابُ مَدْرَسَتِنَا فِي أَدْاءِ وَاجِباتِهِمْ دَوَّوْبِينَ!

١. جَعَلَ اللَّهُ لَنَا فِي الدُّنْيَا مِنْ كُلِّ الْمُوْجَدَاتِ زَوْجِينَ!

٣. اِنْدَعَّ شَبَابُ الْمُسْلِمِينَ إِلَى مَرَاكِزِ الْعِلْمِ فَرَحِينَ!

٨٦٨. عَيْنَ الْحَالِ (مُفَرِّدًا أَوْ جَمْلَةً):

٢. تَعَلَّمَنَا الْيَوْمُ فَوَائِدَ كَثِيرَةٌ مِنَ الْفِيْزِيَاءِ وَ هِيَ سُتُّ!
٤. شَاهَدَ الرَّجُلُ مُدِيرَةً صَفَّ عَالِمَةً بِأَمْوَالِ مُخْتَلِفَةٍ!

١. أَعْطَى اللَّهُ الْإِنْسَانَ رِزْقًا عَالِمًا بِأَنَّهُ يَشْكُرُهُ أَمْ لَا!

٣. اِجْتَهَدَ الطَّالِبُ فِي أَدْاءِ الْوَاجِبَاتِ كَثِيرًا فَنَجَحَ!

٨٦٩. أَيْ كَلْمَةٌ لَا تَنَاسِبُ الْفَرَاغَ لِأَسْلُوبِ الْحَالِ: «خَرَجَ الْزَمَلَاءُ مِنْ جَلْسَةِ اِمْتَحَانِ الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ....»

٤. وَ هُمْ مُبَتَّسِمُونَ
٣. مُبَتَّسِمَينَ
٢. ضَاحِكِينَ
١. فَرِحِينَ

٨٧٠. عَيْنَ مَا يُبَيِّنُ هِيَةَ الْفَاعِلِ:

٢. تَلَوَّنَا آيَاتُ شَرِيفَةٍ مِنَ الْقُرْآنِ أَثْرَتْ فِي قُلُوبِنَا!
٤. شَاهَدْتُ فِي طَرِيقِي قَطْرَاتِ اِمَاءَ وَ هِيَ جَارِيَّةٌ فِي النَّهَرِ!

١. تُشَاهِدُ الشَّاعِرَةُ وَ هِيَ تُنْشِدُ قَصَائِدَ جَمِيلَةً أَمَامَ الْحُضَارِ!

٣. وَقَفَ الطَّالِبُ مُتَأَمِّلًا مُنَظَّرَ الَّذِي شَاهَدَهُ أَمَامَهُ!

٨٧١. عَيْنَ الْحَالِ تَبَيَّنَ حَالَةَ الْفَاعِلِ:

٢. أَخْذَ الْوَالِدُ يَنْصُحُ الشَّبَابَ مُفَسِّرًا آيَةً مِنَ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ!
٤. حَيَاةُ الْعَظِيمَاءِ مُشَعِّلُ الْهَدَايَا وَ هُمْ خَالِدُونَ فِي التَّارِيخِ!

١. كَانَ النَّاسُ يَحْتَرِمُونَ «بَشَرًا» وَ هُوَ تَائِبٌ مِنْ ذُنُوبِهِ!

٣. لَيْ صَدِيقٌ أَرَاهُ حَاضِرًا كُلَّ صَبَاحٍ فِي الْمَدْرَسَةِ!

٨٧٢. عَيْنَ الْحَالِ يَبَيِّنُ حَالَةَ الْمُفْعُولِ:

٢. شَاهَدْتُ فِي الْمُسْتَشْفَى الْمُمْرَضَاتِ سَاهِرَاتٍ!

١. قَرَأَ الْتَّلَمِيذُ درْسَهُ حَوْلَ مَوْضِعِ قَرَائِنِ الْمَادَّةِ دَوَّوْبَاً!

٤. شاهدت أزهار الحديقة مُعجباً بجمالها!

٣. يا أيها الناس علموا أولادكم مشفقين عليهم!

٨٧٣. عین الخطأ (حسب قواعد الحال):

٢. رجعت اختي من المدرسة عازماً على أن تبدأ المطالعة!

١. وقفث أمام الجبل وأناأتاً في كثرة جماله!

٤. كان السّكاكى أديباً بدأ الدراسة وهو في الأربعين من عمره!

٣. طلاب صفتنا أكثر نجاحاً من الآخرين وهم فرحون!

٨٧٤. عین الخطأ للفrage: لا تقربا من الشر و أنتما...»

٤. مؤمنتان!

٣. تؤمنان!

٢. يؤمنان!

١. مؤمنان!

٨٧٥. عین الخطأ لإيجاد اسلوب الحال: «شيَّعْتُ الوالدين إلى ساحة القتال.....!»

٤. مُهلاً

٣. مكبّراتٍ

٢. مسوروين

١. خاشعةً

٨٧٦. عین الحال:

٢. كان أيام الإمتحانات قد أصبحت فريبيّةً!

١. من قتل مظلوماً فقد جعلنا لوليه سلطاناً

٤. «ربّ اجعل هذا البلد آمناً»

٣. عندما سمعت خبر نجاحك كنت مسروراً!

٨٧٧. عین عبارة تبيّن حالة المفعول:

٢. «يا أيها الذين آمنوا لا تقربوا الصلاة وأنتم سكارى»

١. شكرنا المعلم على الاهتمام بالدرس شاكرين له أيضاً

٤. كنت مستمماً إلى الدروس في الصف و أنا مشتاق لتعلّمها!

٣. إنّي أمرت أن أعبد الله مخلصاً له الدين

٨٧٨. «تذكّرْتني مني و عرفات والديك..... لزيارة العتبات المقدّسة!» عين كلمة مناسبة لبيان حالة المفعول به:

٤. و هما مشتاقان

٣. و هم مشتاقون

٢. مشتاقاً

١. مشتاقاً

٨٧٩. عین الخطأ للفrage لإيجاد أسلوب الحال: «وصل الموظفون إلى الدائرة.....!»

٤. و هم مستعجلون

٣. يستعجلون

٢. مستعجلين

١. هم مستعجلين

درس سوم :

لغات همه درس سوم

الاختيار : برگزیدن (اختار / يختار)	إِتَّسَعَ : فراخ شد (اتساع / يتسع)	الآلاف : هزاران (مفرد : الآلف)
أغناه عنه : او را از آن بی نیاز کرد	أَغْنَى : بی نیاز گردانید (أغنى / يُغْنِي)	أضاف : افروز (أضاف / يُضَافُ / إضافة)
البطاقة : کارت	آن يَحِدَ : بیابد (وجَدَ / يَجِدُ)	الدَّمَنَعَ : لذت بخش تر
الحرية : آزادی	التَّحْدِيدَ : محدود کردن ، مشخص کردن (حَدَّدَ / يُحَدِّدُ)	بلغ : رسید (بلغ / يَبْلُغُ / بُلُوغُ) الثانوية : دبیرستان
تصفح : ورق زد ، سريع مطالعه کرد (تصفح / يتَّسَعُ)	الجَدِيرَ : شایان ، لائق	حصر : محصور کرد (حَصَرَ / يَحْصُرُ)
الخسر : خسران ، زیان	الحَمَامَةَ : کبوتر	الخَشِيَّةَ : پروا ، ترس
رَحْصَ : ارزان شد (رَحْصَ / يَرْحُصُ)	حَفَضَ : کم کرد ، تقليل داد (حَفَضَ / يُحَفِّظُ)	سباح : شنا کرد (سَبَّاحَ / يَسْبَحُ)
سَهْرَ : بیدار ماند (سَهْرَ / يَسْهُرُ)	السَّعْرَ : قيمت	السُّيَاحَ : گردشگران (مفرد : سائح)
الصَّحْفَىَ : روزنامه نگار	شَبَهَ : تشبيه کرد (شَبَهَ / يُشَبِّهُ)	ضاقَ : تنگ شد (ضاقَ / يَضِيقُ)
غُصَّ : بر هم نهاد (غَصَّ / يَغْصُ)	الظَّرْفَ : شرایط (مفرد : الظرف)	غَلَا : گران شد (غَلَا / يَغْلُو)
القاسي : سخت و دشوار	فاضَ : لبریز شد ، پر شد (فاض / يَفِيْضُ)	القَيْدَ : بند
الكتاب : نویسندها (مفرد : الكاتب)	قَيَّدُوا : به بند آورید (قَيَّدَ / يَقِيَّدُ)	المجالات : زمینه ها
المرعب : ترسناک	مَرَرَ : تلخ کرد ، ناگوار کرد (مَرَرَ / يُمْرِرُ)	المُفَكَّرُ : اندیشمند
نقص : کم شد (نقص / يَنْفَصُ)	لَا تَقُولُ : نگو (فعل نهی)	الواشق : مطمئن
هناك : وجود داد ، آن جا	آنْجَاءَ : پرورش یافت (آنجاءً / يَنْجَاءُ)	يُقالُ : گفته می شود (فعل مجھول از (قال ، يَقُولُ))
نشاً : پرورش یافت (نشاً / يَنْشَأُ)	آنْجَاءَ : نگو (فعل نهی)	مداراة : مداراکردن
الوعاء : ظرف (جمع : الأوعية)	آقَدَمَ : قدیمی تر ، قدیمی ترین	کِتمان : پنهان کردن
صغر : کوکی		
آنگرت : انکار کردن		

.٨٠. «عند تصفح أوراق الكتاب وجدتُه مكتوباً باللغة الفارسية و يبدو أن المؤلف أخطأ في اختيار المفردات المناسبة» عين الصحيح:

٢. ورق زدن - يافتم - انتخاب ١. تورق كردم - گزینش

٤. ورق زدن - پیدا کردم - گذاشت ٣. سریع مطالعه کردن - پیدا کردم - گذاشت

.٨١. «و من الجدير بالذكر أن الحركة الاجتماعية لا تخلو من مساوىء رغم محاسنها الظاهرة» عين الصحيح:

٤. شایان - علی رغم ٢. شایسته شد - با وجود ٣. شایستگی است - برخلاف ١. شایان - علی همه

.٨٢. «هناكَ آلافُ من المشاكل لا يمكن حلها بسهولة لكنَّ من الأجدرِ أن نكونَ واثقينَ بحلها» عين الصحيح:

٢. وجود دارد - هزاران - شایسته تر - مطمئن ١. آن جا - هزاران - شایسته ام - مطمئن

٤. وجود دارد - هزار - شایسته تر - اعتماد کننده ٣. آنجا - هزاران - شایسته ام - اعتماد کننده

.٨٣. «حضرَ الحكومة أمّس جمعاً من الصحفيين الذين اجتمعوا أمام السفارة باتهام مشاغبون وأدخلتهم في السجن» عين الصحيح:

٢. بازداشت کرد - روزنامه نگاران - اخلاقگران - زندان ١. منحصر کرد - روزنامه نگاران - اخلاقگران - زندان

٤. زندانی کرد - روزنامه ها - خطاکاران - زندان ٣. محصور کرد - روشنفکران - آشوب کنندگان - زندان

.٨٤. «منذ أواخر القرن الثامن عشر، اعتنقت الشعوب الحرّة أهدافَ الحرّية والمساواة والأخوة» عين الصحيح:

٢. آزاده - آزادی - برابری - برادری ١. آزادکردن - آزادی - تساوی - برابری

٤. آزاده - آزاد - برابری - برادری ٣. آزادگی - آزاد - مساوات - برادران

.٨٥. عين الخطأ للفراغات:

١. من سعى في الحياة و توكل على الله، فهو عن الظالمين! : يُعنيه

٢. هذا الكتاب الشهير في أسرة ثقافية كبيرة!: نشأ

٣. من علامات الدول المتقدمة هي أنها لا توجد فيها..... البيان!: تحديد

٤. إنَّ الظروف..... لا تستطيع أن تفشل إرادة المجد!: القاسية

.٨٦. عين الخطأ لتكميل الفراغات:

١. من الله عيوننا عن المعاصي!: (خشية - تخوض)

٢. إنَّ بأنَّ مساعدة الآخرين من عبادة مستمرة!: (واثق - أمنع)

٣. لهذا الشهير مقالات في المختلفة!: (الصحفى - المجالات)

٤. في الكتب عمل لافائدة منه!: (التهديد - اختيار)

استثناء و اسلوب حصر

اسلوب استثناء :

به جملاتی که در آن ها حکمی صادر می شود و سپس کسی یا چیزی از آن حکم خارج می شود اصطلاحاً اسلوب استثناء می گویند.

بنابراین: «فرمول استثناء: مستثنى منه + ادات استثناء + مستثنى»

• **الا** : یکی از ادات استثناء است.

• **مستثنى منه** : اسمی که مستثنی از آن استثناء شده است و اعرابش هم تابع جمله است یعنی می تواند مرفوع، منصوب و مجرور گردد با توجه به مقتضیات جمله .

• **مستثنى** : اسمی که بلافاصله بعد از ادات استثناء می آید.

شروط ویژه مستثنى منه

هرگاه مستثنی منه در جمله قبل از **الا** باید ، استثنای **استثنای تام** می گوییم . بنابراین آمدن یا نیامدن مستثنی منه حساسیت ویژه ای برای جمله ایجاد می کند .

وقتی مستثنى منه قبل از **الا** می آید (استثنای تام) :

۱. ارکان جمله قبل از **الا** کامل می باشد . یعنی اگر بعد از **الا** را از جمله حذف کنیم جمله نقصی پیدا نمی کند . مثال : جاء التلاميذ **الا** علياً \leftrightarrow جاء التلاميذ (دانش آموزان آمدند .)

نتیجه : هرگاه جمله قبل از **الا** ناقص باشد ، در آن جمله مستثنی منه نداریم .
مثال : ماجاء **الا** علي \leftrightarrow ماجاء (نیامد \ominus) \leftrightarrow مستثنی منه نداریم .

یادآوری : ارکان جمله یعنی نقش های اصلی جمله که :

در **جمله فعلیه** :

الف) اگر فعل لازم باشد : فعل و فاعل ب) اگر فعل متعدد باشد : فعل و فاعل و مفعول
ج) اگر فعل مجهول باشد : فعل مجهول و نایب فاعل

در **جمله اسمیه** :

الف) بدون نواسخ : مبتدا و خبر ب) با نواسخ : اسم و خبر نواسخ

۲. مستثنی (کلمه بعد از **الا**) ، همواره منصوب می شود یعنی در مفرد و جمع مکسر ، فتحه (---) یا تنوین نصب (---) ، در مثنی با **سین** ، در جمع مذکر سالم با **سین** و در جمع مونث سالم با (ات ، ات) همراه می شود.

مثال : ما قرأت آثار هذه الكاتب الا واحداً منها : واحداً مستثنی و آثار مستثنی منه

نتیجه : هرگاه هرگاه کلمه بعد از **الا** مرفوع یا مجرور باشد حتماً مستثنی منه نداریم .

مثال : لايفوز في هذه الامتحان الا المجدون : المجدون با (ون) آمده و مرفوع می باشد بنابراین در جمله مستثنی منه نداریم .

۳. مُستثنی منه باید جمع و یا مثنی و یا یک اسم مفردی باشد که مفهوم کلی داشته باشد ، در غیر اینصورت جمله درست نیست .

شاهدتُ أصدقائي في الملعب الا سعيداً : اصدقاء مستثنی منه و جمع می باشد که سعید از آن خارج شده است .

ما شاهدتُ صديقى في الملعب الا سعيداً : جمله ایراد دارد زیرا صديقى نه جمع می باشد و نه مفهوم کلی دارد بنابراین سعید نمی تواند جزئی از آن باشد .

ما رأيُ تلميذاً في الملعب إلا سعيداً : تلميذ مستثنی منه می باشد زیرا با اینکه مفرد است ولی مفهوم کلی دارد (یعنی هر دانش آموزی)

✓ لازم نیست مستثنی منه حتماً اسم باشد بلکه ضمیر بارز (جمع) نیز می تواند مستثنی منه باشد .

مثال : ذَهَبْنَا إِلَّا حَمِيداً : « ضمیر نا مستثنی منه و فاعل ، حمیداً مستثنی تمام و منصوب »

✓ مستثنی منه اکثراً در جملات **مثبت** می آید اما نه همیشه ، زیرا می تواند در جملات منفی نیز بیاید .

مثال : لايفلخ أحَدُ إِلَّا الصَّادِق : « احد مستثنی منه و نایب فاعل ، الصادق مستثنی تمام و منصوب »

✓ اگر جمله قبل از **الا** مثبت بوده و سوالی هم نباشد ، حتماً مستثنی منه داریم .

نتیجه : اگر جمله قبل از **الا** خالی از عوامل منفی و سوالی { لم ، لمما ، لا ، لآن ، ما ، ليس ، هل ، آ } باشد مستثنی منه داریم .

✓ در عبارت های مثبتی که یکی از کلمات { **بعض** ، **جميع** ، **كـ** ، **واحد** ، **واحدة** ، **أـ** } قبل از **الا** بیایند ، غالباً مستثنی منه می شوند .

مانند : كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهُهُ (مستثنی منه : كل) / لايفلخ أحَدُ الا الصادق (مستثنی منه : احد)

✓ اگر بعد از **الا فعل** باید مستثنی منه نداریم .

ما مِن رَجُلٍ يَغْرِسُ غَرْسًا إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ مِنَ الْأَجْرِ : بعد از الا کتب آمده بنابراین مستثنی منه نداریم .

حکایت در مورد **الا** :

مواظب باشید **الا** را با **الا** اشتباه نگیرید : **ان + لا = الا**

بیشتر بدانیم

به استثنای که مستثنی منه در آن ذکر نشده باشد **استثناء مفرغ** می گویند . در این شرایط ما باید به مستثنی اعراب رُکنی را که در جمله قبل از **الا** وجود ندارد بدھیم .

هل جَزْءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ : « جزء مبتدا ، الاحسان مضاف اليه ، الاحسان مستثنی مفرغ »

آیا پاداش نیکی جز نیکی است ؟

توضیح : در این جمله قبل از **الا** خبر نیامده است و ارکان جمله ناقص است بنابراین بعد از **الا** مستثنی مفرغ و مرفوع خواهد بود . به عبارت دیگر ، اگر **هل** و **الا** را حذف کنیم جمله به این صورت خواهد شد :

جزء الاحسان الاحسان : جزء مبتدا ، الاحسان مضاف اليه ، الاحسان خبر

بنابراین کلمه بعد از **الا** بنا به خبر بودن مرفوع می شود ...

لاتَّقُلْ إِلَّا كَلِمَةُ الْحَقِّ : « لاتَّقُلْ فعل متعدد و نیازمند مفعول ، كَلِمَةً مستثنی مفرغ به عنوان مفعول »

توضیح : در این جمله قبل از **الا** فعل متعدد داریم که مفعولش ذکر نشده و جمله ناقص است . بنا براین بعد از **الا** مستثنی مفرغ و منصوب خواهد بود . به عبارت دیگر **الا** را حذف کنیم جمله به این صورت خواهد شد :

لاتَّقُلْ كَلِمَةُ الْحَقِّ : كَلِمَةً مفعول ، الحق مضاف اليه

بنابراین کلمه بعد از **الا** بنا به مفعول بودن منصوب می شود

لَمْ يُسْمَعْ مِنَ الْبَسْتَانِ إِلَّا صَوْتُ بُلْبُلٍ : « لَمْ يُسْمَعْ فعل مجهول و نیازمند نایب فاعل ، مِنَ الْبَسْتَانْ جارو مجرور ، صوت مستثنی مفرغ به عنوان نایب فاعل و مرفوع »

از بستان جز صدای یک بلبل ، شنیده نمی شود

﴿ اسلوب حصر ﴾: اگر هنگام سخن گفتن بخواهیم چیزی را منحصر و اختصاصی بیان کنیم از اسلوب حصر

استفاده می کنیم؛ رایج ترین روش حصر به دو صورت است :

الف) با کمک إِلَّا :

اگر جمله قبل از إِلَّا منفی بوده و مستثنی منه مذکور باشد (برگردید اون نکاتی رو که در مورد نبودن مستثنی منه

در بمله بیشون اشاره کردم (دباره معرفت کنید)، در آنصورت اسلوب حصر داریم.

✓ **ما نَجَحَ إِلَّا عَلَى** : قبل از إِلَّا جمله منفی بوده و مستثنی منه نیز مذکور باشد بنابراین اسلوب حصر داریم

در ترجمه: (تنها علی قبول شد) یا (جز علی قبول نشد)

✓ **ما رَأَيْتُ إِلَّا أَبَاكَ** : قبل از إِلَّا جمله منفی بوده و مستثنی منه نیز مذکور باشد بنابراین اسلوب حصر داریم

در ترجمه: (تنها پدرت را دیدم) یا (جز پدرت را ندیدم)

﴿ دقت ﴾: اگر شرایط بالا، نباشد نمی توان جمله را با اسلوب حصر و با « تنها و فقط و ... » ترجمه کرد.

مثلا در جمله « ما نَجَحَ احْدُ إِلَّا عَلَيَا » این ترجمه اشتیاه است: فقط علی موفق شد. زیرا مستثنی منه ذکر شده است و احْدُ مستثنی منه می باشد.

جملاتی که اسلوب حصر هستند همیشه منفی و یا سوالی اند و هرگز ثابت نیستند.

☺ **دید قسّتی**: اول به این توجه کنید که بعد از إِلَّا مرفوع است یا نه، اگر مرفوع نبود به این توجه کنید که جمله قبل از إِلَّا مثبت است یا منفی یا سوالی، اگر سوالی یا منفی بود بینید از نظر معنی و نقش جمله قبل از إِلَّا کامل است یا ناقص:

✓ بعد از إِلَّا مرفوع ⇔ اسلوب حصر

✓ مثبت ⇔ اسلوب استثناء

✓ منفی کامل ⇔ اسلوب استثناء

✓ منفی ناقص ⇔ اسلوب حصر

✓ اگر بعد از **الا جار و مجرور و يا ظرف** (قید مکان و زمان) بیاید :

لَمْ أُشَاهِدْ صَدِيقِي فِي مَكَانٍ إِلَّا فِي الْحَفْلَةِ ⇔ اسلوب استثناء : چون فی الْحَفْلَةِ جزئی از فی مکانِ می باشد .

لَمْ أُشَاهِدْ صَدِيقِي إِلَّا فِي الْحَفْلَةِ ⇔ اسلوب حصر : چون نمی توان فی الْحَفْلَةِ را به کلمه ای قبل از الا ربط داد .

لَمَا رَأَيْتُ أَخِي حِينًا إِلَّا وَقْتَ الْعِشَاءِ ⇔ اسلوب استثناء وقت : مستثنی منه حيناً : مستثنی منه وقت .

لَمَا رَأَيْتُ أَخِي إِلَّا وَقْتَ الْعِشَاءِ ⇔ اسلوب حصر : این عبارت قبل از الا ظرفی ندارد که بشود وقت را به آن ربط داد پس اسلوب حصر می باشد .

ب) به وسیله إنما :

وقتی إنما در آغاز جمله به کار می رود اسلوب حصر ایجاد می کند زیرا معنای « فقط ، تنها ، جز این نیست که ... » می دهد .

إنما الدّنيا خيالٌ عارضٌ : دنیا تنها خیالی گذر است .

در ترجمه إنما توجه کنید که خبر را تاکید می کنیم یعنی کلمه فقط **قبل از خبر** استفاده می شود .
مثلا در ترجمه جمله بالا ، نمی توان گفت : فقط دنیا خیالی گذر است .

.٨٨٧ «الله لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ عَلَى الله فَلِيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ»:

١. خداست که جز او هیچ معبدی نیست و مؤمنان پس باید تنها بر الله توکل کنند!
٢. هیچ خدایی جز او نیست پس مؤمنان بر خداوند توکل می کنند!
٣. تنها معبد او خداست و اهل ایمان باید فقط بر او توکل کنند!
٤. خداوند معبدی است که جز او معبد دیگری نیست، پس مؤمنان فقط بر او توکل می کنند!

.٨٨٨ عین الصحيح:

١. يغفرُ اللهُ جميـعَ ذنوبِ النـاسِ إـلا الشـركُ به: الله جـز شـركـ به او گـناـهـانـ مرـدمـ رـاـ مـىـ آـمـرـزـدـ!
٢. كـلـ شـيءـ هـالـكـ إـلا وـجـهـهـ : هـمـهـ چـيزـ جـزـ ذـاتـشـ نـابـودـ شـدـهـ اـسـتـ!
٣. كـلـ شـيءـ يـنـقـصـ بـالـإـنـفـاقـ إـلا الـعـلـمـ: جـزـ دـانـشـ هـرجـيـزـ بـاـ انـفـاقـ كـمـ مـىـ شـوـدـ!
٤. لـاـ يـعـرـفـ الـكـتـابـةـ إـلاـ أـخـيـ: بـراـدـمـ فـقـطـ نـوشـنـ رـاـ مـىـ دـانـدـ (نـهـ کـارـیـ دـیـگـرـ)ـ!

.٨٨٩ «لـاـ يـعـرـفـ السـبـاحـةـ إـلاـ حـامـدـ» عـينـ الـخطـأـ:

١. شـناـكـرـدـنـ رـاـ حـامـدـ مـىـ دـانـدـ!
٢. كـسـىـ {ـ شـناـكـرـدـنـ رـاـ نـمـىـ دـانـدـ مـگـرـ حـامـدـ}ـ!
٣. حـامـدـ، فـقـطـ شـناـكـرـدـنـ رـاـ مـىـ دـانـدـ!
٤. هـيـچـ كـسـ {ـ جـزـ حـامـدـ شـناـكـرـدـنـ رـاـ نـمـىـ دـانـدـ}ـ!

.٨٩٠ «هـنـاكـ أـطـعـمـةـ لـكـلـ فـكـرـ كـمـاـ تـوـجـدـ أـطـعـمـةـ لـكـلـ جـسـمـ»:

١. آـنـ جـاـ بـرـايـ هـرـ اـنـديـشـهـ اـيـ طـعـامـ هـايـ اـسـتـ هـمـانـ طـورـ بـرـايـ هـرـ جـسـمـيـ غـذاـهـايـ پـيـداـ مـىـ شـوـدـ!
٢. هـمـانـ طـورـ كـهـ بـرـايـ هـرـ تـنـيـ غـذاـهـايـ وـجـودـ دـارـدـ بـرـايـ هـرـ اـنـديـشـهـ اـيـ آـنـ جـاـ خـورـاـكـ هـايـ اـسـتـ!
٣. بـرـايـ هـرـ فـكـرـيـ غـذاـهـايـ وـجـودـ دـارـدـ هـمـانـ طـورـ كـهـ هـرـ جـسـمـيـ غـذاـهـايـ پـيـداـ مـىـ كـنـدـ!
٤. بـرـايـ هـرـ اـنـديـشـهـ اـيـ غـذاـهـايـ وـجـودـ دـارـدـ، چـنانـ كـهـ بـرـايـ هـرـ بـدـنـيـ غـذاـهـايـ يـافتـ مـىـ شـوـدـ!

.٨٩١ «إـنـماـ الـمـؤـمـنـونـ إـخـوـةـ فـأـصـلـحـواـ بـيـنـ أـخـوـيـكـمـ وـ اـتـقـواـ اللهـ»:

١. فـقـطـ مـؤـمـنـانـ بـرـادـرـنـدـ پـسـ بـيـنـ بـرـادـرـانـ خـوـبـشـ صـلـحـ اـيجـادـ كـنـيدـ وـ اـزـ خـداـ بـهـرـاسـيـدـ!
٢. بـيـ شـكـ مـؤـمـنـانـ بـرـادـرـنـدـ پـسـ بـرـادـرـانـ خـوـدـتـانـ رـاـ اـصـلـاحـ كـنـيدـ وـ تـقـواـيـ خـداـونـدـ رـاـ پـيـشـهـ كـنـيدـ!
٣. بـيـ گـمانـ، مـؤـمـنـينـ باـ هـمـ بـرـادـرـانـ هـسـتـنـدـ پـسـ مـيـانـ بـرـادـرـانـ خـوـدـ صـلـحـ بـرـقـارـ كـنـيدـ وـ اـزـ اللهـ بـتـرسـيـدـ!
٤. فـقـطـ مـؤـمـنـانـ بـرـادـرـنـدـ، پـسـ مـيـانـ بـرـادـرـانـ صـلـحـ اـيجـادـ نـمـيـدـ وـ تـقـواـيـ خـداـ پـيـشـهـ كـنـيدـ!

.٨٩٢ «وـ إـذـ قـلـنـاـ لـلـمـلـائـكـةـ اـسـجـدـواـ لـآـدـمـ فـسـجـدـ الـمـلـائـكـةـ كـلـهـمـ أـجـمـعـونـ إـلاـ إـبـلـيـسـ اـسـتـكـبـرـ وـ كـانـ مـنـ الـكـافـرـيـنـ»:

١. وـ بـهـ فـرـشـتـگـانـ گـفـتـیـمـ: بـرـایـ آـدـمـ سـجـدـهـ کـنـیدـ پـسـ بـهـ جـزـ اـبـلـيـسـ کـهـ سـرـبـازـ زـدـ وـ اـزـ کـافـرـانـ بـودـ سـجـدـهـ کـرـدـنـ!
٢. وـ بـهـ فـرـشـتـگـانـ گـفـتـیـمـ: آـدـمـ رـاـ سـجـدـهـ کـنـیدـ پـسـ تـنـهـ اـبـلـيـسـ سـجـدـهـ نـکـرـدـ وـ سـرـبـازـ زـدـ وـ اـزـ کـافـرـانـ شـدـ!

۳. و زمانی که به فرشتگان گفتیم: برای آدم سجده نمایید پس همگی آن‌ها با هم سجده کردند جز ابليس که سریازد و از کافران بود!

۴. و هنگامی که به فرشتگان گفتیم: برای آدم سجده کنید همه آن‌ها با هم سجده کردند مگر ابليس که سرپیچی کرد و کافر شد!

۸۹۳. «سمع الخفافش يفوق سمع الإنسان عشرات المراتب رغم قلة وزنه وهو من اللّبونيات التي تُرضع صغارها»:

۱. با وجود وزن کم خفاش ده برابر انسان می‌شنود و از حیوان‌های پستانداری است که به بچه‌های کوچک خود شیر می‌دهد!

۲. شنوایی خفاش علی رغم کم بودن وزنش ده ها برابر از شنوایی انسان برتر است و آن را پستاندارانی است که به بچه‌هایش شیر می‌دهد!

۳. شنوایی خفاش با وجود کم بودن وزنش به ده برابر شنوایی انسان می‌رسد و آن را از پستانداران شیرده به بچه‌هایش است!

۴. حس شنوایی خفاش ده ها برابر بالاتر از آدم است و با وجود این که جسمی کوچک دارد اما او پستاندار است و به بچه‌هایش شیر می‌دهد!

۸۹۴. «إِنَّ لَمْ يَعْرِفِ أَحَدٌ قَدْرَكَ فَلَا تَحْرَنْ فَطْبِيعَةَ الْبَشَرِ لَا تُدْرِكُ النَّعْمُ إِلَّا بَعْدَ زَوْالِهَا»:

۱. اگر کسی نمی‌داند که ارزش تو چقدر است پس غمگین نشو زیرا که طبیعت بشر است که نعمت‌ها را بعد از، از بین رفتنشان درک نکند!

۲. اگر کسی ارزش تو را ندانست پس ناراحت نشو پس سرشت بشر نعمت‌ها را تنها بعد از بین رفتنشان درک می‌کند!

۳. هرگاه احدي قدر تو را نشناخت نباید غمگین شوی زیرا که سرشت بشر نعمت را درک نمی‌کند جز پس از زوال آن!

۴. هنگامی که ارزش تو را هیچ کس نمی‌داند غمگین می‌باشد زیرا سرشت بشر زوال نعمت را فقط بعد از دست دادن می‌فهمد!

۸۹۵. «قد عاهدت نفسی أن أعمل بما أُعِدُّ و لا أنطق إلَّا بما فعلته.»:

۱. با خویشتن عهد کردم که هرگز خلف و عده نکنم و آنچه را نمی‌توانم انجام دهم هرگز نگویم!

۲. با خویشتن عهد می‌کنم که آنچه و عده می‌دهم انجام دهم و آنچه را عمل نمی‌کنم هرگز بر زبان نرازم!

۳. با خودم پیمان بسته ام که اگر و عده ای دادم حتماً عمل کنم و از گفتن چیزی که انجام نمی‌دهم بپرهیزم!

۴. با خود عهد کرده ام به آنچه و عده می‌دهم عمل کنم و فقط درباره آنچه آن را انجام داده ام سخن بگویم!

۸۹۶. «في انتهاء ممَّ مدرستنا نافذة تُفتح على منظر جميل، أسرع أنا لرؤيتها باشتياق حينما يُدقَّ الجرس!»:

۱. در آخر راهرویی در مدرسه ما پنجه‌ای هست که به منظره زیبایی باز شده هروقت زنگ می‌خورد من با اشتیاق برای دیدن منظره می‌شتابم!

۲. در انتهای راهرو مدرسه ما پنجه‌ای است که به منظره زیبایی باز می‌شود وقتی زنگ می‌خورد من با اشتیاق برای دیدن پنجه می‌شتابم!

۳. در انتهای این راهرو از مدرسه ما پنجه‌ای به سمت تابلویی از طبیعت باز می‌شود که بعد از زنگ من با اشتیاق به دیدنش می‌شتابم!

۴. در آخر راهرو مدرسه ما آن پنجه به یک تابلو زیبای طبیعت باز می‌شود موقع زنگ برای دیدنش مشتاقانه می‌شتابم!

۸۹۷. «إِنَّ أَكْثَرَ الْعُلَمَاءِ وَالْفَتَنِينَ مَا اسْتَطَاعُوا أَن يَخْلُقُوا آثَارَهُمُ الْعُلُومِيَّةِ وَالْفَنِيَّةِ إِلَّا بَعْدَ تَحْمُلِ الْمَشَاكِلِ وَالْتَّعبِ الْكَثِيرِ!»:

۱. تعداد زیادی از دانشمندان و هنرمندان آثار علمی ایجاد کرده اند و این امر بعد از تحمل مشقات و رنج‌های گوناگون بوده است!

۲. بسیاری از علماء و هنرمندان حتی بعد از تحمل مشکلات و رنج بسیار نتوانستند آثار علمی و هنری خود را بیافرینند!

۳. اکثر دانشمندان و هنرمندان فقط بعد از تحمل مشکلات و رنج بسیار توانستند آثار علمی و هنری خود را خلق کنند!

۴. بیشتر علماء و هنرمندان پس از تحمل سختی‌ها و رنج‌های زیاد توانستند کارهای علمی و هنری زیادی بیافرینند!

عین الخطأ: ۸۹۸

۱. لا يستطيع الباطل أن يصرع الحق في الميدان أبداً: باطل هرگز نتوانسته است كه با حق در میدان درگیر شود

۲. لأن الحق موجود و الباطل زهوق إن شاء الله!: زیرا حق موجود است و باطل نابودشدنی است اگر خدا بخواهد!

۳. لا يستطيع الفرد الواحد في العصر الواحد أن يهدم بناء الباطل: یک فرد واحد در یک زمان واحد نمی تواند بنای باطل را ویران کند

۴. و هدمه إِنما يحصل بواسطة أفراد متعدد و في عصور متعددة!: و ویران کردن آن فقط توسط افرادی متعدد و در زمان های متعدد رخ می دهد!

٨٩٩. لا تفرح إلا بما تملك ولا تعتمد إلا بما في يدك حتى لا تُتْبَلِي بالندامة!:

۱. فقط به آنچه مالک آن هستی شاد شو و جز بدانچه در دست داری اعتماد مکن تا دچار ندامت نشوی!

۲. به خاطر آنچه داری شادی کن و هرگز به غیر آنچه در اختیارت است اعتماد مکن تا دچار پشیمانی نشوی!

۳. برای این که ندامت از تو دور شود هیچ گاه شاد مشو مگر به داشته هایت و اعتماد مکن مگر به دستانت و آنچه در آن هاست!

۴. از پشیمانی دور می شوی هرگاه شادی تو به خاطر دارایی ات باشد و اعتمادت به چیزی باشد که در توان و اختیارت است!

٩٠٠. لا يقدر على معرفة ربّه إلا الذي يقوم بمعرفه نفسه في البداية!:

۱. نمی تواند خدای خود را بشناسد، جز آن که خودش را در ابتدا شناخته باشد!

۲. فقط کسانی که پروردگارشان را شناخته اند، قادر به شناخت خودشان هستند!

۳. تنها کسی که در ابتدا به شناخت خودش می پردازد، می تواند پروردگارش را بشناسد!

۴. جز کسانی که در ابتدا خود را شناخته اند، کسی نمی تواند پروردگار را بشناسد!

٩٠١. كان العقاد قد تعلم الانجليزية من السياح الذين كانوا يأتون إلى مصر لزيارة الآثار التاريخية!:

۱. عقاد، انگلیسی را یاد می گرفت از گردشگرانی که برای دیدن آثار تاریخی در مصر آمده بودند!

۲. انگلیسی را عقاد یاد گرفته بود از جهانگردی که برای دیدن آثار تاریخی به مصر آمده بود!

۳. عقاد، انگلیسی را از گردشگرانی فرا گرفته بود که برای دیدن آثار تاریخی به مصر می آمدند!

۴. عقاد، انگلیسی را از گردشگرانی یاد گرفت، آنان که برای دیدار آثار تاریخی مصر می آمدند!

٩٠٢. عین الخطأ:

۱. « كُل شيءٍ هالك إِلا وجده »: هرچیزی نابود شونده است، مگر ذات او (خدا) !

۲. « إِنَّ الإِنْسَانَ لفِي خسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا »: قطعاً انسان در زیان است، مگر کسانی که ایمان آورده اند!

۳. « يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُم... »: ای مردم، پروردگارتان را که شما را آفریده، بپرستید!

۴. « لا يَأْسَ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ »: فَقْطُ كُرُوهُ كَافِرٌ از رَحْمَتِ خَدَا نَامِيدٌ نَّمِي شَوْنَد!

۹۰۳. عَيْنُ الصَّحِيحِ:

۱. قرأت هذه المقالة التي كانت حول مزايا الرياضة مكررةً: اين مقاله تکراری را درباره مزیت های ورزش خواندک،
۲. وأدركت كُلًّا ما فيها إِلَّا مَوْضِعًا وَاحِدًا: و جز يک موضوع هرچه در آن بود را درک کردم،
۳. وهى تشير إلى تجربة الكاتب الرائعة: و آن به تجربة جالب نويسنده اشاره کرده بود،
۴. وهى أَنَّه يستخدم الرياضة لعلاج الأمراض المختلفة!: این که او ورزش را برای درمان بیماران مختلفی به کار می برد!

۹۰۴. عَيْنُ الْخَطَا فِي التَّعْرِيبِ:

۱. فقط زبان عربی را خواندم!: ما قرأتُ إِلَّا اللُّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ!
۲. در زندگی ام فقط تکلیفم را انجام دادم!: لَمْ أَقْمِ فِي حَيَاتِي إِلَّا بِوَاجْبِتِي!
۳. بی گمان هر فکری غذایی دارد!: إِنَّ لَكُلَّ أَفْكَارٍ طَعَامًا!
۴. كتاب، انسان را از تجربه بی نیاز نمی کند!: لَا يُعْنِي الْكِتَابُ إِلَّا الْتَّجْرِبَةَ!

۹۰۵. « بِرَاهِيْنَ بِهِ عَزَّتْ، جَزْ تَلَاشْ وَ كَارْ رَاهِيْ نِيَسْتَ!»:

۱. لا يوجد طريق للحصول إلى العزة إِلَّا المحاولة و التَّعَبُ!
۲. لا طريق للوصول إلى العزة إِلَّا السُّعْيُ وَ الْعَمَلُ!
۳. ليس الطريق للوصول إلى العزة إِلَّا السُّعْيُ وَ الْعَمَلُ!
۴. إنما طريق الوصول إلى العزة ليس إِلَّا السُّعْيُ وَ الْعَمَلُ!

۹۰۶. « فَقْطُ اَعْمَالِ نِيَكَ باعِثٍ مِّنْ شَوْنَدِ كَهْ جَايَگَاهَتْ نَزَدِ خَدَا بَالَّا روَدْ!» عَيْنُ الْخَطَا:

۱. إنما تسبّب أن ترفع منزلتك عند الله الأعمال الحسنة!
۲. الأعمال الحسنة فقط تسبّب أن تُرفع مكانتك عند الله!
۳. لا تسبّب أن ترفع مكانتك عند الله إِلَّا الأعمال الحسنة!
۴. هذه أعمال حسنة تسبّب أن تُرفع منزلتك عند الله!

۹۰۷. عَيْنُ الْخَطَا:

۱. فقط با عقل می توانیم راه حلی مناسب برای مشکلات بیاییم!: لَا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَجِدَ حَلًّا مَنْاسِبًا لِلْمَشَاكِلِ إِلَّا بِالْعُقْلِ!
۲. تیم ما شایسته راهیابی به مرحله بعدی مسابقات است!: إِنَّ فَرِيقَنَا جَدِيرٌ بِالذَّهَابِ إِلَى الْمَرْجَلَةِ التَّالِيَةِ لِلْمَسَابِقَاتِ!
۳. تنها چیزی که در این شهر نمی بینم ساختمان های بلند است!: لَا أَشَاهِدُ فِي هَذِهِ الْمَدِينَةِ إِلَّا الْأَبْنِيَةِ الْمَرْفَعَةِ!
۴. بعد از سخنرانی ام استاد سه نکته مهم به سخنانم افزوود!: بَعْدَ مَحَاضِرِي أَضَافَ الْأَسْتَاذُ ثَلَاثَ نَقَاطَ مَهِمَّةً إِلَى كَلَامِي!

۹۰۸. « تَنْهَا كَسِيْ بِهِ بَزَرْگَوَارِي دَسْتِ مِنْ يَابِدِ كَهْ شَبْ هَا بِيدَارْ بِهَانِدِ!»:

۱. إنَّ الشَّخْصَ الَّذِي لَا يَنَامُ فِي الْلَّيلِ يَحْصُلُ عَلَى الْمَجْدِ!
۲. يحصل على المجد من يسهر الليالي!
۳. لا يحصل على المجد إِلَّا الَّذِي يَسْهِرُ لِلْلَّيَالِ!
۴. من يسهر الليالي يحصل على المجد بلا شكّ!

۹۰۹. « الْمُؤْمِنُ يَجْعَلُ قَلْبَهُ قِبْلَةً لِسَانِهِ وَ لَا يُحرِّكُهُ إِلَّا بِإِشَارَةِ الْقَلْبِ وَ موافِقَةِ الْعُقْلِ وَ رَضِيَ الْإِيمَانِ!»:

۱. قلب مؤمن قبله گاه زبان او است که فقط با اشارات قلب و همراهی عقل و رضایت ایمان به حرکت درمی آید!

۲. قلب مؤمن زبانش را قبله گاه خود قرار می دهد که تنها با اشاره قلب و موافقت عقل و راضی بودن ایمان حرکت می کند!

۳. مؤمن قلب خود را قبله زبان خود قرار می دهد و فقط با اشاره قلب و موافقت عقل و رضایت ایمان، آن را حرکت می دهد!

۴. مؤمنی که قلب را قبله زبان خود قرار می دهد فقط به اشاره قلب و موافقت عقل و خشنودی ایمان آن را به حرکت درمی آورد!

۹۱۰. «لن انصرّع معتذرةً إلّا إلى ربّي، لّأنّي قد آمنتُ بأنّه هو الغفار المتفصل علينا!»:

۱. فقط به پروردگار عذرخواهانه التماس خواهم کرد، زیرا من ایمان آورده ام که فقط اوست که نسبت به ما بسیار آمرزند و کریم است!

۲. من جز به پروردگار خویش با تضرع عذرخواهی نمی کنم، زیرا یقین دارم که قطعاً اوست که در مورد ما هم آمرزند و هم مهربان است!

۳. فقط نسبت به خدا با عذرخواهی التماس می نمایم، زیرا ایمان دارم اوست که ما را قطعاً می بخشد و می آمرزد!

۴. جز از خدای خود عذرخواهی نمی کنم، زیرا یقین دارم که فقط او بسیار ما را می بخشد و می آمرزد!

۹۱۱. «أنا أحَاوُلْ أَنْ أَسْتَكِمْ فَضَائِلَ نَفْسِي لِأَنَّ الْإِنْسَانَ لِيُسَ إِنْسَانًا إِلَّا بِنَفْسِهِ!»:

۱. من تلاش می کنم که نفس از فضائل اخلاقی کامل شود، چه انسانیت به نفس آدمی است!

۲. من تلاش می کنم که فضائل نفس را کامل کنم، زیرا انسان فقط با نفس خود، انسان است!

۳. تلاش من این است که فضائل روحی ام به حد کمال برسد، چه انسان بودن فقط به نفس آدمی است!

۴. همه تلاشم بر این است که فضائل را در وجود خودم به کمال برسانم، زیرا آدمی با نفس خود انسان می شود!

۹۱۲. «مُ أَقْدَمْ عَمَلاً مِنَ الْخَيْرِ إِلَّا أَنَّى رَأَيْتَ ثَمَرَتَهُ، فَلَنْ أَنْدَمْ عَلَيْهِ أَبْدَأِ!»:

۱. فقط از اعمال خیرم که پیش فرستادم نتیجه دیدم، پس ابداً از آن پشیمان نمی شوم!

۲. هر عمل خیری که پیش فرستادم ثمره آن را دیدم، لذا هیچ گاه بر آن پشیمان نخواهم شد!

۳. عملی پیش نمی فرستم مگر خیر، زیرا فقط نتیجه آن را دیدم و از آن پشیمان نخواهم شد!

۴. هیچ عمل خیری پیش نمی فرستم، مگر آن که نتیجه آن را ببینم، پس هرگز از آن پشیمان نیستم!

۹۱۳. «لَا تَسْمَحْ إِلَّا لِلأَفْكَارِ الرَّائِعَةِ أَنْ تَؤْثِرْ عَلَى قَلْبِكَ حَتَّى تَحلُّ حَيَاةُكَ!»:

۱. فقط به افکار دل انگیز اجازه بده بر قلبت تأثیر گذارد تا زندگی ات شیرین شود!

۲. به اندیشه های مفید اجازه بده قلبت را تحت تأثیر قرار دهد تا زندگی شیرین شود!

۳. اجازه مده چیزی، جز اندیشه های مطلوب بر دلت اثر کند تا زندگی را بر تو شیرین گرداند!

۴. فقط به اندیشه های تازه اجازه مده که دلت را تحت تأثیر قرار دهد تا زندگی ات به شیرینی گراید!

۹۱۴. «لَا يَعْلَمُ إِلَّا اللَّهُ وَ لَا حَبَّةٌ إِلَّا يَنْبَتُهَا هُوَ وَ لَا وَرْقَةٌ تَسْقَطُ مِنَ الشَّجَرَةِ إِلَّا بِإِذْنِهِ!»:

۱. خدا همه غیب را می داند و کیا را او رویانده و اوست که اجازه افتادن برگ را از درختان می دهد!

۲. کسی ، به جز خدا به غیب آگاهی ندارد و دانه گیاهان را خدا رویاند و برگ های درختان به اذن او می افتاد!

۳. خداست که به غیب آگاه است و دانه را فقط خدا می رویاند و برگ های درختان فقط به اذن او سقوط می کنند!

۴. فقط خداوند غیب را می داند و هیچ دانه ای نیست، مگر این که او برویاندش و هیچ برگی، جز به اذن او از درخت نمی افتد!

٩١٥. عَيْنُ الْمَسْتَثْنِي مِنْهُ مَحْذُوفًا:

۲. أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَضْيَعُونَ عُمْرَهُمْ بِالْجُوَالِ إِلَّا مَنْ لَمْ يَتَعَرَّفْ عَلَى الْحَيَاةِ!

۴. مَا فَازُوا فِي الْامْتِنَاحِ إِلَّا سَاسَانُ وَ صَدِيقَهُ!

۱. أَسْتَشِيرُ مَنْ يُسَاعِدُنِي فِي التِّجَارَةِ إِلَّا الْجَاهِلِينَ!

۳. لَنْ يَنْجُحْ فِي مَبَارَةِ كُرَةِ الْقَدْمِ إِلَّا فَرِيقُ بَرْسَبُولِيسِ!

٩١٦. عَيْنُ مَا جَاءَ فِيهِ أَسْلُوبُ الْإِسْتِثْنَاءِ:

۲. أُدْرِسْ كَثِيرًا وَ إِلَّا تَرَسِبْ فِي امْتِنَاحِ آخرِ السَّنَةِ!

۴. طَلَبَتْ مِنْ طَفْلَتِي عِنْدِ خَرْجِي مِنَ الْمَنْزِلِ إِلَّا تَفْتَحَ الْبَابَ فِي غَيَابِيِّ!

۱. طَلَبَ الْأَسْتَاذُ مِنَ الْمَشَاغِبِ إِلَّا يَتَكَلَّمُ مَعَ الْآخَرِينَ!

۳. مَا كَنْتُ أَتَوَاقِعُ إِلَّا تَقْدِمُكَ فِي الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ!

٩١٧. عَيْنُ مَا فِيهِ الْحَصْرِ:

۲. كُلُّ شَيْءٍ يُرْخَصُ إِذَا كَثُرَ إِلَّا الْأَدْبُ!

۴. إِنَّ الرَّجَاءَ نُورٌ يُخْرِجُ الْإِنْسَانَ مِنَ الْيَأسِ!

۱. إِنَّمَا الدُّنْيَا خَيَالٌ يَمْرُّ بِسُرْعَةِ!

۳. الْعَقَادُ لَا يَرِي الْجَمَالَ شَيْئًا إِلَّا الْحَرَيَةِ!

٩١٨. عَيْنُ الْمَسْتَثْنِي مِنْهُ مَذْكُورًا:

۲. لَمْ يَكُنْ لِلْتَّلَمِيذِ عَمَلٌ فِي الصَّفَ إِلَّا تَعْلَمَ الدَّرْوُسِ!

۴. لَا يَسْرِنِي هَذِهِ الْأَيَّامُ إِلَّا بَرْخَ نَجَاحِكَ فِي الْجَامِعَةِ!

۳. مَا سُمِعَ مِنْ تَلْكَ الْحَدِيقَةِ الْجَمِيلَةِ إِلَّا صَوْتُ الطَّيُورِ الرَّائِعِ!

٩١٩. عَيْنُ مَا لَيْسَ أَسْلُوبُ الْإِسْتِثْنَاءِ:

۲. مَنْ يَكْفُرُ بِاللهِ إِلَّا الَّذِي فَاضَ بِطْنَهُ مِنَ الْحَرَامِ!

۴. مَا قِيمَةُ الْمَرْءِ إِلَّا بِالْعِلْمِ وَ الْأَدْبِ!

۱. لَا تَسْقُطْ وَرْقَةٌ مِنْ شَجَرَةِ إِلَّا بِإِذْنِ اللهِ!

۳. مَا أَتَوْقَعْ مِنْكَ إِلَّا تَنْكَاسِلُ فِي أُمُورِكَ!

٩٢٠. عَيْنُ مَا لَيْسَ فِيهِ أَسْلُوبُ الْحَصْرِ:

۲. مَا أَدَى الْوَاجِبَاتِ إِلَّا وَاحِدٌ مِنَ الْتَّلَمِيذِ!

۴. تَلَمِيذٌ وَاحِدٌ فَقْطُ أَدَى الْوَاجِبَاتِ!

۱. التَّلَمِيذُ أَدَّوَا وَاجِبَتِهِمْ إِلَّا وَاحِدًا مِنْهُمْ!

۳. إِنَّمَا أَدَى الْوَاجِبَاتِ تَلَمِيذٌ وَاحِدٌ!

٩٢١. عَيْنُ الْمَسْتَثْنِي مِنْهُ لَيْسَ مَحْذُوفًا:

۲. مَا اشْتَرَيْتَ مِنْ سُوقِ النَّجْفِ إِلَّا عِبَادَةً لِلْهَدِيَّةِ!

۴. لَكُلُّ ذَنْبٍ تُوبَةٌ إِلَّا سُوءُ الْخَلْقِ!

۱. لَا يَرِي قِبَحَ هَذِهِ الْحَيَاةِ إِلَّا الْمُتَشَائِمُونَ!

۳. لَيْسَ الْعَاقِلُ إِلَّا الَّذِي يَعْتَبِرُ بِالْمَاضِ!

٩٢٢. عَيْنُ الصَّحِيحِ عَنِ الْإِسْتِثْنَاءِ:

۱. مَا شَاهَدَهُ فِي الْحَفْلَةِ إِلَّا الْمُعَلَّمُونَ! (الْمَسْتَثْنِي مِنْهُ مَذْكُورٌ)

۲. مَا سُمِعَتْ مِنْ هُؤُلَاءِ الْعَمَالِ أَصْوَاتٌ إِلَّا صَوْتُ الصِّدَاقَةِ وَ الْعَدْلَةِ! (الْمَسْتَثْنِي مِنْهُ يَكُونُ جَمِيعًا سَالِمًاً)

٣. كُلّ وعاء يضيق بما جعل فيه إلّا وعاء العلم! (المستثنى منه ممحوص)

٤. ما الحياة الدنيا إلّا لعب و لهو «(يوجد في هذه الجملة حصر و اختصاص)»

٩٢٣. عين «إلّا» يعادل «فقط»:

٢. إنّ الذين يتکاسلون في الحياة لا يحبّون إلّا اللذة و الراحة!

١. لا يعيش أحد في راحة إلّا من يترك حرص الدنيا!

٤. لا أحبّ أن أقوم بعمل في هذا اليوم إلّا مشاهدة مباراة كرة القدم!

٣. لا تبلغ الأسماك صغارها عند الخطر إلّا سمكة التيلابيا!

٢. لا تُقبل الأعمال من عبد يوم القيمة إلّا عملاً كان لله!

٤. عين المستثنى منه في محل «الفاعل»:

٤. لا ينفع من تجارب العلماء الماضين أحد إلّا من قرأ كتاباً كثيرة!

١. لا أتذكّر صورة أحد من زملائي إلّا أحمد!

٢. لا يُجرب المُجرب إلّا المخطئ في أعماله!

٣. ما زار السياح هذه المدينة إلّا مسجدها الخشبي!

٤. لا يتقدّم أحد في الحياة إلّا من يتحمّل المشاكل!

٩٢٤. عين المستثنى يختلف:

١. لا يُكمل دينكم إلّا حُسن خلقكم!

٣. لا يستغفر الله إلّا من وجده رحيمًا!

٩٢٥. عين المستثنى منه ممحوصاً:

١. أعطى المحسن طعامه إلى الفقير إلّا قليلاً منه!

٣. نجح التلاميذ في دروسهم إلّا الذين لم يدرسوها جيداً!

٩٢٦. عين المستثنى منه ممحوصاً:

١. لم يركب المسافرون في السيارة إلّا اثنين منهم!

٣. نشعر بأنّ الناس يُزعجُهم الكسل إلّا قليلاً منهم!

٩٢٧. عين المستثنى منه ممحوصاً:

١. يعيش الناس في الدنيا براحة إلّا البخيل!

٣. لم يضيع عمره في المعاصي إلّا المخطئ في أعماله!

٩٢٨. عين المستثنى منه ممحوصاً:

٢. لا يريد المعلم أن يساعد أحداً إلّا المجتهدين!

١. لا سبب في نجاح الإنسان إلّا السعي!

٤. يُخرج القرآن الإنسان من اليأس إلى الرجاء إلّا الغافلين!

٣. لا تفوزون في حياتكم إلّا المجاهدون منكم!

٩٣٠. عين الحصر:

٢. لقد ضيّع الأبناء كلّهم عمرهم إلّا ابن الصغير العاقل!

١. ذهبت التلميذات إلى البيت إلّا واحدة كانت تنتظر أبيها!

٤. لا يصل إلى الغاية السامية إلّا الطالب المثابر!

٣. لم تقطع هؤلاء الزميلات الطريق الصحيح إلّا زميلتي!

٩٣١. عین الاسم محصوراً:

٢. لم يتعجب من أعمالى وأقوالى فى المدرسة إلا المدير!
 ٤. طالعت جميع الكتب المؤلفة فى علم النجوم إلا كتاباً واحداً!
٢. ما رجعَت المعلمات يوم الخميس إلى المدرسة إلا أربعة!
 ٤. أعطينا المحتاجين كل دنانيرنا إلا دينارين إثنين!

١. يعيش الناس في البلاد الكبيرة بصعوبة إلا بعضهم!

٣. لم تفهم الحقائق حول الحياة إلا حقيقة واحدة عن الكائنات!

٩٣٢. عین ما یمکن أن یترجم إيجابياً (مثبت):

١. وقف المقاتلون أمام قائد الثورة إلا إثنين منهم!

٢. ما أولياء الله من بين عباده المخلصين إلا العلماء الفضلاء!

٩٣٣. عین الجملة الناقصة قبل إلا:

١. يستفاد البلد الأجانب من أسرار القرآن إلا بعض البلد!

٣. سألت تلميذة أسئلة من أستاذتها إلا سؤالاً واحداً!

٩٣٤. عین ما یُراد من « إلا » الحصر أو الإختصاص فيه:

١. لا يُرى في مكتبة الجامعة الكبيرة أحد إلا مريم!

٣. تكلم صديقى عن جميع الذكريات إلا ذكريات الجامعة!

٩٣٥. عین ما فيه الإختصاص:

١. ما سكت الأطفال في الحديقة إلا قليلاً منهم!

٣. لا تفوز في جامعة « طهران » إلا التلميذات المجتهدات!

٩٣٦. عین ما جاء بعد إلا منحصرأ:

١. لم ينجح أحد في الامتحان إلا الساعين!

٣. لا يتقدم الناس في هذه الدنيا إلا المجددين!

٩٣٧. عین الإستثناء:

١. لا يتبع الآخرين إلا من لا يتكون على نفسه!

٣. هل يُدافع عن العدالة إلا من يعرف قيمتها!

٩٣٨. عین المستثنى منه فاعلاً:

١. لما ذهبنا إلى الحديقة لم نشاهد هناك إلا السائحين!

٣. لم يستسلم المُجاهدون إلا من ضعف نفسه!

٩٣٩. عین الصحيح في تعین المستثنى منه:

١. يُضيّع الناس عمرهم إلا أصحاب أعمال الخير! ← ضمير « هُم » ← « عملاً »
 ٢. لا تَعمل عملاً آخر في الصباح إلا المطالعة!

٤. أَنْتُمْ لَا تفْوزُونَ فِي حَيَاتِكُم إِلَّا الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ! ← « كُم »

٣. مَا قَرَأْنَا مِنْ كِتَابٍ تَارِيخَنَا إِلَّا أَرْبَعَةٌ دُرُوسٌ! ← « كِتابٌ »

٩٤٠. عَيْنُ الصَّحِيفَةِ فِي تَعْيِينِ الْمُسْتَثْنِي مِنْهُ:

٢. لَمْ يُشْجِعْ الْمُدِيرُ فِي يَوْمِ الْمُعْلِمِ إِلَّا النَّاجِحِينَ! ← « الْمُعْلِمُ »

١. الطُّلَّابُ مَا شَاهَدُوا فِي الصَّفَّ إِلَّا الْمُعْلِمِيْنَ! ← ضَمِيرٌ « وَوْ »

٤. قَبْلَ الْمُدِيرِ الْمُؤْظَفِينَ إِلَّا شَابًا يَشْمَدُ نَفْسَهُ! « الْمُدِيرُ »

٣. مَا وَصَفَتِ الْطَّبِيبَةُ لِدَوَاءِ إِلَّا الإِسْتِرَاحَةُ الْكَافِيَةُ! ← « دَوَاءً »

٩٤١. عَيْنُ الْخَطَأِ فِي تَعْيِينِ الْمُسْتَثْنِي مِنْهُ:

٢. دُعِيْتُمْ إِلَى الضَّيَافَةِ إِلَّا النَّاجِحِينَ مِنْكُمْ! ← « ضَمِيرٌ « تُمْ » »

١. يَجْتَهِدُ النَّاسُ فِي أَعْمَالِهِمُ الْيَوْمَيَّةِ إِلَّا الْمُتَكَاسِلُ! ← « النَّاسُ »

٤. الطَّالِبَاتُ حَضَرْنَ فِي الْمَدْرَسَةِ إِلَّا وَاحِدَةٌ مِنْهُنَّ! ← « الطَّالِبَاتُ »

٣. الْزُّمَلَاءُ يَنْجَحُونَ فِي الْعِلْمِ إِلَّا الْمُتَكَاسِلِينَ مِنْهُمْ! ← ضَمِيرٌ « وَوْ »

٩٤٢. مَا هُوَ الصَّحِيفَةُ لِتَكْمِيلِ الْفَرَاغِ؟ « مَا نَجَحَ إِلَّا »

٤. التَّلَمِيْذُ - سَعِيدًا

٣. سَعِيدٌ - التَّلَمِيْذُ

٢. تَلَمِيْذٌ - التَّلَمِيْذُ

١. التَّلَمِيْذُ - تَلَمِيْذًا

٤٠ لغات مهم درس چهارم

آنگر : انکار کرد (آنگر / ینُكِرُ)	أَحَلَّمْ : رؤياها ، خواب ها (مفرد : حَلْمٌ)	الأَحْبَالِ الصَّوْتِيَّةِ: تارهای صوتی (مفرد : حَبْلٌ)
ادعی : ادعا کرد (ادَعَى / يَدْعُى)	إِجْلَالْ : گرامی داشتن	آنبَتْ : رویانید ، رشد داد ، پرورش داد
بالغ : بسیار	إِسْتَلَمَ الْحَجَرَ : به سنگ دست کشید	إِذْ : ناگهان ← إذ جاء = ناگهان آمد
تقنی : پرهیزگار ، باتقوا	بَيْئَمَا : در حالی که	بَطْحَاءُ : دشت مگه
خفاف : خشک	جَافَ : خشک	قَمَرَدَ : نافرمانی کرد (قَمَرَدَ / يَتَمَرَّدُ)
رغبَ فيه : به آن علاقمند شد (رغب / يَرْغَبُ)	حَلْ : بیرون احرام (مربوط به اصطلاحات حج است)	جَهَرَ بِ : آشکار کرد (جَهَرَ / يَجْهُرُ)
رغعي : چرید	رَحَلْ : کوچ کرد (رَحَلَ / يَرْحَلُ)	دُبْ : خرس ← دُبَ الباندا : خرس پاندا
سور : دیوار	رَمَزْ : نماد ، سمبول (جمع : رُمُوز)	دارِجَة : عامیانه
صفا : تخته سنگ (در این درس)	شَادِيدْ : سختی ها (مفرد : شَدِيدَة)	سَهْلْ : دشت (در این درس)
عاصمة : پایتخت (جمع : عواصم)	طَافَ : طواف کرد (طَافَ ، يَطْوُفُ)	ضائِر : زیان رساننده ، آسیب زننده
غلاف : پوشش ، پوسته	كَسَاءُ : جامه ، لباس	عُرْبُ : عرب
لَزِمْ : همراه چیزی شد ، به چیزی آویخت (لَزِمَ ، يَلْزُمُ)	عَلَمْ : بزرگ قبیله ، پرجم ، شناخته شده	كِبار : بزرگان (مفرد : كَبِير)
مَدَحَ : ستایش کرد (مَدَح / يَمْدُحُ)	اللَّثِيمْ : فرومایه ، پست	لَزِمَ الْمَنَامْ : خوابید ، خواب را رها نکرد
يُصادُ : صید می شود (فعل مجہول از (صاد / يَصِيدُ))	نَصَبْ : نصب کرد ، بر پا کرد (نَصَبَ / يَنْصُبُ)	وَطَأَةً: گام ، قدم ، جای پا
يَكَادْ : نزدیک است (کاد / يَكَادُ) : به عنوان یک فعل کمکی همراه افعال مضارع می آید .	يَعْمَرُ : عمر می کند ، ماندگار می شود (عَمَرَ / يَعْمُرُ)	نَالْ : به دست آورد (نَالَ / يَنَالُ)
الرِّمل : شن	رَائِعْ : جالب ، باشکوه	مُدَّ : بکش ، دراز کن
آغانَ : یاری کرد	سُهُولَةً : آسانی صُعوبَةً : سختی	(فعل امر از (مَدَّ ، يَمْدُدُ))
اختفاء : پنهان شدن	إِتْسَعَ : فراخ شد	نَقَى : پاک ، خالص
		مَوَادَ التَّجَمِيلِ : مواد آرایشی
		الكويت الحالية : کویت کنونی
		يَزِيدْ : زیاد می شود ماضی : زاد
		ضاقَ : تنگ شد

٩٤٣. عين الصحيح في المرادفات:

١. من كان الشخص الذي جاء بالفرزدق إلى أمير المؤمنين (ع) ← جلبَ

٢. لما مدح الشاعر الخفاء اكتسب جوائزهم واحدة تلو الأخرى ← وصلَ

٣. ذهب الناس جانباً حتى يستطيع الإمام (ع) أن يستلم الحجر ← يسلمَ

٤. كبار السن استعنوا بالصغرى في عبور الشارع لأنهم ليسوا قادرين على المشي ← ساعدوا

٩٤٤. كان الجنود يعبرون النهر أطلق العدو الرصاص عليهم «عين الخطأ لتمكيل الفراغ:

٤. إنما

٣. بينما

٢. عندما

١. حينما

٩٤٥. منذ وطأت قدمي هذه المدينة تعرضت للكثير من المشاكل ، لذلك.... العودة» عين الصحيح:

٤. أمدح

٣. أرغب في

٢. أتجاهل في

١. أجهر بـ

٩٤٦. سقوط المطر في هذا الوقت من العام..... كل المحاصيل في هذه المزرعة» عين المناسب:

٤. لو - لهلكت

٣. لولا - لهلكت

٢. لولا - لأخْرَرَت

١. لو - أخْرَرَ

٩٤٧. « طلب المعلم من في المدرسة أن يستعينوا ب في حل واجباتهم و مشاكلهم الدراسية» عين الصحيح:

٤. الصَّغَر - الكِبَر

٣. الكبير - الصَّغِير

٢. الصَّغَار - الكِبَار

١. الكِبَار - الصَّغَار

٩٤٨. الخطيب على يلقى للطلاب عن أهمية التخطيط و العمل الجاد للوصول إلى الهدف» عين الصحيح:

٤. وَقَفَ - المنبر - خطاباً

٣. تَوَقَّفَ - المنبر - خطاباً

٢. وَقَفَ - القمة - خطاباً

١. تَوَقَّفَ - القمة - محاضرة

٩٤٩. عين الخطأ عما طلب منك:

١. يُظْهِرُ المرء على لسانه ما في قلبه!: مرادفة «يَجْهَرُ بـ»

٢. ختمت المباراة دون أن يسجل الفريقان هدفاً!: مضاده «إِنْتَهَتْ»

٣.رأيته رجلاً كريماً يحمي الأقرباء و يطعم الفقراء!: مضاده «آئِمَّة»

٤. مدح الشاعر الملك بأشعار أنسدها في قصره الكبير!: مضاده «ذمٌ»

٩٥٠. عين الخطأ عن التضاد:

٢. إنّ أَرْغَبَ فِي قِرَاءَةِ كُتُبِ الرِّوَايَاتِ الْقَصِيرَةِ!؛ أَحْبَبْ

١. ضَائِرُ النَّاسُ بِلِسَانِهِ وَيَدِهِ مِنْ أَشْقَى الْعِبَادِ!؛ نَافِعٌ

٤. عَلِمُوا صَغَارَكُمْ أَنْ يَتَجَاهِلُوا بِعِيوبِ الْآخَرِينِ؛ كِبَارٌ

٣. إِنْ أَكْرَمْتَ اللَّئِيمَ تَهَرَّدْ!؛ أَطْلَعَ

٩٥١. عين الخطأ حسب التوضيحات:

٢. العَلَمُ يُطْلِقُ أَحْيَانًا عَلَى أَكْبَرِ أَشْخَاصِ الْقَوْمِ!

١. استهلاك مواد التجميل ضائر بالجلود!

٤. النَّقِّي صَفَةٌ حَسَنَةٌ تُطْلَقُ عَلَى شَخْصٍ مُخْلَصٍ أَوْ شَيْءٍ لَيْسَ مَتَلَوْثًا!

٣. الوطأة هي الهدوء في السير الذي يدل على التواضع!

٩٥٢. «عندما..... الظروف على الأهالى عزموا أن إلى منطقة أفضل للعيش!» عين الخطأ للفراغين:

٤. اشتدَّ - يندفعوا

٣. صَعُبَتْ - يُهاجِروا

٢. خَتَّمَتْ - يَجْهَرُوا

١. ضاقت - يرحلوا

• مفعول مطلق :

مصدری است منصوب و از جنس فعل موجود در جمله که تحقق یافتن انجام فعل را تاکید و یا نوع انجام فعل را بیان می کند. پس مفعول مطلق دو نوع است : **تاکیدی و نوعی**

۱) مفعول مطلق تاکیدی :

بر انجام گرفتن کاری یا روی دادن حالتی تاکید می کند و در ترجمه زبان فارسی آن از قبدهای تاکیدی مثل (مسلماً - قطعاً - حتماً - محققاً و ...) استفاده می کنیم.

بنابراین : چنانچه تحقق فعلی نزد شنونده مورد تردید قرار گرفته باشد برای تاکید و رفع ابهام فعل، مصدر فعل به کمک فعل می آید که در این حالت به آن مصدر **مفعول مطلق تاکیدی** می گویند :

«فرمول مفعول مطلق تاکیدی = مصدر - منصوب - از جنس فعل جمله - نکره»

﴿ هشدار : مفعول مطلق یک اسم مفرد می باشد .

﴿كَلَمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا : (تکلیماً مصدر گَلَمَ - مفعول مطلق تاکیدی) يقیناً خداوند با موسی سخن گفت يَسْعَى الطَّالِبُ لِطَلَبِ آمَالِهِ سَعِيًّا : (سَعِيًّا مصدر يَسْعِي - مفعول مطلق تاکیدی) محققاً دانش آموز برای رسیدن به آرزوها یاش تلاش می کند.

بنابراین ساختار کلی مفعول مطلق به این صورت می باشد : فعل + مصدر همان فعل

یادآوری : مصدر دو نوع می باشد . الف) مصدر مزید ب) مصدر مجرد

وزن مصدرهای مزید عبارتند از :

إفعال ، تَفْعِيل (تَفْعِلَة) ، مُفَاعَلَة (فِعَال) ، إِنْفِعَال ، إِفْتِعَال ، تَفَاعُل ، تَفْعُل ، إِسْتِفَعَال

وزن مصدرهای مجرد سماعی هست ولی به عنوان مثال میتوان به مصادر زیر اشاره کرد :

ماضی	ذَهَبَ	قَالَ	خَافَ	شَكَرَ	صَبَرَ	دَعَا	تَلَّا	عَبَدَ	عَاشَ	يَخْرُجُ	نَامَ
مضارع	يَذَهَبُ	يَقُولُ	يَخَافُ	يَشْكُرُ	يَصْبِرُ	يَدْعُو	يَتَلَوُ	يَعْبُدُ	يَعِيشُ	يَخْرُجُ	يَنَامُ
مصدر	ذَهَاب	قَوْل	خَوْف	شُكْر	صَبْر	دَعْوَة	تِلَاؤَة	عِبَادَة	عِيش	خُرُوج	نَوْم
ماضی	فَازَ	تَابَ	حَمَدَ	سَجَدَ	ذَكَرَ	عَرَفَ	رَغَبَ	فَتَحَ	جَلَسَ	طَافَ	عَاشَ
مضارع	يَفْوُزُ	يَتَوَبُ	يَحْمَدُ	يَسْجُدُ	يَذْكُرُ	يَعْرِفُ	يَرْغُبُ	يَفْتَحُ	يَجْلِسُ	يَطْوُفُ	يَعِيشُ
مصدر	فَوز	تَوْبَة	حَمْد	سُجُود	ذِكْر	مَعْرِفَة	رَغْبَة	فَتَح	جُلوس	طَوَاف	عِيش

تذکر : مفعول مطلق از نقش های فرعی می باشد بنابراین اگر آن را از جمله حذف کنیم خدشه ای به جمله وارد نمی شود .

گَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا : قطعاً خدا با موسی سخن گفت .

در صورت حذف مفعول مطلق : گَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى : خدا با موسی سخن گفت .

۲) مفعول مطلق نوعی یا بیانی :

گاهی به دنبال مصدر (مفعول مطلق) کلمه ای (صفت یا مضاف الیه) آورده می شود که معمولاً با کمک آن نوع و کیفیت انجام فعل بیان می شود این قسم مفعول مطلق را مفعول مطلق نوعی یا بیانی می گوییم .

« فرمول مفعول مطلق نوعی = مصدر - منصوب - از جنس فعل جمله + صفت یا مضاف الیه »

در ترجمه مفعول مطلق نوعی :

- اگر دارای صفت مفرد باشد معمولاً فقط به ترجمه صفت اکتفا می شود .

- اگر دارای جمله وصفیه باشد ، معمولاً به جای مفعول مطلق از کلماتی مثل « به گونه ای ، به شکلی و ... » استفاده میکنیم .

- اگر دارای مضاف الیه باشد از قیدهایی مثل (چون ، هم چون ، مانند و ...) استفاده می شود .

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا : (فَتْحًا مُصْدِرٌ فَتْحًا - مفعول مطلق نوعي - مبيناً صفت مفرد براي فتحاً)

ترجمه : ما برای تو گشایشی آشکار نمودیم.

نَظَرْتُ إِلَى الطَّبِيعَةِ نَظَرَ الْبَاحِثِ : (نَظَرَ مُصْدِرٌ نَظَرٌ - مفعول مطلق نوعي - الباحث مضاف اليه)

ترجمه : به طبیعت هم چون جستجوگر نگاه کردم

هـدقت: صفت می تواند به صورت جمله وصفیه نیز بیاید .

الطالبانِ تُرْتَلَانِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا يُؤَثِّرُ فِي الْقُلُوبِ : (تَرْتِيلًا مُصْدِرٌ تُرْتَلَانٌ - مفعول مطلق نوعي - يُؤَثِّرُ جمله وصفیه)

ترجمه : دو دانش آموز به گونه ای ترتیل می خوانند که در دلها اثر می گذارد .

هـدقت : مفعول مطلق را با حرف اضافه « را » (به شکل مفعول به) ترجمه نمیکنیم :

أَخْبَرَنَا الْقُرْآنُ عَنِ الْبَحْرِ إِخْبَارًا عَجِيبًا :

ترجمه غلط : ↲ قرآن به ما درباره دریا خبرهای عجیبی را داده است

ترجمه درست : ↲ قرآن ما را درباره دریا به طور عجیبی باخبر کرده است

هـدقت : به هر کلمه منصوب بعد از مفعول مطلق ، نمی توان گفت قطعاً صفت است ، زیرا ممکن است از

نقشهای منصوبی دیگر باشد . مثال :

ابَتَعَدَ عنِ الْمَعَاصِي ابْتِعَادًا خَائِفًا : (ابْتِعَادًا مفعول مطلق تاکیدی - خائفاً حال)

تَدَوَّرُ عَرْبُ الدِّقَائِقِ دُورَةً دَائِمًا : (دورهً مفعول مطلق تاکیدی - دائماً ظرف زمان)

هـدقت : به هر جمله ای که بعد از مفعول مطلق می آید ، نمی توان گفت قطعاً جمله وصفیه است ، زیرا

ممکن است جمله جدیدی باشد که شروع شده . مثال :

(و - ف : جلوساً فَرَحَتْ مِنْ ذَلِكْ) : چون بعد از مصدر جلوساً ، فـ آمده پس فَرَحَتْ جمله وصفیه نیست و جلوساً

مفهوم مطلق تاکیدی می باشد .

(ادوات نصب به جز لَن : جُلوسًا لِيَسْتَرْحُوا ..) : چون بعد از مصدر جلوسًا ، لـ ناصبه آمده پس جمله وصفیه نیست و جلوسًا مفعول مطلق نوعی نیست بلکه تاکیدی می باشد .

(جواب شرط : مَن جَلَسَ إِنْدَكَ جُلوسًا يَفْهَمُ ...) : چون یفهم بعد از جلوسًا جواب شرط می باشد بنابراین جمله وصفیه نیست و جلوسًا مفعول مطلق تاکیدی می باشد .

تذکر :

اگر در یک جمله دو کلمه شبیه هم یا هم ریشه وجود داشت ، نباید با عجله و بدون دقت فکر کنید که آن جمله مفعول مطلق دارد ، ممکن است دامی در کار باشد ! به مثال زیر توجه کنید : « أَنَعَمَ اللَّهُ عَلَى عِبَادِهِ نِعَمًا كثيرةً »

در نکاه اول « نعماً » مفعول مطلق به نظر می رسد چون همراه آنمع آمده است ولی به دو دلیل مهم نباید « نعماً » را مفعول مطلق بگیریم :

✓ آنعام از باب افعال است پس مصدر آن « إنعاماً » می باشد نه « نعماً »

✓ اگر به معنای جمله خوب دقت کنید « نعماً » مفعول به است : خداوند نعمت های بسیاری را عطا کرد .

تست

٩٥٣. عَيْنَ مَا يُبَيِّنَ كَيْفِيَةً وُقُوعِ الْفَعْلِ :

١) الْصَّيَادُونَ حَفَرُوا فِي الْغَابَةِ حُفْرَةً عَمِيقَةً لِصَيْدِ الدَّنَابِ!

٢) أَنَعَمَ اللَّهُ عَلَى الْإِنْسَانِ أَنْعَمًا كَثِيرًا فِي حَيَاتِهِ!

٣) فِي الْقَرْنِ الْأَمْاضِيِّ اِكْتَشَفَ الْعُلَمَاءُ اِكْتِشافَاتٍ عَدِيدَةً فِي الْفِيزياءِ!

٤) يُحَاسِبُ اللَّهُ أَعْمَالَنَا فِي يَوْمِ الْقِيَامَةِ مُحَاسِبَةً الْعَادِلِينَ!

٩٥٤. عَيْنَ الْمَفْعُولَ الْمُطْلَقَ :

١) نَشَاهِدُ اِمامَ الْبَيْتِ مشاهدة الاطفال لعبهم !

٢) كَانَ عِلْمَهُ فِي اِيَامِ دراسته الطويلة علماً وافراً !

٣) نَظَرَ وَالَّدِي إِلَى وَلَدِهِ الصَّغِيرِ غَدَ نَظَرَةً جَمِيلَةً !

٤) تَقدِّمُ الطَّالِبَاتُ فِي الْمَجَالَةِ الْعِلْمِيَّةِ تَقدِّمُ الْمُعَلِّمَ !

不曾把 مفعول مطلق را با منصوبات دیگر مثل مفعول به، حال، مستثنی، خبر افعال ناقصه و ... اشتباه نگیرید.

دقت: اگر در عبارتی کلمه ای را یافتیم که هم شرایط مفعول مطلق را داشته باشد و هم شرایط مفعول به را، در این

صورت نقش مفعول به را انتخاب می کنیم چرا که مفعول به، از ارکان اصلی جمله می باشد می باشد :

مثال : **عَمِلُوا عَمَلًا صَالِحًا** : در اینجا کلمه **عَمَلًا** هم شرایط مفعول مطلق نوعی را دارد و هم مفعول به را ولی نقش را به

عنوان مفعول به می گیریم . ترجمه : کار شایسته ای را انجام دادند .

مثال : **قُولُوا قُولًا سَدِيدًا** : در اینجا کلمه **قُولًا** هم شرایط مفعول مطلق نوعی را دارد و هم مفعول به را ولی نقش را به

مفهوم مفعول به می گیریم . ترجمه : سخن محکمی را بگویید .

نکته : روی سؤالات مفعول مطلق در کنکور :

مفعول مطلق تاکیدی :

﴿عَيْنٌ مَا يُؤكَدُ عَلَى وقوع الفعل

﴿عَيْنٌ كَلْمَة ترْفَعُ الشَّكَّ عن وقوع الفعل

﴿عَيْنٌ عَبَارَةٌ فِيهَا عَنْيَاةٌ وَ اهْتِمَامٌ عَلَى وقوع الفعل

مفعول مطلق نوعی :

﴿عَيْنٌ كَلْمَة تَدَلُّ عَلَى كِيفِيَّةِ وقوع الفعل

﴿عَيْنٌ مَا فِيهِ بِيَانٌ عَنِ الفعل

گاهی از اوقات، مفعول مطلق (مصدر) به تنها ی و بدون فعل می آید، در این صورت به آن مفعول مطلق برای فعل مذکور می گویند. وقت کنید که اگر این مصادر، نقش دیگری به جز مفعول مطلق داشته باشند مفعول مطلق محسوب نمی گردد.

مصادر زیر در جملات دارای نقش مفعول مطلق برای فعل مذکور می باشند:

جَدَّاً (واقعاً) - شُكْرًا (متشکرم) - أَيْضًا (هم چنین) - سَمِعًا و طَاعَةً (به چشم، اطاعت می شود) حَقًّا (براستی) - حَمْدًا لِلَّهِ (سپاس خدا را) - سُبْحَانَ اللَّهِ (خداوند منزه است) - مَعَادَ اللَّهِ (به خدا پناه می برم) - صَرَّاً - حَتَّمًا - إِضَافَةً - رَجَاءً - مَعْذِرَةً و ...

از ویژگی این مصادرها این است که غالباً به صورت فعل ترجمه می شوند .

شُكْرًا لِلَّهِ الَّذِي أَنْعَمَ عَلَيْنَا ⇔ شُكْرًا مفعول مطلق و در اصل ⇔ نَشْكُرُ شُكْرًا لِلَّهِ الَّذِي أَنْعَمَ عَلَيْنَا
کانَ عَمَلُكَ شُكْرًا لِلَّهِ الَّذِي أَنْعَمَ عَلَيْنَا ⇔ شُكْرًا مفعول مطلق نیست زیرا خبر کان می باشد .

البته :

مصادرهای (ايضاً - جدّاً - سبحان الله - سمعاً و طاعةً - معاذ الله) نیازی به چک کردن ندارند و مفعول مطلق می باشند .

⇨ اگر در ابتدای جمله مصدر منصوب بیاید مفعول مطلق برای فعل مذکور است . مثال : شُكْرًا لَكَ يَارَبِّي

٩٥٥. «فَقَالَ يَا قَوْمٍ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٌ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابًا يَوْمَ عَظِيمٍ»: پس گفت: ای....

۱. قوم! خدای را که غیر از او کسی را ندارید عبادت نمایید که من از عذاب روز بزرگ بر شما هراسناکم!

۲. قوم من! الله را عبادت کنید که خدای جز او برای شما نیست بی شک من از عذاب روزی بزرگ بر شما می ترسم!

۳. قوم من! خدا را بپرستید که غیر او کسی را ندارید همانا من از عذاب آن روز بزرگ می ترسم!

۴. قوم! خدای یکتا را پرستش نمایید که جز او خدای نیست ، من بر شما از عذاب روزی بزرگ می ترسم!

٩٥٦. « طَافَ هَشَامٌ لِيَوْصِلَ نَفْسَهُ إِلَى الْحَجَرِ الْأَسْوَدِ حَتَّى يَسْتَلِمَهُ فَلَمْ يَقِدِرْ لِكَثْرَةِ الْإِذْدَحَامِ»: هشام....

۱. طوف کرد تا خودش را به سنگ سیاه برساند و آن را ملس کند اما به خاطر شلوغی زیاد نمی توانست!

۲. برای این که به حجر الأسود برسد طوف نمود تا آن را بگیرد پس به خاطر شلوغی زیاد نتوانست!

۳. طوف کرد تا خودش را به حجرالأسود برساند تا آن را مسح کند پس به خاطر کثرت ازدحام نتوانست!

۴. به خاطر این که خودش را به حجرالأسود برساند طوف کرد تا آن را مسح کند ولی به خاطر شلوغی نمی توانست!

٩٥٧. « هَذَا ابْنُ خَيْرٍ عَبَادِ اللَّهِ كَلْمَهُ هَذَا التَّقْيَى التَّقْيَى الطَّاهِرُ الْعَلَمُ»:

۱. آن پسر خیرترین تمامی بندگان خداست، این پرهیزگار ، پیراسته و پاک طینت است!

۲. این فرزند، بهترین عبادت کنندگان الله است این پارسا پاکیزه پاکدامن و سرآمد است!

۳. این پسر بهترین همه بندگان خدا است ، این با تقوای پاکیزه بزرگ قوم است!

۴. این پسر بهترین عبادت کننده خداست، این پرهیزگار خالص ، پاک و نشانه و راهنمای است!

٩٥٨. « أَطْلُنْ أَنَّ الْخَلِيفَةَ سَيَحْبِسُ كَثِيرًا مِنَ الْأَشْخَاصِ فِي السَّجْنِ لَأَنَّهُمْ انتَقَدُوهُ بِشَدَّةٍ»:

۱. گمان می کردم اشخاص زیادی توسط خلیفه در زندان حبس شوند زیرا که به شدت منتقد او بودند!

۲. گمان می کنم که خلیفه خیلی از اشخاص را در زندان محبوس خواهد نمود زیرا که ایشان از وی به شدت انتقاد کرده بودند!

۳. گمان می کنم که خلیفه بسیاری از افراد را در زندان حبس خواهد کرد چون آن ها به شدت از او انتقاد کردن!

۴. فکر می کردم که افراد چون از خلیفه به شدت انتقاد می کردند در زندان حبس خواهند شد!

٩٥٩. « أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّهُ لَا يَسْتَغْنِي الرَّجُلُ عَنْ أُسْرَتِهِ وَ إِنْ كَانَ صَاحِبَ مَالٍ وَ يَدْافِعُ عَنْهَا بِأَيْدِيهِ وَ لِسَانِهِ»: ای مردم!....

۱. مرد هرگاه دارای ثروت هم باشد، از فامیل خود بی نیاز نیست باید از آن ها دفاع کند با مال و جانش!

۲. هیچ مردی مستغنی نیست مگر آن که با مال خود از خاندانش دفاع کند تا آنان نیز با مال و جان از او دفاع کنند!

۳. مرد ولو خانواده اش صاحب مال باشند مستغنی نیست باید از او با دست و زبان دفاع نمایند!

۴. مرد از خانواده اش بی نیاز نمی شود اگرچه صاحب مالی باشد و با دستانش و زبانش از آن دفاع می کند!

٩٦٠. « نَحْنُ قَدَّمْنَا شَبَابًا كَثِيرًا لِقَائِدِ ثُورَتِنَا الْإِسْلَامِيَّةِ فِي ثَمَانِي سَنَوَاتٍ مِنَ الدِّفَاعِ الْمَقْدُسِ وَ جَمِيعُهُمْ صَارُوا ابْطَالًا عَظِيمًا فِي ذَاكِرَةِ شعبنا»: ما

۱. جوانان زیادی را در هشت سال دفاع مقدس به فرمانده انقلاب اسلامی مان تقدیم کردیم و آن‌ها در یاد و خاطره مردم ما قهرمانان بزرگی هستند!

۲. بسیاری از جوانان خود را در طول هشت سال دفاع مقدس تقدیم رهبر انقلاب اسلامی مان کردیم و همه آن‌ها تبدیل به قهرمانان بزرگی در ذهن ملت شدند!

۳. جوانان بسیاری را در هشتمین سال دفاع مقدس تقدیم رهبر انقلاب اسلامی مان کردیم و همگی آن‌ها در یاد و خاطره ملت ما قهرمانان بزرگی شدند!

۴. جوانان بسیاری را در هشت سال دفاع مقدس تقدیم رهبر انقلاب اسلامی مان کردیم و همگی آن‌ها در خاطره ملت ما قهرمانان بزرگی شدند!

۹۶۱. « يتلقى العلماء حقائق كثيرة من أسرار العالم بالإستعانة من الطبيعة و ما فيها! »:

۱. علماء حقیقت‌های بسیاری از پنهانی‌های عالم را با کمک آنچه در طبیعت می‌باشد در می‌یابند!

۲. عالمان بسیاری از حقیقت‌ها و اسرار عالم را با یاری از طبیعت و از چیزی که در آن می‌باشد می‌بینند!

۳. دانشمندان اسرار این عالم و حقایق زیادی را با یاری خواستن از طبیعت و هرچه در آن است می‌یابند!

۴. دانشمندان حقایق بی‌شماری از اسرار عالم را با کمک گرفتن از طبیعت و آن‌چه در آن است دریافت می‌کنند!

۹۶۲. « إنَّ إِنْكَسَارَ ضُوءِ الشَّمْسِ فِي قَطْرَاتِ الْمَاءِ الصَّغِيرَةِ الْمُوْجَوَّدةِ فِي الْجَوَّ عِنْدَ نَزْوَلِ الْمَطَرِ، يُحَدِّثُ ظَاهِرَةَ قَوْسِ قَزْحٍ. »:

۱. شکستن نور خورشید در قطرات کوچک آب موجود در جو هنگام بارش باران پدیده قوس قزح را به وجود می‌آورد!

۲. با شکستن نور خورشید هنگام برخورد با قطرات موجود در جو زمان باریدن باران پدیده رنگین کمان به وجود می‌آید!

۳. برخورد قطره‌های کوچک آب باران با نور خورشید باعث شکستن آن شده پدیده ای چون رنگین کمان را به وجود می‌آورد!

۴. هنگام بارش باران نور خورشید در قطره‌های کوچک از آب می‌شکند و سبب می‌شود که پدیده ای به نام قوس قزح به وجود آید!

۹۶۳. « الشَّبَابُ الَّذِينَ يَعِيشُونَ فِي وَفُورِ النَّعْمَةِ يَقْفُونَ فِي وَجْهِ الْمَصَاubِ أَقْلَ مِنِ السَّائِرِينَ. »:

۱. از جوانان آنان که در برابر دشواری کم تر از سایرین ایستادگی می‌کنند در فراوانی نعمت زندگی کرده اند!

۲. جوانان همان کسانی اند که در وفور نعمت به سر برده و کم تر از سایرین در برابر سختی مقاومت کرده اند!

۳. از جوانان کسانی که در فراوانی نعمت زندگی می‌کنند مقابل دشواری‌ها کم تر از دیگران می‌ایستند!

۴. جوانانی که در وفور نعمت زندگی می‌کنند در برابر سختی‌ها کم تر از دیگران ایستادگی می‌کنند!

۹۶۴. « الَّذِي صَبَرَ عَلَى صَعْوَدَاتِ الدَّهْرِ فَقَدْ ذاقَ حُلُوَ الْحَيَاةِ وَ مَرْهَا ذُوقًاً. »:

۱. کسی که بر سختی‌های روزگار صبر کرده است حتماً شیرینی و تلخی زندگی را چشیده است!

۲. دشواری‌های زندگی را اگر کسی تحمل کند ناگزیر از چشیدن تلخی و شیرینی آن هم هست!

۳. هر کس بر دشواری‌های زندگی شکیبایی ورزد به طور قطع تلخی و شیرینی آن را چشیده است!

۴. شیرین و تلخ زندگی را کسی چشید که در برابر سختی‌های روزگار شکیبایی به خرج دهد!

٩٦٥. «كَانَ اللَّهُ أَعْدَّ لَكُمْ نِعَمَاتٍ طَبِيعِيَّةً كَثِيرَةً إِعْدَادًا وَأَنْتُمْ ضَيْعَتُمُوهَا تَضَيِّعًا!»:

١. خداوند برای شما نعمت های طبیعی بسیاری را بی تردید آماده کرده بود در حالی که شما آن ها را قطعاً تباہ کردید!

٢. خداوند نعمت های طبیعت را برای شما آماده کرد اما شما قطعاً آن ها را ضایع کردید!

٣. خداوند نعمت های طبیعی بسیاری را برایتان بی شک فراهم می کرد در حالی که شما آن ها را بی وقfe تباہ می کردید!

٤. خدای شما نعمت های طبیعی بسیاری را یقیناً آماده کرده بود ولی شما آن ها را ضایع ساختید!

٩٦٦. «مَنْ جَاهَدَ النَّفْسَ الْأَمَّارَةَ جَهَادُ الْمُتَّقِينَ فَلَهُ أَجْرٌ مِّنْ جَرِيَّ دَمِهِ فِي سَاحَاتِ الْمُعْرَكَةِ!»:

١. هرگز همچون پرهیزکاران با نفس اماره جهاد کند، اجر کسی را دارد که در میدان های نبرد خونش جاری شده است!

٢. آن که با نفس اماره اش با پرهیزکاری جهاد کند، اجر او مانند کسی است که در میدان های نبرد خونش جاری گردیده است!

٣. هرگز بتواند با نفس اماره مانند پارسیان جهاد کند، بی شک او مانند کسی است که در میدان نبرد خونش جاری می شود!

٤. آن که در راه جهاد با نفس اماره، همچون پرهیزکاران باشد، اجر کسی را دارد که خونش در میدان های نبرد جاری می شود!

٩٦٧. «مَاقَاتُلُونَا الشُّجُاعُونَ يَنْدِفعُونَ إِلَى سَاحَةِ الْقَتْالِ حَتَّى يَدْافِعُوا عَنْ وَطْنَنَا دَفَاعًا رَائِعًا!»:

١. جنگجویان دلاور ما به میدان نبرد رهسپار می شوند تا از میهنمان جانانه دفاع کنند!

٢. رزمندگان و دلاوران ما به سمت میدان جنگ می روند تا از کشورمان دفاع جانانه ای نمایند!

٣. جنگجویان ما که دلاور هستند به سمت میدان های پیکار رهسپار می شوند و از میهنمان جانانه دفاع می کنند!

٤. رزمندگان ما به میدان های نبرد رهسپار می شوند تا همچون دلاوران از وطنمان دفاع کنند!

٩٦٨. «قَدْ تَقدَّمَ عَلَمَاءُنَا فِي الْمَجَالَاتِ الْمُخْتَلِفَةِ تَقدِّمًا يَعْتَرِفُ بِهِ جَمِيعُ الْغَرَبِيِّينَ!»:

١. دانشمندان ما در عرصه های مختلف به گونه ای پیشرفت کرده اند که همه غربی ها به آن اعتراف می کنند!

٢. پیشرفت دانشمندان ما در زمینه های مختلف باعث شده تمام تمدن غربی ها به آن اعتراف کنند!

٣. علمای ما بی شک در عرصه های مختلف پیشرفت کرده اند که همه غربی ها به آن معتبر اند!

٤. علمای ما در همه زمینه ها پیشرفت کرده اند و این همان چیزی است که غربی ها به آن معتبر اند!

٩٦٩. «إِنَّمَا الْقُرْآنَ قَدْ أَخْبَرَ النَّاسَ إِخْبَارًا عَجِيبًا عَمَّا لَا يَعْلَمُهُ أَحَدٌ!»:

١. قرآن درباره چیزهایی که هیچ کس نمی داند، اخبار عجیبی به مردم می دهد!

٢. فقط قرآن درباره چیزهایی که کسی نمی داند، به مردم به طور شگفت انگیزی خبر داده است!

٣. تنها قرآن است که اخباری شگفت انگیز درباره چیزهایی که کسی نمی داند، به مردم داده است!

٤. قرآن مردم را از اخبار عجیبی که کسی آن را نمی دانسته، به طور عجیبی باخبر کرده است!

٩٧٠. «صَيَادُو إِفْرِيقِيَا يَجِدُونَ مَكَانَ اخْتِفَاءِ السَّمْكِ الَّذِي يُسْتَرُ عَنِ الدُّجَافِ تَحْتَ الطَّينِ وَيَنْامُ نُومًا عَمِيقًا!»:

۱. صیادان آفریقایی می یابند جایی که ماهی هنگام خشکسالی در زیر گل پنهان شده و عمیقاً به خواب رفته است!

۲. صیادان آفریقا، مکان مخفی شدن ماهی ای را که هنگام خشکسالی زیر گل پنهان می شود و به خوب عمیقی می رود، پیدا می کنند!

۳. صیادان آفریقایی، جای مخفی شدن ماهی ای را که زیر خاک پنهان شده و هنگام خشکسالی به خواب عمیق می رود، پیدا می کنند!

۴. صیادان آفریقا مکانی خشک را زیر گل برای پنهان شدن می یابند و به خواب عمیقی می روند!

٩٧١. «هناك شعراء إيرانيون أنشدوا أشعارا جميلة باللغة العربية!»:

۱. آن جا شاعران ایران هستند که شعرهای زیبایی را به زبان عربی می سرایند!

۲. اشعار زیبایی به زبان عربی وجود دارند که شاعران ایرانی سروده اند!

۳. شاعران ایرانی، شعرهای زیبایی را در آن جا به زبان عربی سروده اند!

۴. شاعرانی ایرانی وجود دارند که شعرهای زیبایی را به زبان عربی سروده اند!

٩٧٢. «إن نقرأ معظم آثار علمائنا الكبار نفهم أنها كانت كتبت ممزوجة بالعربية و الفارسية!»:

۱. اگر آثار فراوان دانشمندان بزرگمان را می خواندیم، می فهمیدیم که آن ها را آمیخته به عربی و فارسی نوشته اند!

۲. چنان چه بیشتر آثار بزرگ ترین علمایمان را بخوانیم، درخواهیم یافت که آن ها ترکیبی از عربی و فارسی بوده اند!

۳. اگر بیشتر آثار علمای بزرگمان را بخوانیم، می فهمیم که آن ها آمیخته به عربی و فارسی نوشته شده بودند!

۴. هرگاه آثار دانشمندان بزرگمان را که فراوان هستند را بخوانیم ، خواهیم فهمید که آن ها آمیخته به عربی و فارسی می نوشته اند!

٩٧٣. عین الصَّحِيحِ:

۱. احترام والدیک احتراماً يليق بهما! : به پدر و مادرت احترام بگذار چون شایسته آن هستند!

۲. قد نحكم عن مواضيع لا نعرفها معرفةً! : گاهی درباره موضوعاتی داوری می کنیم که اصلاً آن ها را نمی شناسیم!

۳. يعجبني حارس مرمى فريق «استقلال» «إعجاباً كثيراً!» : دروازه بان تیم استقلال واقعاً مرا متعجب می کند!

۴. لا تُلَقِّبُ النَّاسُ بِالْقَابِ يَكْرِهُونَهَا إِكْرَاهًا! : به مردم لقب هایی را که نمی پسندند، نده!

٩٧٤. عین الخطأ:

۱. لو لا ذكرياتك لتصعب على هذه الحياة! : اگر خاطراتت نبود زندگی برای من واقعاً سخت می شد!

۲. لا تجهز بما في ضميرك عند من لا تعرفه! : نزد کسی که نمی شناسی، آن چه در درون توست، آشکار نکن!

۳. العسل إن لم يكن نقيناً يكون ضائرك! : عسل اگر خالص نباشد، به تو زیان می رساند!

۴. لا تُحدِّد بالك ولا تحبسه حتى ترى آمالك قريبة منك! : ذهنست را محدود نکن و زندانی اش نکن تا آرزوها را نزدیک به خود بینی!

٩٧٥. عین الخطأ في ترجمة أشعار الفرزدق:

۱. هذا الذي تعرف البطحاء وطأته و الـبـيـت يـعـرـفـهـ وـ الـحـلـ وـ الـحـرـمـ!

این کسی است که دشت مکه قدمگاهش را می شناسد / و خانه خدا و بیرون و محدوده احرام او را می شناسند!

۲. هذا ابن خير عباد الله كلهم!

این فرزند بهترین همه بندگان خداست / این پرهیزگار پاک پاکیزه، بزرگ قوم است!

۳. و ليس قولك: من هذا؟ بضائمه

الْعُوب تعرَف من أنكرت و العجم!

و گفته تو که او کیست، زیان رساننده به او نیست / عرب و غیر عرب کسی را که تو را نشناخت، می شناسد!

۴. هذا ابن فاطمة إن كنت جاهله

بجدهُ أَنْبِياءَ اللَّهِ قَدْ حُتَّمُوا!

این فرزند فاطمه(ع) است چنان چه تو نمی شناسی اش / با جد او پیامبران خداوند ختم گردیده اند!

۹۷۶. «گاهی حجاج در مکه به خاطر زیادی جمعیت نمی توانند سنگ را ملس کنند!»:

۱. الحجّاج في مكة بعض الأوقات لا يقدر على أن يستلم الحجر لكثره الازدحام!

۲. في مكة قد لم يقدر الحجّاج على أن يستلموا الحجر لزيادة الناس!

۳. قد لا يقدر الحجّاج في مكة على أن يستلموا الحجر لكتوره الازدحام!

۴. بعض الأوقات لا يقدر الحجّاج في مكة على أن يستلموا الأحجار للمزدحمين!

۹۷۷. عین الخطأ:

۱. مشهورترین دانشمندان شهر در زندان پادشاه زندانی شده بود: إنْ أشهر علماء المدينة كان قد حُبس في سجن الملك،

۲. و در آن جا شب و روز مشغول مطالعه بود: و كان مشغولاً هناك بالطالعة ليلاً و نهاراً،

۳. روزی ناگهان پادشاه وارد زندان شد: بينما دخل الملك السجن ذات يوم،

۴. و تحت تأثير کار او قرار گرفت و دستور به آزادی اش داد: فتأثر بعمله و أمر بإطلاقه!

۹۷۸. عین الصَّحِيحَ:

۱. خداوند با برخی پیامبران بی شک سخن گفته است!: قد كَلَمَ اللَّهُ بعضاً الأَنْبِياءَ!

۲. پدربرگم هر شب آیات قرآن را بسیار می خواند!: كان جدّي يقرأ كثيراً من آيات القرآن كل ليلة!

۳. خداوند ظالمان را روز قیامت به سختی عذاب می دهد!: إنَّ اللَّهَ يُعَذِّبُ الظَّالِمِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَاباً شَدِيداً!

۴. در میدان جنگ همچون قهرمانان به شهادت رسید!: استشهد الأبطال في ساحة المعركة استشهاداً!

۹۷۹. «بر تلخی مشکلات زندگی به زیبایی صبر کنید تا پیروز شوید!»:

۱. اصبروا على مُرّ المصاعب الحياة جميلاً حتى ينتصروا! ۲. اصبرى على مرارة مشاكل العيش صبراً جميلاً حتى تنتصرى!

۳. اصبرا على مُرّ المصاعب الحياة لجميل حتى تتجحوا! ۴. اصِرُنْ على مرارة مشاكل الحياة صبراً جميلاً حتى تنتصرن!

۹۸۰. «اگر رزمندگان به درجه بالاي ايمان قطعاً برسند مانند شير به دشمنان حمله می کنند!»:

۱. إذا وصلت المقاتلون إلى درجة الإيمان العالية وصولاً هاجمت الأعداء هجوماً كالأسد!

٢. إن وصل المقاتلون إلى درجة الإيمان الدفيعة وصولاً هاجموا الأعداء مهاجمة الأسد!

٣. إن يصل المقاتلون إلى الدرجة الرفيعة للإيمان يهاجم الأعداء كهجوم الأسود!

٤. إن وصل مقاتلتنا إلى الدرجة الإيمان العالية وصولاً هاجموا الأعداء مهاجمة الأسدي!

٩٨١. عين المناسب للمفعول المطلق: «إنا نحن نزّلنا عليك القرآن». «سبحانه و تعالى عما يقول باطلًا»

٤. إنزالاً، مقالاً

٣. تنزيلاً ، القوال

٢. تنزيلاً ، قولًا

١. نزواً ، قوله

٩٨٢. عين المفعول المطلق:

١. قُسمت الصلاة بين العبد وبين ربّه إلى نصفين، ٢. نصفها للعبد و نصفها للربّ ، فإذا قال العبد:

٣. «الحمد لله رب العالمين» يقول الله: حمدني عبدي و ٤. فهكذا يُجيب الله عبده عند الصلاة إجابة جميلة!

٩٨٣. «من يستغفر من ذنبه و يرجع إلى ربّه فهو مقرّب عند الله!» عين الصحيح في تأكيد الفعل:

٤. مستغفراً - راجعاً

٢. استغفاراً - حقاً

١. دائماً - دائماً

٩٨٤. عين المناسب للتأكيد على وقوع الفعل فقط: «إن الله و ملائكته يصلون على النبي يا أيها الذين آمنوا صلوا عليه و سلموا....»

٤. تسليماً صالحاصن!

٣. تسليماً

٢. تسليم الآخرين!

١. سلاماً!

٩٨٥. «هم يُجاهدون في سبيل الله المُتوكّلين» عين المناسب للمفعول المطلق:

٤. مجاهدةً

٣. مجاهداً

٢. جهاداً

١. مجاهدةً

٩٨٦. عين الخطأ للفراغ لبيان نوع الفعل : «ينظر العاقل إلى الأمور....»

٤. نظرة دقيقة!

٣. نظر الباحث!

٢. نظر المتأمل!

١. ناظر الحقيقة!

٩٨٧. عين ما ليس فيه تأكيد على وقوع الفعل:

٢. يا أيها الإنسان إنك تكذب إلى ربّك كدحاً فمُلقيه!

١. الله يذهب عنكم الرجس أهل البيت و يطهركم تطهيراً!

٤. و زُكْ بدعائك عمل تزكية، ترحم بها تضرع!

٣. يا أيها الذين آمنوا توبوا إلى الله توبه خالصة!

٩٨٨. عين المفعول المطلق للنوع:

٢. وقف التلاميذ بعد لعبهم قرب الجدار وقوفاً ليستريحوا!

١. أحدثت هذه المشكلة القلق إحداثاً في قلوبنا مرة أخرى!

٤. التلاميذ المجددون يساعدون أصدقاءهم في الدروس معايدة!

٣. استقبل التلاميذ زميلهم المثالى استقبال الصديق الحنون!

٩٨٩. عين ما فيه إهتمام و عناء على وقوع الفعل فقط:

٢. يَجتهد أصدقاؤنا الأعزاء في دروسهم إجتهاداً مُنتصرين!

١. ابتسِم قائد الثورة الإسلامية إبتسامةً جميلةً!

٤. تقدّم المسلمين في كثيرٍ من العلوم تقدّماً!

٣. جاهد مقاتلونا في الحرب جهاد جنود الإسلام!

٩٩٠. عين ما ليس فيه المفعول المطلق:

١. لو عرفت خالقك معرفة حقيقة، آمنت به إيمان المؤمنين!

٢. عليك أن تفكّر في انتخاب الصديق المناسب تفكّراً عميقاً!

٣. إن هذا المصور قد صور مناظر جميلة، منها جبال تجري فيها العيون!

٤. كلّما سعيت أن أشكر نعم الله الكثيرة وجدت نفسى عاجزاً من أن أشكّره شكرًا يليق به!

٩٩١. لما نشّكُ في تأليف المعلم ، نقول:

١. المعلم يؤلّف حاذقاً ! ٢. أَلْفُ الْمَعْلُمِ كَتَاباً ! ٣. أَلْفُ الْمَعْلُمِ تَأْلِيفاً ! ٤. الْكِتَابُ أَلْفُ سَرِيعاً !

٩٩٢. عَيْنَ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغِينَ لِإِيَادِ أَسْلُوبِ الْمَفْعُولِ الْمُطْلَقِ: «مَنْ يُطِعُ اللَّهَ الْعَبْدُ، فَقَدْ فَازَ عَظِيمًا!»

١. إطاعةً - فوزاً ٢. مطيناً - فوزاً ٣. طاعةً - فائزًا ٤. مطاعاً - فائزًا

٩٩٣. عَيْنَ مَا فِيهِ اهْتِمَامٍ وَعُنْيَةٍ عَلَى أَنَّ الْفَعْلَ قَدْ وَقَعَ:

١. قاتل المسلمون الأعداء قتالاً في ايران لا يرى مثله! ٢. من ينظر إلى عيوب الناس نظراً يبق في الجها! ٣. أظنّ شكر الله شكرًا ليس عمل مثله أجراً! ٤. لا يكون عمل الانسان في كثير من المواضيع عملاً صحيحاً!

٩٩٤. « طالبوا العلم في بلادنا تقدّموا في جميع المجالات.....» عَيْنَ امْنَاسِ لَبَيَانِ نَوْعِ الْفَعْلِ:

١. تقدّماً لم يكن له نظير! ٢. علمياً و خلقياً! ٣. متقدّمين مجتهدين! ٤. تقدّماً سريعاً!

٩٩٥. المخاطب يريد أن يدرك كيفية ذهاب الطالبة فنقول له: « ذهبت الطالبة.....»

١. ذهاباً سريعاً! ٢. سروراً كثيراً! ٣. مسرورة! ٤. ذاهبة!

٩٩٦. ما هو الخطأ حول الإيضاحات لما أشير إليه بخط؟

١. حتى نبني مجتمعاً سعيداً يجتهد كلّ ممّا يومناً كثيراً ← ليس لها جملة وصفية

٢. لماذا تذهب نحو المدرسة و قد كنت مريضاً مدة ← فيها حال

٣. كان ضربه في سجن ضرباً الرجل الذي يأمر بالجور ← لها المفعول المطلق

٤. لا يحب الناس الكرام حين تشاهدهم إلا من ينفعهم ← له مستثنى منه

٩٩٧. عَيْنَ مَا لَيْسَ فِيهِ الْمَفْعُولُ الْمُطْلَقُ:

١. فرح معلّمونا من نجاح فريق كرة القدم فرحاً لا يوصف! ٢. كان حمد المقاتلين في الجبهات حمد المخلصين!

٣. نزل الله القرآن تنزيلاً لهداية الإنسان! ٤. لِتَهَمُّمْ بِتَرْبِيَةِ أَوْلَادِنَا فِي الْمَجَامِعِ اهْتِمَاماً كثِيرَاً!

٩٩٨. عَيْنَ الْمَفْعُولِ الْمُطْلَقِ:

١. كان كلامي في هذا الموضوع كلام الحق!

٣. المرأة الشجاعة قاتلت الأعداء قتالاً عجيباً!

٢. انسحب العدو في النهاية خاسراً!

٤. حاولت للرياضة بعد محاولة كبيرة في الدرس!

٩٩٩. عین مصدراً استخدم للتأكيد:

١. تصفحت في معرض الكتاب صفحات من هذا الكتاب ثم اشتريته!
٢. لا أشيهك بأحدٍ من العالمين تشبيهاً أبداً و أنت خير المخلوقات!
٣. على أن أسلمك إلى شرطة الجمارك تسليماً سريعاً لأنك مُهرب!
٤. هل تظن أنك حصلت على علم لا يعلمه أحد من زملائك!

١٠٠٠. عین ما فيه المفعول المطلق و الحال معًا:

١. لا تقدم كُل ما عندك تقديمًا فتصبح خاسراً!
٢. جربت هذه الظروف القاسية في حياتي تجربة متوكلاً على ربِّي!
٣. انسحب الأعداء في النهاية مسرعين خائفين من شبابنا الأبطال!
٤. تدرَّسني درس الحياة وأنتَ تجعلني عبدك!

١٠٠١. عین ما ليس فيه تأكيد للفعل:

١. الكون يُسَبِّح رَبِّه تسبيحاً،
٢. فاذْكُر ربَّك مع الكون ذكرًا،
٣. واحذر أن تكون الطيور والأسماك أكثر منك تسبيحاً،
٤. و اذْكُر بجوارك ذكرًا حتى تجد الأمان والراحة!

١٠٠٢. عین «صبراً» جاء لبيان نوع الفعل:

١. لم أُشاهد صبراً أكثر من صبر الأمهات الكثير!
٢. إنَّه صبر على المصيبة و كان صبره صبراً مموداً!
٣. إذا كان صبرك صبراً جميلاً يوفِّقك الله في الدنيا والآخرة!
٤. إذا استطعت أن تصبر صبراً كثيراً على المصائب يجزيك الله خيراً!

١٠٠٣. عین ما فيه المفعول المطلق أكثر:

١. عليك أن تختبر مرارة المشاكل اختباراً كثيراً كي تذوق حلاوة النجاح ذوقاً!

٢. خير عمل تعمله هو ما يدوم وإن كان قليلاً، فإنه أبقى أثراً!

٣. حاسب الناس حساب من يُداريهم مداراة حسنة و ربِّي من لا يخفى عليه شيء خفاء!

٤. اتَّبع ما يُعجبك و لا تُعْسِر على نفسك تعسيراً!

١٠٠٤. عین المفعول المطلق:

١. أحسنْت إلى ولدي المجتهدين مُحسناً!
٢. أحسن إلى الآخرين كما أحسنوا إليك محسنين!
٣. إنا أحسننا إلى المساكين إحسان الخالصين!
٤. إنَّ أحسن المؤمنين إيماناً يعيش و يموت مؤمناً!

١٠٠٥. «من يستغفر من ذنبه..... و يرجع إلى ربِّه فهو مقرب عند الله!» عین الصحيح في تأكيد الفعل:

١. كثيراً - دائمًا
٢. دائمًا - حقاً
٣. استغفاراً - رجوعاً
٤. مستغفراً - راجعاً

١٠٠٦. «أنتم تحسنون إلى المساكين المتقين!» عین المناسب للمفعول المطلق:

١. حسناً
٢. إحساناً
٣. إحسان
٤. إحساناً بالغاً

پاسخنامه تست های جزو

۱	۲	۴۰	۴	۷۹	۱	۱۱۸	۱	۱۵۷	۲	۱۹۶	۳
۲	۲	۴۱	۳	۸۰	۲	۱۱۹	۲	۱۵۸	۲	۱۹۷	۳
۳	۲	۴۲	۳	۸۱	۲	۱۲۰	۲	۱۵۹	۳	۱۹۸	۴
۴	۱	۴۳	۱	۸۲	۲	۱۲۱	۲	۱۶۰	۳	۱۹۹	۲
۵	۲	۴۴	۴	۸۳	۴	۱۲۲	۲	۱۶۱	۲	۲۰۰	۲
۶	۲	۴۵	۲	۸۴	۲	۱۲۳	۳	۱۶۲	۱	۲۰۱	۴
۷	۱	۴۶	۴	۸۵	۴	۱۲۴	۲	۱۶۳	۴	۲۰۲	۳
۸	۳	۴۷	۴	۸۶	۳	۱۲۵	۴	۱۶۴	۳	۲۰۳	۳
۹	۲	۴۸	۲	۸۷	۱	۱۲۶	۳	۱۶۵	۳	۲۰۴	۱
۱۰	۳	۴۹	۲	۸۸	۳	۱۲۷	۲	۱۶۶	۲	۲۰۵	۱
۱۱	۴	۵۰	۲	۸۹	۲	۱۲۸	۳	۱۶۷	۴	۲۰۶	۳
۱۲	۲	۵۱	۱	۹۰	۲	۱۲۹	۱	۱۶۸	۲	۲۰۷	۳
۱۳	۲	۵۲	۲	۹۱	۲	۱۳۰	۲	۱۶۹	۲	۲۰۸	۴
۱۴	۱	۵۳	۴	۹۲	۲	۱۳۱	۲	۱۷۰	۳	۲۰۹	۳
۱۵	۳	۵۴	۲	۹۳	۲	۱۳۲	۱	۱۷۱	۲	۲۱۰	۲
۱۶	۱	۵۵	۲	۹۴	۳	۱۳۳	۴	۱۷۲	۴	۲۱۱	۱
۱۷	۳	۵۶	۱	۹۵	۲	۱۳۴	۳	۱۷۳	۱	۲۱۲	۲
۱۸	۱	۵۷	۱	۹۶	۱	۱۳۵	۲	۱۷۴	۲	۲۱۳	۴
۱۹	۱	۵۸	۳	۹۷	۴	۱۳۶	۱	۱۷۵	۳	۲۱۴	۱
۲۰	۳	۵۹	۴	۹۸	۱	۱۳۷	۲	۱۷۶	۲	۲۱۵	۴
۲۱	۴	۶۰	۴	۹۹	۲	۱۳۸	۲	۱۷۷	۳	۲۱۶	۲
۲۲	۱	۶۱	۴	۱۰۰	۱	۱۳۹	۱	۱۷۸	۴	۲۱۷	۳
۲۳	۴	۶۲	۴	۱۰۱	۲	۱۴۰	۴	۱۷۹	۴	۲۱۸	۲
۲۴	۳	۶۳	۱	۱۰۲	۲	۱۴۱	۴	۱۸۰	۴	۲۱۹	۲
۲۵	۱	۶۴	۳	۱۰۳	۳	۱۴۲	۲	۱۸۱	۱	۲۲۰	۳
۲۶	۴	۶۵	۳	۱۰۴	۴	۱۴۳	۴	۱۸۲	۴	۲۲۱	۴
۲۷	۲	۶۶	۱	۱۰۵	۱	۱۴۴	۴	۱۸۳	۱	۲۲۲	۳
۲۸	۳	۶۷	۱	۱۰۶	۳	۱۴۵	۲	۱۸۴	۱	۲۲۳	۳
۲۹	۲	۶۸	۳	۱۰۷	۲	۱۴۶	۲	۱۸۵	۱	۲۲۴	۳
۳۰	۱	۶۹	۱	۱۰۸	۳	۱۴۷	۲	۱۸۶	۱	۲۲۵	۲
۳۱	۲	۷۰	۲	۱۰۹	۴	۱۴۸	۲	۱۸۷	۱		
۳۲	۲	۷۱	۱	۱۱۰	۱	۱۴۹	۴	۱۸۸	۲		
۳۳	۱	۷۲	۲	۱۱۱	۳	۱۵۰	۲	۱۸۹	۲		
۳۴	۴	۷۳	۳	۱۱۲	۲	۱۵۱	۳	۱۹۰	۴		
۳۵	۳	۷۴	۲	۱۱۳	۲	۱۵۲	۴	۱۹۱	۲		
۳۶	۲	۷۵	۴	۱۱۴	۴	۱۵۳	۲	۱۹۲	۲		
۳۷	۴	۷۶	۲	۱۱۵	۲	۱۵۴	۳	۱۹۳	۱		
۳۸	۴	۷۷	۴	۱۱۶	۳	۱۵۵	۴	۱۹۴	۳		
۳۹	۲	۷۸	۳	۱۱۷	۱	۱۵۶	۴	۱۹۵	۲		